

**ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ**

***Νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας- Αττικής, Νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης
και άλλες διατάξεις***

ΜΕΡΟΣ 1^ο

Νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας- Αττικής

ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Α. ΑΠΟ ΤΟ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟ ΤΟΥ 1985 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ – ΒΑΣΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΙΚΕΣ

Μετά από δεκαετίες επεξεργασιών επιπέδου Ρυθμιστικού Σχεδίου για την Αθήνα, με ουσιαστική αφετηρία την πρόταση Ρυθμιστικού του 1966 που συντάχθηκε υπό την καθοδήγηση του Προκόπη Βασιλειάδη και με ενδιάμεσο σταθμό την πρόταση του 1979 που είχε εγκριθεί μετά από ευρεία διαβούλευση με Απόφαση του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξίας το 1980, το πρώτο ολοκληρωμένο Ρυθμιστικό Σχέδιο θεσμοθετείται για την Αθήνα το 1985 με τον ν. 1515/1985 (Α' 18) και βρίσκεται ακόμα σε ισχύ, με μια σειρά μεταγενέστερων τροποποιήσεων, κυρίως μέσω των ν. 2052/1992 (Α' 94), ν. 2730/1999 (Α'130) για τα ολυμπιακά έργα και ν. 3481/2006 (Α'162), για τη διπλή ανάπτυξη.

Το Ρυθμιστικό Σχέδιο του 1985 (ΡΣΑ 85) έχει γενικά αναγνωριστεί ως ένα ιδιαίτερα θετικό για την εξέλιξη της Αττικής σχέδιο. Πολλοί από τους γενικούς και ειδικούς στόχους του παραμένουν σε μεγάλο βαθμό επίκαιροι σήμερα, περιλαμβάνοντας κατευθύνσεις που στη συνέχεια αναδείχθηκαν και καθιερώθηκαν ως βασικές αρχές από τη διεθνή πρακτική χωρικού σχεδιασμού –κυρίως σε ότι αφορά στην προστασία του περιβάλλοντος. Εντούτοις, 25 και πλέον έτη αργότερα, μία σειρά από εξελίξεις σε δημογραφικό, παραγωγικό, οικονομικό, κοινωνικό και χωρικό επίπεδο έχουν αλλάξει δραματικά την κατάσταση της Αθήνας και, ευρύτερα, της Περιφέρειας. Επιπλέον, οι ριζικές τροποποιήσεις του ισχύοντος Σχεδίου που έλαβαν χώρα μέσω ad hoc νομοθετικών ρυθμίσεων την τελευταία εικοσαετία, έχουν αλλοιώσει μέρος της στοχοθεσίας, ορισμένες από τις βασικές επιλογές, και εν γένει την εσωτερική συνοχή του αρχικού Σχεδίου. Τέλος, εκτός από τη θεσμοθέτηση του Γενικού αλλά και των Ειδικών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού (2008 και 2009), την τελευταία περίοδο, προστίθεται και μία σειρά από τομεακές νομοθεσίες που επηρεάζουν άμεσα τον χωρικό σχεδιασμό.

Επιχειρώντας μια σύνοψη κρίσιμων θεμάτων για τη χωρική οργάνωση και την αναπτυξιακή φυσιογνωμία της Αττικής, τα οποία εκ των πραγμάτων δεν καλύπτονται επαρκώς στο πλαίσιο των ρυθμίσεων του ισχύοντος ΡΣΑ, προκύπτουν τα εξής συμπεράσματα:

- οι συγκρούσεις χρήσεων και οι πιέσεις εξάπλωσης αστικών και παραγωγικών χρήσεων σε περιοχές γεωργικής γης και φυσικές περιοχές, ιδίως στη Βόρεια και Ανατολική Αττική, καθιστούν αναγκαία την παροχή ενός σύγχρονου πλαισίου ρύθμισης του εξωαστικού χώρου της Περιφέρειας, με στόχο την προστασία των ευαίσθητων οικοσυστημάτων και του παραγωγικού αγροτικού χώρου, με διοχέτευση της ανάπτυξης σε επιλεγμένες περιοχές,

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

- η κατασκευή σημαντικών έργων υποδομής, όπως το Αεροδρόμιο Ελευθέριος Βενιζέλος, η Αττική Οδός, το μετρό, καθώς και τα Ολυμπιακά έργα, επέδρασαν καταλυτικά στη γεωγραφία και τις οριοθετήσεις της μητροπολιτικής περιοχής της Αθήνας - Αττικής, γεγονός που επιτάσσει την αναθεώρηση του στρατηγικού σχεδιασμού (σύστημα αξόνων και πόλων ανάπτυξης, οργάνωση οικιστικού δικτύου, κλπ.) στην κατεύθυνση της τόνωσης της εσωτερικής συνοχής και της αναπτυξιακής δυναμικής της Περιφέρειας, αξιοποιώντας και την εμπειρία που έχει αποκομιστεί την τελευταία δεκαετία,
- η επί σειρά ετών εγκατάλειψη των κεντρικών περιοχών της Αθήνας από τα μεσαία εισοδηματικά στρώματα, σε συνδυασμό με τη διόγκωση του μεταναστευτικού ρεύματος προς την Ελλάδα, με σημαντική συγκέντρωση στην Αθήνα, μετέβαλε καθοριστικά τη φυσιογνωμία κεντρικών περιοχών της πόλης, συντελώντας σε φαινόμενα υποβάθμισης που μέχρι πρότινος συναντιόνταν σε χώρες της Δυτικής και Βόρειας Ευρώπης και, για την αντιμετώπιση των οποίων, απαιτούνται συστηματικές, πολυτομεακές παρεμβάσεις, στη βάση ενός συνολικού σχεδιασμού για τη μητροπολιτική περιοχή,
- η πολυεπίπεδη κρίση που διέρχονται τα κέντρα της Αθήνας και του Πειραιά,
- η αντιμετώπιση των πολλαπλών επιπτώσεων της εξελισσόμενης οικονομικής κρίσης, όπως υψηλή ανεργία, διόγκωση φαινομένων κοινωνικής πτώσης και χωρικού αποκλεισμού, μείωση δημοσίων δαπανών, υποχώρηση του εμπορίου και κλάδων που σχετίζονται με την κατανάλωση, απαιτεί τη διατύπωση πολιτικών και τη λήψη μέτρων, αναπτυξιακού, αλλά και χωρικού χαρακτήρα, που δεν ήταν προφανώς δυνατό να έχουν προβλεφθεί στο πλαίσιο του ισχύοντος σχεδιασμού,
- οι προκλήσεις της κλιματικής αλλαγής, ιδιαίτερα υπό το πρίσμα των πρόσφατων καταστροφικών πυρκαγιών στην Αττική, επιτάσσουν την προώθηση ολοκληρωμένων πολιτικών χωρικού και περιβαλλοντικού σχεδιασμού, με τη συστηματική ενεργοποίηση των νέων εργαλείων της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, βάσει και των ευρωπαϊκών και διεθνών δεσμεύσεων της χώρας,
- οι πρόσφατες αλλαγές στην αρχιτεκτονική της τοπικής αυτοδιοίκησης με το πρόγραμμα «Καλλικράτης», με τη διεύρυνση εδαφικής περιφέρειας και αρμοδιοτήτων των Δήμων, αιρετές αρχές στις Περιφέρειες. επηρεάζουν καθοριστικά το χωρικό σχεδιασμό, αναδεικνύοντας την ανάγκη αυξημένου συντονισμού μεταξύ των επιπέδων ρύθμισης.
- θεσμικές εξελίξεις που αφορούν τον χωρικό σχεδιασμό και αφορούν ανώτερα επίπεδα σχεδιασμού, αλλά και τομεακές πολιτικές που θεσμοθετούν το χώρο.

B. Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΑΘΗΝΑΣ-ΑΤΤΙΚΗΣ

Στο πρίσμα των παραπάνω διαπιστώσεων, η επανεπεξεργασία του Ρυθμιστικού Σχεδίου της Αθήνας σε σύγχρονες βάσεις καθίσταται αναγκαία προϋπόθεση για το συντονισμό των χωρικών και αναπτυξιακών πολιτικών για την Αθήνα και την Αττική στο πλαίσιο της αιφορίας, ιδιαίτερα δε στη συγκυρία της τρέχουσας κρίσης.

Με αυτά τα δεδομένα, το νέο ΡΣΑ καλείται καταρχήν να αντιμετωπίσει δύο μείζονα θέματα πολιτικής, στα οποία οι στρατηγικές επιλογές του χρειάζεται να διαφοροποιηθούν σε σχέση με εκείνες του ισχύοντος Σχεδίου:

- Στο ΡΣΑ 85 η **ανάπτυξη της Αθήνας** αντιμετωπίζεται ως υπερβολική για το μέγεθος της χώρας, στο βαθμό που εθεωρείτο ότι αναιρούσε τις δυνατότητες ανάπτυξης άλλων αστικών κέντρων, αντιμετώπιση που εξακολουθεί ως σήμερα να κυριαρχεί σε μεγάλο ποσοστό της κοινής γνώμης. Οι στρατηγικοί στόχοι λοιπόν του Ρυθμιστικού Σχεδίου του 1985 αποβλέπουν στην «ανάσχεση της διόγκωσης των οικονομικών δραστηριοτήτων και στον αναπροσανατολισμό των επενδύσεων στην περιφέρεια». Σε αυτό το πλαίσιο, οι σαρωτικές μεταλλαγές σε αναπτυξιακή κατεύθυνση που πραγματοποιήθηκαν στην Αττική, κυρίως στη δεκαετία 1996-2006, ενεργοποιούμενες από τα έργα που προωθήθηκαν στο πλαίσιο των Ολυμπιακών Αγώνων και της ένταξης της Ελλάδας στην ΟΝΕ, προγραμματίζονται ερήμην επεξεργασιών σε επίπεδο Ρυθμιστικού, στο οποίο εντάσσονται

κατά κανόνα με τη μορφή επιμέρους τροποποιήσεων. Επομένως, έργα τεράστιας στρατηγικής σημασίας, όπως τα μεγάλα κυκλοφοριακά έργα, η μεταφορά του αεροδρομίου στα Σπάτα ή η χωροθέτηση των Ολυμπιακών έργων, δεν προγραμματίστηκαν επαρκώς σε ένα συνολικότερο πλαίσιο. Σε επίπεδο χωρικής οργάνωσης, το γεγονός αυτό οδήγησε σε διάχυση λειτουργιών, εγκατάλειψη περιοχών και, κυρίως, σε αύξηση των οικονομικών μεγεθών στηριγμένη σε κατασκευές και εμπόριο, χωρίς τη δημιουργία των προϋποθέσεων που θα οδηγούσαν σε καινοτομική αναδιάρθρωση των παραγωγικών δραστηριοτήτων.

- Ανάλογη είναι και η διαχείριση της πολιτικής για το κέντρο της Αθήνας. Ο στόχος του ΡΣΑ 85 για αποσυμφόρηση του κέντρου, παράλληλα με τους παράγοντες της κτηματαγοράς όπως διαμορφώθηκαν κατά την αναπτυξιακή φάση της Αθήνας, οδήγησαν σε απομάκρυνση βασικών λειτουργιών από αυτό, κυρίως Υπουργείων και επιτελικών υπηρεσιών. Οι σημαντικές αυτές «απώλειες» για το κέντρο της πόλης ήρθαν να προστεθούν στην απαξίωση και απομάκρυνση παραγωγικών μονάδων και κατοικίας, δημιουργώντας ευνοϊκό έδαφος για την κρίση.

Το νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο καλείται να λάβει υπ' όψιν σημαντικά νέα δεδομένα όπως:

- Οι πολλαπλές επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης, ιδιαίτερα δε όπως αυτές καταγράφονται στην ραγδαία υποβάθμιση της δυναμικής των κεντρικών περιοχών της Αθήνας και του Πειραιά που χαρακτηρίζονται από μείωση πληθυσμού και δραστηριοτήτων.
- Η ένταση των τάσεων αποβιομηχάνισης σε συνδυασμό με τις ελλείψεις χωρικών και τομεακών πολιτικών υποστήριξης κλάδων και δραστηριοτήτων με υψηλή ανταγωνιστικότητα, καινοτομική προσέγγιση και εξαγωγικό προσανατολισμό ή για την προώθηση εξειδικευμένων χωρικών πολιτικών, όπως φυτώρια επιχειρήσεων.
- Η διόγκωση μεταναστευτικών ρευμάτων προς την Ελλάδα, με ιδιαίτερη συγκέντρωση στην Αθήνα.
- Οι πρόσφατες αλλαγές στην τοπική αυτοδιοίκηση («Καλλικράτης», αιρετές αρχές στις περιφέρειες).
- Ο σταδιακός περιορισμός της πολυλειτουργικότητας περιοχών με ιδιαίτερη έμφαση στο κέντρο της Αθήνας.
- Η συρρίκνωση του αστικού τουρισμού και οι ελλείψεις στρατηγικών κατευθύνσεων χωρικού και τομεακού χαρακτήρα για την υποστήριξή του, παρά την εξαιρετική αναπτυξιακή δυναμική των διατιθέμενων τουριστικών, φυσικών και πολιτιστικών πόρων στο σύνολο της Αττικής.
- Η δημογραφική σταθεροποίηση. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της απογραφής πληθυσμού του 2011 (ΦΕΚ 3465/Β/2012) ο μόνιμος πληθυσμός, το (σύνολο ατόμων που τουλάχιστον τους τελευταίους 12 μήνες πριν την ημερομηνία απογραφής έχουν ζήσει συνεχώς στον τόπο διαμονής τους) της Περιφέρειας Αττικής παρουσιάζει μείωση της τάξης του -1,72% και ανέρχεται σε 3.827.624 κατοίκους έναντι 3.894.573 το 2001. Το ποσοστό αυτό είναι μεγαλύτερο από την αντίστοιχη μείωση του πληθυσμού σε επίπεδο χώρας (-1,10%). Η εικόνα αντιστρέφεται όταν εξεταστεί ο πραγματικός (de facto) πληθυσμός (σύνολο ατόμων που βρέθηκαν παρόντα στον τόπο απογραφής την ημέρα διεξαγωγής της), όπου η Αττική εμφανίζει αύξηση 0,66% ενώ στο σύνολο της χώρας καταγράφεται μικρή μείωση, της τάξης του -0,22%.
- Η ανεξέλεγκτη εξάπλωση αστικών χρήσεων γης σε βάρος της γεωργικής γης και φυσικών περιοχών, ιδιαίτερα στη Βόρεια και Ανατολική Αττική.
- Τα νέα έργα υποδομής, το Αεροδρόμιο Ελευθέριος Βενιζέλος, η Αττική Οδός, το μετρό, που άλλαξαν τη γεωγραφία και τις οριοθετήσεις της μητροπολιτικής περιοχής της Αθήνας – Αττικής.
- Τα Ολυμπιακά έργα και εγκαταστάσεις, η δυναμική και οι επιπτώσεις τους σε περιοχές στρατηγικής σημασίας και μητροπολιτικής εμβέλειας.
- Οι προκλήσεις της κλιματικής αλλαγής.

Γ. ΤΟ ΝΕΟ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΑΘΗΝΑΣ-ΑΤΤΙΚΗΣ

Η συγκυρία αναδεικνύει με μεγάλη ένταση τη σημασία που έχουν για τον σχεδιασμό οι τρεις συνιστώσες της βιώσιμης ανάπτυξης, οικονομική, περιβαλλοντική, κοινωνική, οι οποίες όμως διαπλέκονται και καθορίζουν ζητούμενα και άξονες προτεραιότητας με διαφορετικό τρόπο σε κάθε τόπο. Πρέπει, να τονιστεί ότι οι τρεις αυτές συνιστώσες δεν λειτουργούν αυτόνομα. Η βασική πρόκληση για τον σχεδιασμό είναι να αναζητήσει σε κάθε περίπτωση βασικά πεδία και πρακτικές μέσα από τις οποίες, παράγοντες που αφορούν στην οικονομία, στο περιβάλλον και στην κοινωνία συντίθενται καθορίζοντας το ευρύτερο πλαίσιο της χωρικής οργάνωσης και εφαρμογής των χωρικών πολιτικών. Η συγκυρία είναι σαφής: μία φάση έντονης διεύρυνσης του αστικοποιούμενου χώρου και αύξησης των δραστηριοτήτων που στηρίχτηκε σε μεγάλο βαθμό σε απορρύθμιση του συστήματος σχεδιασμού, ακολουθήθηκε από πρωτόγνωρα για την πόλη φαινόμενα αστικής κρίσης.

Η σύνταξη του ΡΣΑ αποκτά, έτσι, ιδιαίτερη σημασία αλλά και συνθετότητα αφού καλείται αρθρώνοντας στόχους και προτεραιότητες για το μέλλον της πόλης και των κατοίκων της να συμβάλει στο ξεπέρασμα της κρίσης. Οφείλει, λοιπόν, κατ' αρχήν να συνειδητοποιήσει και να αποτιμήσει κριτικά τα βασικά στοιχεία των μεταλλαγών που έγιναν και των επιπτώσεών τους στη γενική πορεία της πόλης αλλά και σε ιδιαίτερες περιοχές και κοινωνικές ομάδες. Οφείλει ακόμη να επανεξετάσει τις πολιτικές που έχουν ασκηθεί ανιχνεύοντας δυνατότητες αύξησης της προστασίας των κοινών αγαθών, όπως περιβάλλον, φυσικός χώρος, δημόσιος χώρος, ποιότητα αστικής ζωής, παράλληλα με πολιτικές για την ανάκαμψη της οικονομίας.

Το νέο ΡΣΑ συντάχθηκε εντός του Οργανισμού Αθήνας, αξιοποιώντας την πλούσια εμπειρία των στελεχών του. Σε αυτό το πλαίσιο ο Οργανισμός Αθήνας θεώρησε αναγκαίο να συμπληρωθούν οι μέχρι τότε έρευνες και εμπειρίες του με παράλληλες διερευνήσεις σε μια σειρά από τομείς, στηριγμένες κυρίως σε ομάδες επιστημόνων που συνεργάστηκαν σε μεγάλο βαθμό εθελοντικά και με τα ελάχιστα αναγκαία μέσα προσεγγίζοντας κριτικά και συμπυκνώνοντας υφιστάμενο υλικό και εμπειρία. Οι διερευνήσεις αυτές συμπληρώθηκαν με πολυάριθμες συναντήσεις εργασίας με φορείς αλλά και εκπροσώπους οργανώσεων πολιτών. Οι τομείς που διερευνήθηκαν, ιδιαίτερα σε αυτό το πλαίσιο είναι:

- Περιβάλλον (σε μια μεγάλη κλίμακα επιμέρους τομέων και ζητημάτων)
- Δημογραφικές- πληθυσμιακές μεταβολές και προβολές, που συναρτήθηκαν και με αποτίμηση του αστικοποιούμενου χώρου της οικοδομήσιμης γης
- Γεωργική γη – γεωργική παραγωγή και δραστηριότητες
- Σημερινή δομή, ταυτότητα και δραστηριότητες στα μητροπολιτικά κέντρα Αθήνας – Πειραιά.
- Εξάπλωση του εμπορίου – ανάπτυξη νέων μορφών εμπορευματικών κέντρων
- Κυκλοφορία - Συγκοινωνιακή υποδομή
- Προοπτικές- Προϋποθέσεις ανάπτυξης καινοτομικών παραγωγικών δραστηριοτήτων
- Επιμέρους περιοχές του θαλάσσιου μετώπου ειδικότερου ενδιαφέροντος.

Τα συμπεράσματα αυτών των συνεργασιών, υποστήριξαν τα Κεφάλαια του νέου ΡΣΑ όπως αυτά παρουσιάζονται στη συνέχεια. Συνοπτικά αναφέρονται παρακάτω, μερικοί μόνο από τους βασικούς παράγοντες που αποτελούν δεδομένα και «δυναμικό» για την πόλη και αρθρώνουν τις βασικές επιλογές του νέου ΡΣΑ:

- Ο πληθυσμός της Αθήνας- Αττικής έχει πρακτικά σταθεροποιηθεί ως το 2021 στα επίπεδα του 2001. Μικρές ανακατατάξεις ανά χωρικές ενότητες και υποενοτήτες.
- Η πολεοδομημένη και θεσμοθετημένη προς πολεοδότηση γη θα μπορούσε να καλύψει τις ανάγκες σχεδόν διπλάσιου πληθυσμού, με ποσοστά άνισα κατανομημένα ανά υποενοτήτες της Αττικής. Υπάρχει σημαντικό ποσοστό κενού κτιριακού αποθέματος, τόσο παλιού, όσο και πρόσφατων κατασκευών που δεν απορρόφησε η αγορά. Η συστηματική συνολική εκτίμησή του δεν είναι εφικτό να πραγματοποιηθεί.

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

- Ο αγροτικός τομέας έχει σε μεγάλο βαθμό αναδιαρθρωθεί συντονιζόμενος με τις ανάγκες της μεγάλης αγοράς της πρωτεύουσας.
- Υπάρχει και αξιοποιείται μια νέα συγκοινωνιακή υποδομή που περιλαμβάνει και ένα σημαντικό δίκτυο μέσων σταθερής τροχιάς, το οποίο ευνοεί ιδιαίτερα την ανάπτυξη του κέντρου της Αθήνας.
- Το δυναμικό του κέντρου της Αθήνας έχει ήδη εμπλουτιστεί με τα έργα «ενοποίησης των αρχαιολογικών χώρων» και το Νέο Μουσείο της Ακρόπολης, με έναν ευρύτατο δημόσιο χώρο ιδιαίτερης ποιότητας και παγκόσμιας ακτινοβολίας.
- Στον πολιτιστικό εμπλουτισμό της Πρωτεύουσας έχει προστεθεί ήδη μια σειρά σημαντικών πολιτιστικών εγκαταστάσεων, με φορείς ιδιαίτερα δραστήριους στην προώθηση εκδηλώσεων υψηλού επιπέδου – συχνά πρωτοποριακού. Έχει ήδη δρομολογηθεί το μεγάλο πολιτιστικό σύμπλεγμα στο Φαληρικό Όρμο.

Τα πιο πάνω προστίθενται στα βασικά δεδομένα της δομής του τοπίου της Αττικής και του αστικού ιστού της, που είναι ιδιαίτερα θετικά:

- ιστορικό – πολιτιστικό δυναμικό με διεθνή αναγνωρισιμότητα
- υψηλής ποιότητας φυσικό τοπίο με ορεινούς όγκους που δημιουργούν μια περιβαλλοντική ασπίδα και ανοικτό θαλάσσιο μέτωπο πλούσιο σε διαφοροποιήσεις λειτουργιών και ποιοτήτων
- πυκνό- συνεκτικό ιστό στο Λεκανοπέδιο αλλά και στα υπόλοιπα παλιά αστικά κέντρα της Αττικής, που με κατάλληλες πολιτικές αποτελούν θετικό υπόβαθρο για την αποφυγή της διάχυσης
- κοινωνική πολυσυλλεκτικότητα που διατηρείται σε γενικές γραμμές στις περισσότερες γειτονιές της πόλης και είναι από τα σημαντικότερα πλεονεκτήματά της.
- οι περιοχές αποβιομηχάνισης, όπως το δυτικό ιστορικό κέντρο και ο Ελαιώνας, οι παρυφές της οδού Πειραιώς και η Νέα Ιωνία έχουν πολύ καλή θέση στον αστικό ιστό και μπορούν προγραμματικά να αναλάβουν με κατάλληλες παρεμβάσεις νέες δραστηριότητες, συμβάλλοντας στη συνεκτική ανάπτυξη της πόλης.

Η σύνταξη του Ρυθμιστικού Σχεδίου έχει ακολουθήσει μια δομή κεφαλαίων που αναφέρονται σε βασικούς τομείς δραστηριοτήτων και χωρικών πολιτικών.

Η προβληματική που αναπτύχθηκε κατά τη σύνταξη του νέου ΡΣΑ οδήγησε τελικά στην ανάδυση πέντε εννοιών που παίρνουν τη θέση ισότιμων «κλειδιών» ή «πυλώνων» των σύνθετων στρατηγικών και πολιτικών που εμπεριέχονται στο νέο ΡΣΑ:

- Παραγωγή, ως βασικός μοχλός και προϋπόθεση οικονομικής και κοινωνικής βιωσιμότητας
- Περιβάλλον, ως σημαντικός πόρος για το σύνολο και το μέλλον της κοινωνίας και ως άξονας για τη βιώσιμη ανάπτυξη.
- Πολιτισμός, ως έννοια που διαπερνά και εμπεριέχει όλες τις επιμέρους εκφράσεις και συνιστώσες της κοινωνίας.
- Κοινωνική Συνοχή, ως κατεξοχήν ζητούμενο σε περιόδους μετάβασης - κρίσης.
- Αστική αναζωογόνηση, με ολοκληρωμένες παρεμβάσεις και αστικές αναπλάσεις.

Οι πέντε αυτοί πυλώνες προσδιορίζουν προτεραιότητες και δομούν όλους τους στόχους του νέου ΡΣΑ. Χαρακτηρίζουν σύνθετα και ισότιμα όλες τις πολιτικές των επιμέρους κεφαλαίων και δραστηριοτήτων, ενώ ανταποκρίνονται στα μεγάλα στοιχεία που υπαγορεύει η συγκυρία. Πιο συγκεκριμένα :

- Στηρίζουν την προστασία και διατήρηση του αδόμητου εξωαστικού χώρου.
- Προωθούν την ανάπτυξη και ενίσχυση αναπτυξιακών πόλων, που αποσκοπούν στην αύξηση της δυναμικής και βελτίωση της συνέργειας των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, καθώς και στη στρατηγικά προσανατολισμένη αύξηση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών εγκατάστασης νέων.
- Προωθούν την αναβάθμιση των υφιστάμενων υποδοχέων του δευτερογενούς τομέα δίνοντας επίσης τη δυνατότητα υπό όρους επεκτάσεων, εξασφαλίζοντας έτσι τις

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

δυνατότητες χωροθέτησης και βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας - βιοτεχνίας στην Αττική.

- Προωθούν γενικότερα τη στροφή της παραγωγής σε καινοτομικούς τομείς.
- Παρέχουν τη δυνατότητα αναπτυξιακής ενεργοποίησης της δημόσιας περιουσίας προσβλέποντας σε ένα ισοζύγιο ανάμεσα στην κάλυψη των αναγκών χωροθέτησης λειτουργιών μητροπολιτικού επιπέδου και στην κάλυψη τοπικών αναγκών σε κοινωνική υποδομή ή ελεύθερους χώρους πρασίνου.
- Αναγνωρίζουν το τοπίο της Αττικής, πέρα από την αυταξία του, και ως αναπτυξιακό πόρο, σε συνδυασμό με τους πολιτιστικούς πόρους και το φυσικό περιβάλλον, εντάσσοντας την προστασία και ανάδειξή του στο πλαίσιο μίας ενιαίας στρατηγικής.
- Αντιμετωπίζουν την κλιματική αλλαγή με πολιτικές που αρθρώνονται γύρω από την ανάσχεση κατανάλωσης εδαφικών πόρων για δόμηση, την επανάχρηση του υπάρχοντος κτιριακού αποθέματος, την προώθηση της βιώσιμης κινητικότητας, την εξοικονόμηση ενέργειας.
- Ενσωματώνουν και εξειδικεύουν για την Αττική την Ευρωπαϊκή και την Εθνική Στρατηγική για το Περιβάλλον και τη Βιώσιμη Ανάπτυξη μέσω της προστασίας και της ανάδειξης όλων των σημαντικών οικολογικά περιοχών και την προστασία του αστικού και περιαστικού πρασίνου, μέσω της δημιουργίας δικτύου αντίστοιχων χώρων.
- Προωθούν το υφιστάμενο πλούσιο πλέγμα πολιτιστικών δραστηριοτήτων και δυναμικού και την περαιτέρω ενίσχυση του τομέα, ως σημαντικού για την οικονομία της πόλης τόσο αυτόνομα, όσο και μέσω της ενίσχυσης άλλων τομέων όπως η εκπαίδευση, ο τουρισμός, η αγροτική παραγωγή.
- Αρθρώνουν την πολιτική της συνεκτικής πόλης με τόνωση της κεντρικότητας, περιορισμό, ανάσχεση της αστικής διάχυσης, άσκηση κατάλληλης πολιτικής μεταφορών με έμφαση στις αρχές της βιώσιμης κινητικότητας και με διαμόρφωση μιας πολιτικής πλέγματος πρασίνου και ανάκτησης του δημόσιου χώρου.
- Προωθούν τη βελτίωση της ποιότητας ζωής για όλους τους κατοίκους, εξισορρόπηση στην κατανομή των πόρων και των ωφελειών από την ανάπτυξη ως βασικών προϋποθέσεων για τη βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή. Προώθηση πολιτικών άμβλυνσης των φαινομένων κοινωνικού αποκλεισμού.
- Στηρίζουν την αναζωογόνηση στα κέντρα πόλης Αθήνας και Πειραιά.
- Στηρίζουν ένα νέο πλαίσιο ρυθμίσεων και προγραμμάτων μητροπολιτικής εμβέλειας και πολυτομεακού χαρακτήρα.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, το σύνολο των στόχων, των παρεμβάσεων και των μέτρων που προδιαγράφει το νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας- Αττικής, επιδιώκει να ενεργοποιήσει διαδικασίες οικονομικής και χωρικής ανάπτυξης της Αττικής στηριγμένης στην πολυδιάστατη ταυτότητά της και στα συγκριτικά της πλεονεκτήματα, θέτοντας ως αναπόσπαστα συστατικά στοιχεία αυτής της ανάπτυξης την περιβαλλοντική βιωσιμότητα και την κοινωνική συνοχή.

Κρίσιμος παράγοντας για την υλοποίηση των επιδιώξεων του νέου ΡΣΑ, είναι η αναμόρφωση σε μία κατεύθυνση εξορθολογισμού του θεσμικού πλαισίου του χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού και ιδιαίτερως όσον αφορά τη νομοθεσία περί καθορισμού χρήσεων γης, τους μηχανισμούς παρεμβάσεων στον αστικό χώρο και ιδιαίτερως το θεσμικό πλαίσιο των ολοκληρωμένων αστικών αναπλάσεων, αλλά και την θεσμοθέτηση εργαλείων για την άσκηση πολιτικής γης.

Το Προγραμματικό Πλαίσιο στο οποίο συντάσσεται το νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας- Αττικής για την Περιφέρεια Αττικής είναι το εξής:

- Ο πληθυσμός της ανέρχεται σε περίπου 3.800.000 κατοίκους, δηλαδή το 35% του πληθυσμού της χώρας

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

- Στην Περιφέρεια παράγεται περίπου το 40% του ΑΕΠ της χώρας με συμβολή (στοιχεία 2008) σε: 0,4% Α'γενή, 13,3% Β'γενή και 86,3% Γ'γενή
- Η απασχόληση (στοιχεία 2010) είναι 0,86% στον Α'γενή, 17,75% στον Β'γενή και 81,39% στον Γ'γενή
- Η ανεργία ανέρχεται σε 28,1% το β' τρίμηνο του 2013.

Το νέο ΡΣΑ επέχει ταυτόχρονα και θέση Περιφερειακού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης της Περιφέρειας Αττικής. Η χρονική του διάρκεια είναι έως το 2021, διότι συνδέεται άμεσα με τον αναπτυξιακό σχεδιασμό και συντονίζεται με την νέα Προγραμματική Περίοδο 2014 – 2020. Το νέο ΡΣΑ είναι συνδεδεμένο με τις στρατηγικές θέσεις και προτεραιότητες της Περιφέρειας Αττικής για την Προγραμματική Περίοδο 2014-2020.

ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ, ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΚΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Στο παρόν Κεφάλαιο προσδιορίζεται το περιεχόμενο, η περιοχή αναφοράς, η διαδικασία σύνταξης και η χρονική διάρκεια ισχύος του παρόντος σχεδίου νόμου.

Στο άρθρο 1, θεσμοθετείται ο ορισμός του νέου ΡΣΑ ως ένα σύνολο στόχων, κατευθύνσεων, προτεραιοτήτων, μέτρων και προγραμμάτων που προβλέπονται ως αναγκαία για τη χωροταξική, πολεοδομική και οικιστική οργάνωση της Αττικής και την προστασία του περιβάλλοντος, στο πλαίσιο της αρχής της βιώσιμης ανάπτυξης και της εθνικής οικονομικής, κοινωνικής και χωροταξικής πολιτικής.

Με το παρόν θεσμοθετείται ως πεδίο εφαρμογής του νέου ΡΣΑ η Περιφέρεια Αττικής, όπως αυτή ορίζεται με το άρθρο 3, παρ. 3 του ν. 3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης» (Α' 87) και της νήσου Μακρονήσου της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου λόγω της γεωγραφικής της εγγύτητας και της λειτουργικής της εξάρτησης από το Δήμο Λαυρίου. Είναι αυτονόητο ότι αν και το πεδίο εφαρμογής προσδιορίζεται κυρίως εντός των ορίων της Περιφέρειας Αττικής, πλήθος κατευθύνσεων και ρυθμίσεων, για περιβαλλοντικά ζητήματα, για σχεδιασμό μεταφορικών δικτύων, δεν μπορούν να ιδωθούν έξω από το πλαίσιο των θεσμοθετημένων προοπτικών και των δεδομένων άλλων Περιφερειών, κατά κανόνα των όμορων Στερεάς Ελλάδας και Πελοποννήσου.

Περιλαμβάνει κατευθύνσεις χωροταξικού σχεδιασμού και βιώσιμης, ισόρροπης χωρικής ανάπτυξης σε επίπεδο Περιφέρειας, αλλά και πολεοδομικές ρυθμίσεις σύμφωνα με το περιεχόμενο των Ρυθμιστικών Σχεδίων και Προγραμμάτων Προστασίας Περιβάλλοντος, όπως αυτά προβλέπονται από το ν. 2508/97 και τα ειδικά άρθρα του ν. 1515/85. Καλύπτει πλήρως και χρησιμοποιεί τους όρους και τις συνέπειες έγκρισης των Περιφερειακών Πλαισίων, χρησιμοποιεί τους μηχανισμούς εφαρμογής, ελέγχου και υποστήριξης που προβλέπονται στο ν. 2508/97.

Με δεδομένο τις παραπάνω κατευθύνσεις και το πεδίο εφαρμογής, το νέο ΡΣΑ επέχει θέση Περιφερειακού Πλαισίου Περιφερειακού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης της Περιφέρειας Αττικής, κατά την έννοια του άρθρου 8 του ν. 2742/1999 «Χωροταξικός Σχεδιασμός και Αειφόρος Ανάπτυξη & άλλες διατάξεις» (Α' 207).

Με τις κατευθύνσεις και τα προγράμματα του νέου ΡΣΑ, οφείλουν να εναρμονίζονται τα Γενικά Πολεοδομικά Σχέδια που αφορούν στους Δήμους της Περιφέρειας Αττικής και να συντονίζονται τα ΓΠΣ των Δήμων των όμορων Περιφερειών, ειδικά σε ζητήματα που αφορούν στην προστασία του περιβάλλοντος, των υδάτινων πόρων και των ορεινών όγκων, στις παραγωγικές δραστηριότητες και στις μεταφορές. Επίσης στην εφαρμογή της πολεοδομικής νομοθεσίας και των εργαλείων της σε περιοχές εντός ορίων της Περιφέρειας, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και οι κατευθύνσεις του παρόντος νόμου.

Ορίζεται επίσης, ότι οι κατευθύνσεις του νέου ΡΣΑ εξειδικεύονται με προεδρικά διατάγματα, με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και του εκάστοτε αρμόδιου υπουργού.

Με το άρθρο 2 προβλέπεται η χρονική διάρκεια για το νέο ΡΣΑ. Η δυναμική και ο ρυθμός των μετασχηματισμών που πραγματοποιούνται οδήγησε στην οριοθέτηση ενός ρεαλιστικού μεσοπρόθεσμου χρονικού ορίζοντα για το νέο ΡΣΑ μιας δεκαετίας. Ρεαλιστικού ως προς την προβλεψιμότητα των μεσοπρόθεσμων τάσεων αλλά και ως προς τους χρόνους και τα ποικίλα μέσα υλοποίησης και εμπέδωσης των προτεινόμενων ρυθμίσεων πριν υποστούν την

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

αναγκαία αξιολόγηση και την πιθανή αναθεώρηση με βάση τις εκάστοτε συνθήκες και απαιτήσεις της συγκυρίας. Το νέο ΡΣΑ στηρίχθηκε σε προβολές πληθυσμιακών και οικονομικών μεγεθών και αναπτυξιακών προβλέψεων με χρονικό ορίζοντα το έτος 2021. Για την εφαρμογή του νέου ΡΣΑ δεν προβλέπονται ενδιάμεσες προγραμματικές περιόδους. Η προσέγγιση των στόχων, η προώθηση των πολιτικών, καθώς και ο ρυθμός και η έκταση υλοποίησης των προβλεπόμενων προβλέπεται να παρακολουθούνται σταθερά μέσα από το σύστημα κριτηρίων, με βάση τις περιγραφόμενες στο παρόν νομοσχέδιο διαδικασίες, λαμβάνοντας τα αναγκαία οργανωτικά και λειτουργικά μέτρα για τη βελτίωση των επιδόσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΡΣΑ – ΒΑΣΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

Στο παρόν κεφάλαιο προσδιορίζεται η στρατηγική του νέου ΡΣΑ και περιγράφονται σε τρεις ενότητες, οι βασικοί και οι ειδικότεροι στόχοι του ΡΣΑ. Οι στρατηγικές επιλογές του νέου ΡΣΑ έχουν λάβει υπ' όψιν και έχουν εναρμονιστεί με όλα τα θεσμοθετημένα πλαίσια οικονομικής, κοινωνικής, χωροταξικής και περιβαλλοντικής πολιτικής, παράλληλα με τα συμπεράσματα από τις ειδικότερες διερευνήσεις που διενεργήθηκαν στο πλαίσιο σύνταξης του νέου ΡΣΑ και αφορούν σε θέματα περιβάλλοντος, πολιτικής μεταφορών, δημογραφικών τάσεων, παραγωγής με έμφαση στη γεωργία, το εμπόριο και τους καινοτόμους κλάδους και δραστηριότητες, αναπλάσεων και μητροπολιτικών παρεμβάσεων με έμφαση σε επιμέρους περιοχές του θαλάσσιου μετώπου, καθώς και σε ζητήματα ταυτότητας και δυναμικής των μητροπολιτικών κέντρων Αθήνας και Πειραιά.

Προκειμένου για τη διατύπωση των βασικών στόχων και επιδιώξεων του νέου ΡΣΑ και μέσα από την αποτίμηση της υφιστάμενης κατάστασης προβάλλουν ζητήματα με χαρακτηριστικά «κρίσης» στα οποία το νέο ΡΣΑ καλείται να δώσει διεξόδους ή και απαντήσεις. Βασικά στοιχεία του υφιστάμενου πλαισίου είναι :

- Η βαθειά οικονομική κρίση στην Ελλάδα, που συντονίζεται με τα διεθνή δεδομένα, κυριαρχεί στην πολιτική ζωή του τόπου και εγγράφεται πολλαπλά στο χώρο, στην κατανάλωση, στις πληθυσμιακές ανακατατάξεις και στις δραστηριότητες.
- Η παγκόσμια περιβαλλοντική κρίση προβάλλει, αν και με εμπόδια, τη θέσπιση διεθνών συμβάσεων και την καθιέρωση τοπικών ρυθμίσεων που πρέπει να καθοδηγήσουν και τις χωρικές πολιτικές, οι οποίες αποτελούν «κλειδί» μεγάλης σημασίας για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής.
- Οι μεγάλες κοινωνικές ανακατατάξεις και προβλήματα που συνυφαίνονται με την εντατικοποίηση των μεταναστευτικών ρευμάτων και όξυνση των κοινωνικών ανισοτήτων έχουν καταλυτικά αποτελέσματα στις πόλεις. Και στον τομέα αυτό οι χωρικές πολιτικές αποτελούν «κλειδί» μεγάλης σημασίας για την άμβλυση των κοινωνικών φαινομένων της κρίσης.

Γίνεται αντιληπτό ότι τα προβλήματα αφορούν και στις τρεις βασικές διαστάσεις της βιώσιμης ανάπτυξης. Σ' αυτή την κατεύθυνση οι αντίστοιχα τρεις βασικοί στόχοι του νέου ΡΣΑ επιχειρούν να δώσουν απαντήσεις στα αιτήματα της συγκυρίας αναδεικνύοντας ταυτόχρονα όλες τις αναπόδραστες μεταξύ τους διασυνδέσεις. Οι «οριζόντιες» αυτές διασυνδέσεις αντανακλώνονται σ' αυτές καθαυτές τις διατυπώσεις των στόχων, αλλά κατ' εξοχήν στις επιμέρους κατευθύνσεις εξειδίκευσής τους.

Αντίστοιχα, διαπλέκονται και οι κλίμακες των παρεμβάσεων που απορρέουν από τις κατευθύνσεις του νέου ΡΣΑ. Στο μέτρο που πολλές μικρότερης κλίμακας παρεμβάσεις μπορούν να συγκροτήσουν προγραμματικές μεταβολές μητροπολιτικής εμβέλειας, ενώ παράλληλα κάθε μητροπολιτική παρέμβαση έχει άμεση αντανάκλαση στο τοπικό επίπεδο.

Τα πλαίσια στρατηγικής, η βασική νομοθεσία και οι συμπληρωματικές διερευνήσεις, των οποίων οι πρόνοιες και τα συμπεράσματα ενσωματώθηκαν στη στοχοθεσία του νέου ΡΣΑ, έχουν ως εξής:

Διεθνής Περιβαλλοντική και Αναπτυξιακή Πολιτική

- Επιδίωξη η επίτευξη των 8 Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας (MDGs) (Συνέδριο Ηνωμένων Εθνών, 9/2000) έως το 2015, και των στόχων που απορρέουν από την Παγκόσμια Διάσκεψη Κορυφής για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη (WSDD) στο Γιοχάνεσμπουργκ, το 2002.
- Κύρωση Διεθνών Περιβαλλοντικών Συμβάσεων και Πρωτόκολλων (7/2010) ανά τομέα πολιτικής

Ευρωπαϊκή πολιτική για το περιβάλλον και την αειφόρο αστική ανάπτυξη

- 6ο Κοινοτικό Πρόγραμμα Δράσης για το Περιβάλλον με την απόφαση 1600/2002/ΕΚ του Ευρ. Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22-7-2002 για το πλαίσιο εφαρμογής περιβαλλοντικής πολιτικής και προτεραιοτήτων μέχρι το 2012.
- Στρατηγική της ΕΕ για την αειφόρο ανάπτυξη (αναθεωρημένη στρατηγική 2005)
- Θεματική στρατηγική της ΕΕ για το Αστικό Περιβάλλον (2006)
- Χάρτα της Λειψίας για τις βιώσιμες ευρωπαϊκές πόλεις (2007)
- Χάρτα των Αθηνών (αναθεωρημένη 2003 στη Λισσαβόνα)

Εθνική στρατηγική για το περιβάλλον και τη βιώσιμη ανάπτυξη

- Εθνική στρατηγική για την αειφόρο ανάπτυξη (2005)
- Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς (ΕΣΠΑ) 2007 – 2013
- Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα (ΠΕΠ) Αττικής 2007 – 2013 «Ενίσχυση του διεθνούς ρόλου της Περιφέρειας Αττικής, ως Ευρωπαϊκής Μητρόπολης στο χώρο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και Μεσογείου»
- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη 2007 – 2013
- Εθνικό Χωροταξικό Σχέδιο (Γενικό Πλαίσιο ΧΣΑΑ)
- Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο Αγροτικής Ανάπτυξης 2007 – 2013
- Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο Ανάπτυξης της Αλιείας (ΕΣΑΑΛ) 2007 – 2013
- Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις ΑΠΕ
- Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τη Βιομηχανία (ΕΠΒ)
- Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Υδατοκαλλιέργειες
- Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον Τουρισμό
- Εθνικό Πρόγραμμα για τη Μείωση των Εκπομπών Φαινομένου Θερμοκηπίου (2003)
- Εθνικός Σχεδιασμός Διαχείρισης Στερών μη επικίνδυνων Αποβλήτων (2003, εξειδικευμένος από την Περιφ. Αττικής με σχετική απόφαση του 2006 για την έγκριση των ΠΕΣΔΑ) ενσωμάτωση οδηγίας 2008/98/ΕΚ
- Εθνικό πρόγραμμα διαχείρισης κινδύνων πλημμύρας σε συμμόρφωση με την οδηγία 2007/60/ΕΚ
- Θαλάσσια στρατηγική σε ενσωμάτωση της οδηγίας 2008/56 (σε δημόσια διαβούλευση)
- Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την καταπολέμηση της ερημοποίησης (2011)
- Λευκή Βίβλος για τις Μεταφορές (ΕΕ 20010 Πράσινη Βίβλος για την Αστική Κινητικότητα (ΕΕ 2007) Εισήγηση για τη Στρατηγική Αστικής Κινητικότητας, ΥΠΕΧΩΔΕ 2008
- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ενίσχυση της Προσπελασιμότητας
- Ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο του σχεδίου 20-20-20 για την ενέργεια και το κλίμα και για την περίοδο 2008-2012
- Ενσωμάτωση οδηγίας 2000/60/ΕΚ για την προστασία και διαχείριση των υδάτων
- Θεσμοθετημένες Λεκάνες Απορροής Ποταμών και ορισμός των αρμόδιων Περιφερειών για τη διαχείριση και προστασία τους (2010)
- Ενσωμάτωση οδηγιών 76/467/ΕΚ, 2008/105/ΕΚ, 2006/118/ΕΚ για τον καθορισμό της ποιότητας των υδάτινων σωμάτων σε συνάρτηση με τη χρήση τους
- Ν. 3937/2011 για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας

- Ν. 3827/2010 κύρωσης της Ευρωπαϊκής Σύμβασης του Τοπίου
Επιμέρους διερευνήσεις που αξιοποιήθηκαν στο πλαίσιο σύνταξης του νέου ΡΣΑ 2021 :
- «Επεξεργασία πληθυσμιακών και δημογραφικών στοιχείων και προβολών για την Αττική με έτος στόχο το 2020», Πανεπιστήμιο Πειραιά, ερευνητικό πρόγραμμα που ανατέθηκε από τον ΟΡΣΑ, Ιαν. 2011
- «Η χωρική διάσταση του παραγωγικού και επιχειρηματικού συστήματος της Αττικής και η διασύνδεσή του με τις δραστηριότητες έρευνας και ανάπτυξης καινοτομίας. Διερεύνηση πολιτικών και δράσεων για την οργάνωση και αναβάθμισή του, στο πλαίσιο του νέου Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας – Αττικής 2020», ΕΜΠ, ερευνητικό πρόγραμμα που ανατέθηκε από τον ΟΡΣΑ, Απρ. 2011
- Υποστηρικτικά δεδομένα για τη διαμόρφωση του προτύπου χωροθέτησης των παραγωγικών δραστηριοτήτων στην Αττική στα πλαίσια του ΡΣΑ, πρακτικό εργασίας στα πλαίσια του ΟΡΣΑ
- «Προστασία και διαχείριση υδάτων Αττικής», πρακτικό ομάδας εργασίας στα πλαίσια του ΟΡΣΑ
- «Μεταλλασσόμενοι χαρακτήρες και πολιτικές στα κέντρα πόλης Αθήνας και Πειραιά», ΕΜΠ, ερευνητικό πρόγραμμα που ανατέθηκε από τον ΟΡΣΑ και το ΥΠΕΚΑ
- «Αθήνα, Παραθαλάσσια Μητρόπολη: Παρεμβάσεις ανάδειξης του παράκτιου μετώπου του Σαρωνικού. Ελεύθερη πρόσβαση του κοινού στις ακτές κολύμβησης. Πιλοτική εφαρμογή του Π.Δ. των Ακτών (ΦΕΚ 254Δ/2004) στο τμήμα Αλιμος – Ελληνικό – Γλυφάδα - Βούλα», μελέτη του ΟΡΣΑ, Αθήνα, 22 Απριλίου 2011
- «Διαμόρφωση πολιτικής μεταφορών για την Αθήνα / Αττική 2011-2021», πρακτικό ομάδας εργασίας στα πλαίσια του ΟΡΣΑ
- «Συνδυασμένες μεταφορές – δίκτυα και Ρυθμιστικό Σχέδιο Αττικής», ΔΠΘ, ερευνητικό πρόγραμμα που ανατέθηκε από τον ΟΡΣΑ, Μάρτιος 2011
- «Θεματική συμπλήρωση και εξειδίκευση ως προς το σχεδιασμό δικτύου ποδηλατικών διαδρομών μεγάλου μήκους στην Αθήνα, της έρευνας μέτρων εφαρμογής ενιαίου πολεοδομικού και κυκλοφοριακού σχεδιασμού», ΕΜΠ, ερευνητικό πρόγραμμα που ανατέθηκε από τον ΟΡΣΑ, Μαρ. 2011
- «Διερεύνηση της δυνατότητας αποκλειστικής χρήσης της λεωφόρου Πανεπιστημίου για δημόσιες συγκοινωνίες», ΕΜΠ ερευνητικό πρόγραμμα που ανατέθηκε από τον ΟΡΣΑ και το ΥΠΕΚΑ

Στο άρθρο 3 προβλέπεται ότι οι στρατηγικοί στόχοι του νέου ΡΣΑ, στο πλαίσιο της εθνικής και ευρωπαϊκής αναπτυξιακής και χωρικής πολιτικής, διέπονται από τις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης. Σε αυτό το πλαίσιο προσδιορίζονται παρακάτω τρεις ενότητες αλληλοτενόμενων και συμπληρωματικών μεταξύ τους στρατηγικών στόχων, οι οποίοι αναλύονται και εξειδικεύονται σε βασικούς στόχους θεματικών και διατομεακών πολιτικών και σε άξονες προτεραιότητας πολιτικής για την προβλεπόμενη από το νέο ΡΣΑ περίοδο 2011 – 2021.

Οι στρατηγικοί στόχοι που θέτει το νέο ΡΣΑ είναι:

- α) Ισόρροπη οικονομική ανάπτυξη και η ενίσχυση του διεθνούς ρόλου της Αθήνας- Αττικής, η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, η αύξηση της παραγωγής και της απασχόλησης σε όλους τους τομείς δραστηριοτήτων.
- β) Η βιώσιμη χωρική ανάπτυξη, η εξοικονόμηση πόρων, η αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος και της πολιτιστικής κληρονομιάς και η προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή.
- γ) Η βελτίωση της ποιότητας ζωής για όλους τους κατοίκους, η εξισορρόπηση στην κατανομή των πόρων και των ωφελειών από την ανάπτυξη, ως βασικών προϋποθέσεων για τη βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή.

Η ενίσχυση της θέσης της Αθήνας-Αττικής στο σύστημα των ευρωπαϊκών και διεθνών μητροπόλεων, που αποτελεί στρατηγικό στόχο του παρόντος, θεωρείται προϋπόθεση για την οικονομική της ανάπτυξη και τη σταδιακή αναστροφή των αρνητικών συνεπειών από την

οικονομική κρίση. Η προώθηση αυτού του στόχου συνδέεται με τη βελτίωση της ελκυστικότητας της Αθήνας, και ειδικότερα με την αναβάθμιση των αστικών λειτουργιών, τη βελτίωση της ποιότητας ζωής και τη βελτίωση του επενδυτικού περιβάλλοντος αλλά και την αναβάθμιση του αστικού τοπίου και την προστασία και ανάδειξη του φυσικού περιβάλλοντος.

Η στρατηγική θέση της Αθήνας, στο νοτιοανατολικό άκρο της Ευρώπης, στην διασταύρωση των διακρατικών ζωνών που οριοθετούν την Ευρώπη προς τα νότια και προς τα ανατολικά, προσδιορίζει τους προνομιακούς άξονες του διεθνούς προσανατολισμού της. Στα πλαίσια της επιδιωκόμενης από την ευρωπαϊκή πολιτική ισόρροπης και πολυκεντρικής ανάπτυξης του ευρωπαϊκού χώρου, δίδεται έμφαση στην προώθηση συνεργασιών και δικτυώσεων της Αθήνας-Αττικής με τις μητροπόλεις κατά μήκος αυτών των αξόνων για την προώθηση κοινών δράσεων, με προοπτική τη συμμετοχή της στις ευρύτερες διαπεριφερειακές και διακρατικές Ζώνες Οικονομικής Ολοκλήρωσης που σταδιακά θα συγκροτηθούν.

Οι άξονες αυτοί είναι:

Ο άξονας προς τον αναπτυξιακό πυρήνα της ΕΕ

Επιδιώκεται η αξιοποίηση της προοπτικής, μέσω της ολοκλήρωσης των Διευρωπαϊκών Δικτύων Μεταφορών, για ριζική βελτίωση της δυνατότητας συνδεσιμότητας της Αθήνας με τα ευρωπαϊκά οικονομικά κέντρα, με την προώθηση πολιτικών που θα συμβάλλουν στην άρση της περιφερειακότητας που τη χαρακτηρίζει και στην ενίσχυση των ανταλλαγών με τις μεγάλες αγορές της Ευρώπης.

Ο άξονας προς τα Βαλκάνια, Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη.

Ο Άξονας αυτός αποτελεί εν δυνάμει αναπτυξιακό διάδρομο στην ανατολική πλευρά τη ΕΕ που έχει τις δυνατότητες να αναδειχθεί ως άξονας εξισορρόπησης απέναντι στην μοναδική σήμερα Ζώνη Οικονομικής Ολοκλήρωσης του Ευρωπαϊκού πυρήνα. Οι χώρες που περιλαμβάνει μπορούν να υποστηρίξουν την αναπτυξιακή τους δυναμική ενισχύοντας και προωθώντας τους εξωτερικούς συνδέσμους της ΕΕ με τις προς ανατολάς χώρες. Η συλλογική δυναμική που θα προκύψει από τη συνέργεια μέσω δικτυώσεων αυτών των χωρών και των μητροπολιτικών περιοχών τους, μπορεί να προσδώσει στις περιοχές αυτού του άξονα σημαντικό πλεονέκτημα για την μελλοντική ανάπτυξή τους.

Για την Αθήνα -Αττική δίδεται ιδιαίτερη έμφαση στην περαιτέρω προώθηση των συνεργασιών με το χώρο των Βαλκανίων, αλλά και στην ανάπτυξη συνεργασιών με τα μητροπολιτικά κέντρα της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, των οποίων ο ρόλος αναμένεται να ενισχυθεί στα πλαίσια των νέων συσχετισμών και των δυναμικών που αναδύονται μετά τη Διεύρυνση προς τα ανατολικά και με τη συμβολή των Διευρωπαϊκών Δικτύων.

Ο Μεσογειακός άξονας.

Η Μεσόγειος αποτελεί στρατηγικό γεωπολιτικό χώρο και χώρο ροών και ανταλλαγών και υπήρξε ανέκαθεν προνομιακό πεδίο σχέσεων για την Ελλάδα, με κοινά πολιτισμικά στοιχεία ιδιαίτερα κατά μήκος του Ευρωμεσογειακού Τόξου. Σε αυτή τη βάση επιδιώκεται η προώθηση των συνεργασιών της Αθήνας, τόσο με τις ευρωπαϊκές μητροπόλεις των μεσογειακών χωρών, όσο και με τις περιοχές της Νοτιοανατολικής Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής.

Ειδικότερα, η Αθήνα -Αττική διαθέτει τη δυναμική ώστε να εξειδικεύσει τα διεθνή της χαρακτηριστικά και να επιδιώξει την ανάδειξη του ρόλου της ως «Μεσογειακής Πρωτεύουσας», τόσο στο σύνολο της Μεσογείου, με συνεργασίες μητροπόλεων στους τομείς πολιτισμού και τουρισμού, όσο και ειδικότερα στο επίπεδο της Βόρειας Μεσογειακής Λεκάνης, με αξιοποίηση των εργαλείων διακυβέρνησης και ευρωπαϊκών χωρικών πολιτικών που συνδέονται με χρηματοδοτικά προγράμματα και προωθούν διαπεριφερειακές συνεργασίες.

Ιδιαίτερα επιδιώκεται η δικτύωση με τα μεγάλα λιμάνια του Ευρωπαϊκού Νότου, τα οποία έχοντας σήμερα σαφώς μικρότερη δυναμική από τα λιμάνια του Ευρωπαϊκού Βορρά, μπορούν να συγκροτήσουν ένα δίκτυο διασυνδεδεμένων κόμβων συνδυσασμένων μεταφορών κατά μήκος του Μεσογειακού Τόξου και να αναπτύξουν κοινή στρατηγική, βασισμένη στη συμπληρωματικότητα, για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς τους.

Στο ευρύτερο διεθνές πλαίσιο

Η γεωγραφική θέση της «στο σταυροδρόμι» της Ευρώπης, της Αφρικής και της Ασίας καθιστούν την Αθήνα «Πόλη - Πύλη» για την ΕΕ, και επιδιώκεται η αξιοποίηση των πλεονεκτημάτων που απορρέουν από τη θέση αυτή για την ενίσχυση του ρόλου της ως επιχειρηματικού συνδέσμου της ΕΕ με τη Νοτιοανατολική Μεσόγειο, τη Μέση Ανατολή και τις χώρες της Ασίας και ως διεθνούς κόμβου μεταφορών. Για την ενίσχυση της διεθνούς θέσης της χώρας, επιδιώκεται η Αθήνα να αναλάβει από κοινού με τη Θεσσαλονίκη πρωθητικό ρόλο, λειτουργώντας ως δίπολο στην ευρωπαϊκή και παγκόσμια κλίμακα, με προοπτική τη συγκρότηση μιας διαπεριφερειακής ζώνης συνεργασίας της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, που θα αποτελεί συνδετήριο κόμβο μεταξύ Δυτικής και Ανατολικής Μεσογείου, Παραδουνάβιας Ευρώπης, Μαύρης Θάλασσας, Μέσης Ανατολής και Βορειοανατολικής Αφρικής. Σε αυτό το πλαίσιο επιδιώκεται η σύνθεση του ειδικότερου διεθνούς προσανατολισμού τους, της Αθήνας προς τον Άξονα της Μεσογείου και τη Μέση Ανατολή και της Θεσσαλονίκης προς τα Βαλκάνια και τη Μαύρη Θάλασσα.

Για την ανάδειξη του ρόλου της στο πλαίσιο των παραπάνω διεθνών αξόνων συνεργασίας, και υπό το πρίσμα των νέων προοπτικών που διαγράφονται διεθνώς καθώς και του έντονα ανταγωνιστικού παγκόσμιου περιβάλλοντος, οι στρατηγικές επιλογές για τη βιώσιμη ανάπτυξη της Αθήνας -Αττικής στοχεύουν, μεταξύ άλλων, στη βέλτιστη αξιοποίηση όλων των ισχυρών πλεονεκτημάτων της.

Τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της Αθήνας -Αττικής που ενισχύονται και αναδεικνύονται κατά προτεραιότητα για την εδραίωση της θέσης της στο διεθνή χώρο είναι:

- Η κομβική γεωγραφική της θέση, τόσο στο σύστημα των διεθνών μεταφορών όσο και στα λοιπά δίκτυα ροών και ανταλλαγών, με ενίσχυση και εδραίωση του ρόλου της ως «Πόλης - Πύλης» στην ΕΕ, ως κέντρου διαμετακομιστικού εμπορίου και ως κέντρου προηγμένων υπηρεσιών.
- Η πολιτιστική της ταυτότητα, με την ανάδειξη του ιστορικού και αρχαιολογικού της πλούτου σε συνδυασμό με την ανάδειξη των σύγχρονων μορφών πολιτιστικής αλλά και τεχνολογικής δημιουργικότητας.
- Το επιστημονικό δυναμικό της με υψηλό επίπεδο γνώσης και δεξιοτήτων, με την προώθηση της συμμετοχής στην κοινωνία και στην οικονομία της γνώσης και τη συνακόλουθη ανάπτυξη καινοτομικών προϊόντων, διαδικασιών και υπηρεσιών, για την προοπτική ανάδειξη της Αθήνας -Αττικής σε κέντρο έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης.
- Το αξιόλογο φυσικό περιβάλλον, σε συνδυασμό με τα λοιπά στοιχεία της φυσιογνωμίας της που μπορούν να την αναδείξουν ως ισχυρά ανταγωνιστικό τουριστικό προορισμό.

Ο ρόλος της Αθήνας -Αττικής στο εθνικό πλαίσιο προσδιορίζεται από την κυρίαρχη θέση της στην οικονομική, διοικητική και χωρική δομή της χώρας. Στις συνθήκες της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας και της όξυνσης του διεθνούς ανταγωνισμού, τα μητροπολιτικά κέντρα θεωρούνται ως μοχλοί ανάπτυξης και βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας για το σύνολο του εθνικού τους χώρου. Σε αυτό το πλαίσιο, η Πρωτεύουσα αναλαμβάνει διευρυμένο ρόλο, πρωθητικό στην κατεύθυνση του εκσυγχρονισμού της εθνικής οικονομίας, της αναδιάρθρωσης του παραγωγικού συστήματος, της προβολής της πολιτιστικής ταυτότητας, της προώθησης της τεχνολογίας και της καινοτομίας, της εδραίωσης του ρόλου της Ελλάδας στο διεθνές σύστημα μεταφορών και της πράσινης ανάπτυξης.

Η Αθήνα -Αττική, ως Πρωτεύουσα και κυρίαρχο μητροπολιτικό συγκρότημα της χώρας, ασκεί πολύ έντονη επίδραση και ελκτική δύναμη στις όμορες Περιφέρειες, απορροφώντας μέρος του δυναμικού τους, αλλά και προωθώντας σε αυτές την εγκατάσταση δραστηριοτήτων που ευνοούνται από τη γεινίαση αυτή. Η δυναμική αυτή σχέση υπαγορεύει την προώθηση κατάλληλων συντονισμών και σχεδιασμών στην κατεύθυνση ενίσχυσης της συμπληρωματικότητας σε επίπεδο βασικών τομεακών πολιτικών. Προς αυτή την κατεύθυνση, επιδιώκεται η από κοινού αντιμετώπιση και διαχείριση των ζητημάτων που αφορούν τις

γειτονικές Περιφέρειες, όπως η προστασία των κοινών οικοσυστημάτων, τα δίκτυα μεταφορών, ο τουρισμός, οι παραγωγικές ζώνες και δραστηριότητες, η απασχόληση, με την καθιέρωση κοινού συντονιστικού πλαισίου. Για τη συνεργασία με την όμορη Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, ως πρώτη προτεραιότητα προωθείται η αντιμετώπιση των προβλημάτων της περιοχής Οινοφύτων με στόχο τη συνολική αναδιάρθρωση και αναβάθμιση των δραστηριοτήτων και την αντιμετώπιση ζητημάτων σοβαρής περιβαλλοντικής υποβάθμισης (Ασωπός ποταμός). Στο πλαίσιο λειτουργικής αναβάθμισης των μεταφορικών υποδομών και μείωσης των χρονοαποστάσεων, η διεύρυνση του πεδίου μετακινήσεων εργασία - κατοικία επεκτείνεται στις όμορες Περιφέρειες Στερεάς Ελλάδας και Πελοποννήσου. Επιδιώκεται επομένως η συνεργασία των Περιφερειών μεταξύ τους και με τους συναρμόδιους φορείς της κεντρικής διοίκησης σε επίπεδο σχεδιασμού και αναβάθμισης της μεταφορικής εξυπηρέτησης, με προτεραιότητα στις μετακινήσεις με τα Μέσα Σταθερής Τροχιάς (ΜΣΤ), καθώς και για την αντιμετώπιση των χωρικών και περιβαλλοντικών επιπτώσεων από το νέο ανάπτυγμα βασικών μεταφορικών ροών. Προωθείται επίσης η συνεργασία των Περιφερειών Αθήνας - Αττικής, Στερεάς Ελλάδας και Δυτικής Ελλάδας στο επίπεδο διαχείρισης των υδάτων και των λεκανών απορροής των ποταμών και εφαρμογής πολιτικής, κυρίως σε θέματα που σχετίζονται με το υδροδοτικό σύστημα της Αθήνας.

Επίσης, προτεραιότητα δίδεται στη συνεργασία με την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας για την ανάπτυξη κοινής στρατηγικής μεταξύ των Λιμένων Πειραιά και Πάτρας, τη δικτύωσή τους και τη σύνδεσή τους με τους Λιμένες της Ιόνιας Οδού (Αστακός, Ηγουμενίτσα).

Η ενδυνάμωση του διεθνούς ρόλου της Αθήνας συναρτάται στρατηγικά με την ισόρροπη, κοινωνικά δίκαιη και περιβαλλοντικά βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη. Σε αυτήν την προοπτική ο διεθνής ρόλος συναρτάται και ολοκληρώνεται με τον ρόλο της Αθήνας ως πόλου ενίσχυσης της αναπτυξιακής δυναμικής στο σύνολο της χώρας, την προώθηση και βελτίωση δικτυώσεων με τα αστικά κέντρα της χώρας και τις όμορες περιφέρειες (ζώνη άμεσης επιρροής της), την ανταπόκριση της χωρικής οργάνωσης σε ζητήματα κοινωνικής συνοχής και ποιότητας της καθημερινής ζωής.

Έμφαση δίνεται στις διεθνείς δικτυώσεις για την ανάπτυξη κοινών δράσεων και συνεργασιών και τη δημιουργία κοινών υποστηρικτικών δομών και εξυπηρετήσεων:

α) Με τις ευρωπαϊκές μητροπόλεις της Μεσογείου, της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και των παραδουνάβιων περιοχών, στη βάση της συμπληρωματικότητας με προοπτική τη συγκρότηση ευρύτερων δυναμικών οικονομικών ζωνών.

β) Ως επιχειρηματικού συνδέσμου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) με τη Μέση Ανατολή και τις χώρες της Ασίας καθώς και, από κοινού με τη Θεσσαλονίκη, με τη Νοτιοανατολική Ευρώπη και τις χώρες του Εύξεινου Πόντου.

γ) Αξιοποίηση και περαιτέρω βελτίωση της υπερτοπικής προσπελασιμότητας της Περιφέρειας και λειτουργική ένταξή της στα διευρωπαϊκά δίκτυα μεταφορών για την ενίσχυση του ρόλου της ως διεθνούς κόμβου μεταφορών.

Στο άρθρο 4 προβλέπεται ότι η ενδυνάμωση του διεθνούς ρόλου της Αθήνας συναρτάται στρατηγικά με την οικονομική της ανάπτυξη. Ο διεθνής της ρόλος συναρτάται άμεσα και ολοκληρώνεται με τον ρόλο της Αθήνας ως πόλου ενίσχυσης της αναπτυξιακής δυναμικής της χώρας και την βελτίωση των δικτυώσεων με τα άλλα αστικά κέντρα και τις όμορες Περιφέρειες.

Η έμφαση στις διεθνείς δικτυώσεις επιδιώκεται με την ανάπτυξη κοινών δράσεων και συνεργασιών με τις ευρωπαϊκές μητροπόλεις της Μεσογείου, της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και των παραδουνάβιων περιοχών, ως επιχειρηματικού συνδέσμου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Μέση Ανατολή και τις χώρες της Ασίας καθώς και με τη Νοτιοανατολική Ευρώπη και τις χώρες του Εύξεινου Πόντου, αλλά και από κοινού με τη Θεσσαλονίκη και με την αξιοποίηση της υπερτοπικής προσπελασιμότητας της Περιφέρειας και τη λειτουργική ένταξή της στα διευρωπαϊκά δίκτυα μεταφορών, για την ενίσχυση του ρόλου της ως διεθνούς κόμβου μεταφορών.

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

Ο ρόλος σε εθνικό και διαπεριφερειακό επίπεδο πρόκειται να ισχυροποιηθεί με: τη συμπληρωματικότητα των πόλεων Αθήνας και Θεσσαλονίκης και ενίσχυση του διακριτού ρόλου τους ως προς το Μεσογειακό και Νοτιοανατολικό τόξο, τη δικτύωση με διεθνείς κυκλοφοριακούς άξονες και τα όμορα αστικά κέντρα και τον συντονισμό πολιτικών και διαχείρισης με τις όμορες Περιφέρειες για θέματα παραγωγικών δραστηριοτήτων, μεταφορών και περιβάλλοντος όπως ενδεικτικά εξειδικεύονται στο Παράρτημα.

Επιλογή για την Περιφέρεια είναι η ενίσχυση και χωρικά στοχευμένη εξειδίκευση σε σχέση με τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα και συγκεκριμένα :

- η διατήρηση του ρόλου των κέντρων Αθήνας και Πειραιά, ως κέντρων επιτελικών διοικητικών υπηρεσιών,
- η χωρική αναδιάρθρωση των παραγωγικών κλάδων με κατεύθυνση την ανάπτυξη δυναμικών, υπερεθνικής σημασίας κλάδων σε στρατηγικούς τομείς,
- ο εκσυγχρονισμός των υφιστάμενων δραστηριοτήτων, διατήρηση της ισορροπίας της παραγωγικής βάσης και αντιμετώπιση της ανεργίας,
- η ενίσχυση της βιομηχανίας και της επιχειρηματικότητας με παράλληλη προστασία του περιβάλλοντος και επιδίωξη οργάνωσης των επιχειρήσεων σε συστάδες ομοειδών και συμπληρωματικών,
- η αύξηση της ελκυστικότητας της Αθήνας- Αττικής ως τουριστικού προορισμού με διεθνή ακτινοβολία, με ενίσχυση της τουριστικής υποδομής, διαφοροποίηση του τουριστικού προϊόντος και επέκταση της τουριστικής περιόδου και δικτύωση των πολιτιστικών πόλων και του φυσικού περιβάλλοντος,
- η υποστήριξη του χονδρεμπορίου και του διαμετακομιστικού εμπορίου, με προώθηση συνδυασμένων μεταφορών και οργάνωση εμπορευματικών πάρκων παροχής υπηρεσιών εφοδιαστικής διαχείρισης (logistics),
- η αξιοποίηση και εντατικοποίηση της χρήσης των Ολυμπιακών Εγκαταστάσεων και άλλων αθλητικών υποδομών,
- η αξιοποίηση των αστικών κενών,
- η ανάπτυξη του κλάδου υγείας και πρόνοιας,
- ο έλεγχος της αδόμητης γης, με ταυτόχρονη διαφύλαξη της γεωργικής γης της βιοποικιλότητας και του αγροτικού τοπίου.

Στο άρθρο 5 προβλέπεται ότι η διαφύλαξη των εδαφικών πόρων της Αττικής ως πολύτιμων, πεπερασμένων και αναντικατάστατων και η ανάσχεση της περαιτέρω αλλοίωσης της φυσικής τους κατάστασης είναι βασική επιδίωξη του νέου ΡΣΑ και πρόκειται να επιτευχθεί με:

α) Αποτελεσματική και κατ' απόλυτη προτεραιότητα προστασία και οικολογική διαχείριση των φυσικών οικοσυστημάτων, της βιοποικιλότητας και της γεωργικής γης.

β) Διασφάλιση της αειφόρου ποσοτικής και ποιοτικής χρήσης των επιφανειακών, των παράκτιων και υπόγειων υδάτων, με ολοκληρωμένη διαχείριση για την πρόληψη της υποβάθμισής τους, τη διαφύλαξη και την αποκατάστασή τους.

γ) Διαμόρφωση δικτύου προστατευόμενων περιοχών και οικολογική διαχείριση και ανάδειξη των περιοχών αυτών ως πυρήνων βιοποικιλότητας.

δ) Ανάδειξη των ορεινών όγκων, όπως των Γερανείων, του Πατέρα, της Πάστρας, των ορεινών όγκων της Βόρειας Αττικής και κυρίως της Πάρνηθας ως αδιάκοπης συνέχειας πρασίνου, υπό μορφή «πράσινου τόξου», το οποίο ξεκινά από το Σαρωνικό και τον Κορινθιακό κόλπο και καταλήγει στον Ευβοϊκό. Με το «πράσινο τόξο», αλλά και μεταξύ τους, συνδέονται οι λοιποί ορεινοί όγκοι και χώροι πρασίνου της Αττικής, όπως το Ποικίλο Όρος - Αιγάλεω, η Πεντέλη, ο Υμηττός και οι ορεινοί όγκοι Λαυρεωτικής.

ε) Διαμόρφωση εντός του αστικού ιστού ενός δικτύου ανοικτών δημόσιων χώρων πρασίνου για τη δημιουργία ευνοϊκών μικροκλιματικών συνθηκών, την εκτόνωση του θορύβου και την αναψυχή και ξεκούραση των πολιτών και τη λειτουργία τους ως «οικολογικών διαδρόμων» μεταξύ των προστατευόμενων φυσικών περιοχών.

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

Κάλυψη της πληθυσμιακής ανάπτυξης και των οικιστικών αναγκών, κυρίως εντός της θεσμοθετημένης αστικής γης, βάσει της αρχής της «συνεκτικής πόλης» και αναχαίτιση του φαινομένου της αστικής διάχυσης στον φυσικό χώρο.

Η χωροταξική και πολεοδομική πολιτική για την Περιφέρεια συνίσταται στην:

α) Βελτίωση της εσωτερικής συνοχής και αποτελεσματικότητας του συστήματος χωρικού σχεδιασμού και του συστήματος χωρικής διακυβέρνησης. Διατύπωση συγκεκριμένων και δεσμευτικών κατευθύνσεων προς τα υποκείμενα επίπεδα σχεδιασμού, όπως είναι τα Γενικά Πολεοδομικά Σχέδια, οι Ζώνες Οικιστικού Ελέγχου, τα προεδρικά διατάγματα προστασίας, καθώς και εξασφάλιση της υλοποίησης τους από τα αντίστοιχα επίπεδα διοίκησης και αυτοδιοίκησης.

β) Προώθηση ενός πολυκεντρικού και ιεραρχημένου συστήματος χωρικής οργάνωσης της Περιφέρειας, βελτιστοποίηση της χρήσης και αξιοποίησης της πολεοδομημένης γης, ανασχεση της εξάπλωσης και διάχυσης του οικιστικού ιστού, αντιμετώπιση του μη δομημένου περιβάλλοντος ως κρίσιμου παράγοντα για τη βιωσιμότητα και ολοκληρωμένη αντιμετώπιση του αστικού και του εξωαστικού χώρου ως ισότιμων συμπληρωματικών συνιστωσών ενός ενιαίου λειτουργικού συνόλου.

γ) Εσωτερική οργάνωσή της Περιφέρειας σε ολοκληρωμένες χωροταξικές ενότητες με σχετική λειτουργική αυτοτέλεια, ιδιαίτερη φυσιογνωμία και συμπληρωματικότητα που μπορούν να αποτελέσουν και περιοχές αναφοράς για την εφαρμογή επιμέρους πολιτικών και αξιοποίηση των αναπτυξιακών δυνατοτήτων κάθε ενότητας με βάση τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα.

δ) Ολοκληρωμένη διαχείριση του συστήματος χρήσεων γης στην Αττική. Ιεράρχηση και χωροθέτηση χρήσεων γης και τόνωση της κεντρικότητας σε συνδυασμό με το σχεδιασμό ενός ιεραρχημένου συστήματος μεταφορών για τη μείωση των μετακινήσεων με χρήση επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης (ΙΧ). Έμφαση σε ζητήματα ήπιων μέσων μετακίνησης.

ε) Άσκηση συνεκτικής πολιτικής για τον επαναπροσδιορισμό της ταυτότητας των κέντρων πόλης Αθήνας και Πειραιά και ενίσχυση του μητροπολιτικού χαρακτήρα με εξασφάλιση της πολυλειτουργικότητας.

στ) Δραστικό περιορισμό της εκτός σχεδίου δόμησης μέσω της σταδιακής κατάργησης των παρεκκλίσεων, τόσο σε διάσπαρτες χωροθετήσεις κατοικίας και παραγωγικών χρήσεων, όσο και σε οριοθετημένους υποδοχείς.

ζ) Προώθηση προγραμμάτων στρατηγικών παρεμβάσεων και ολοκληρωμένων αναπλάσεων, σε περιοχές οι οποίες είτε χαρακτηρίζονται από έντονα εντοπισμένα προβλήματα, είτε έχουν στρατηγική θέση στην αστική δομή, είτε μπορούν να λειτουργήσουν ως εστίες βελτίωσης ευρύτερων ζωνών.

η) Επανάχρηση υφιστάμενων κτιρίων και εγκαταλελειμμένων εκτάσεων.

θ) Προώθηση των πολιτικών για τη συγκρότηση ενός συνεχούς δικτύου περιβαλλοντικά και τοπικά σημαντικών χώρων. Συσχετισμός των «πράσινων τόξων» με μικρότερα στοιχεία του φυσικού ανάγλυφου εντός του Λεκανοπεδίου, με τις εντός του αστικού ιστού δασικού χαρακτήρα περιοχές, με αρχαιολογικούς χώρους, ιστορικούς τόπους, ιστορικά κέντρα, μνημεία, ρέματα, το Θαλάσσιο Μέτωπο, τα Μητροπολιτικά Πάρκα και χώρους πολιτισμού και αθλητισμού.

Η ανάπτυξη του συστήματος μεταφορών στην κατεύθυνση της βιώσιμης κινητικότητας και της αειφορίας, η οποία επιτυγχάνεται με:

α) Ενιαίο πολεοδομικό και κυκλοφοριακό σχεδιασμό και προσανατολισμό της αστικής και χωρικής ανάπτυξης κυρίως με τα δίκτυα των Μέσων Σταθερής Τροχιάς και σε συνάρθρωση συνολικά με τη Δημόσια Συγκοινωνία, που υποστηρίζουν τα επιθυμητά προς τόνωση υπερτοπικά κέντρα στο λεκανοπέδιο της Αθήνας και τις Υποπεριφέρειες της Αττικής. Προτεραιότητα στην εξυπηρέτηση των βασικών ροών καθημερινών μετακινήσεων από τα δίκτυα των ΜΣΤ.

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

β) Κυκλοφοριακή αναδιοργάνωση σε επίπεδο Πολεοδομικής Ενότητας και Δήμου, με βάση τις αρχές της βιώσιμης αστικής κινητικότητας.

γ) Έμφαση στα ήπια μέσα μετακίνησης.

δ) Χωροθέτηση των εμπορευματικών κέντρων και των βασικών μονάδων εφοδιαστικής διαχείρισης και πρακτορείων μεταφορών, σε συνάρτηση με την ευρύτερη χωροταξική οργάνωση της Αττικής και τους στόχους της κυκλοφοριακής αναδιοργάνωσης και της αποτελεσματικότερης εξυπηρέτησης των αναγκών της ευρύτερης περιοχής της Πρωτεύουσας.

Η προαγωγή μιας ολοκληρωμένης θεώρησης της διαχείρισης κινδύνων και καταστροφών στις φάσεις της πρόληψης, της αντιμετώπισης και της αποκατάστασης και ανασυγκρότησης, στα πλαίσια της βιώσιμης ανάπτυξης που προωθείται με:

α) Έγκαιρη πρόβλεψη και προετοιμασία για την αντιμετώπιση του κινδύνου βιομηχανικών ατυχημάτων, επεισοδίων ρύπανσης και λοιπών περιβαλλοντικών καταστροφών.

β) Ενίσχυση πολιτικών πρόληψης καταστροφών και μετριασμού των κινδύνων, ως κρίσιμη συνιστώσα του συστήματος πολιτικής προστασίας και ανάδειξη των χωρικών συνιστωσών της.

Στο άρθρο 6 ορίζεται ότι η επίτευξη του στόχου της βελτίωσης της ποιότητας ζωής των κατοίκων προωθείται στα πλαίσια του ΡΣΑ με τους παρακάτω ειδικούς στόχους και τα επιμέρους μέτρα:

Η άμβλυση των κοινωνικών ανισοτήτων και η καταπολέμηση των φαινόμενων κοινωνικού αποκλεισμού που έχουν χωρική διάσταση με:

α) την μείωση των αποστάσεων κατοικίας, εργασίας, κατανάλωσης και αναψυχής με ανακατανομή των οικονομικών και κεντρικών λειτουργιών βάσει ενός ιεραρχημένου πλέγματος κέντρων σε όλη την έκταση της Περιφέρειας, για την αύξηση της προσπελασιμότητας από όλους, αλλά παράλληλα και για τη μείωση του συνολικού όγκου των μετακινήσεων, και συνακόλουθα για τη μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης και των εκπεμπόμενων ρύπων.

β) την ενδυνάμωση της πολυλειτουργικότητας των κέντρων όλων των βαθμίδων, με χρήσεις που αποτείνονται σε ομάδες διαφορετικής οικονομικής, ηλικιακής και πολιτισμικής ταυτότητας.

γ) την ανάδειξη της πολυλειτουργικής φυσιογνωμίας των κέντρων Αθήνας και Πειραιά, ως πολιτισμικού αγαθού που χαρακτηρίζει την ιστορική πορεία τους.

δ) την προώθηση του τοπικού σχεδιασμού για την ένταξη των παρεμβάσεων μικρής κλίμακας σε δίκτυο πρασίνου.

ε) την άσκηση πολιτικών για την εξασφάλιση κοινωνικής κατοικίας ή κατοικίας προσιτής τιμής για συγκεκριμένες ευάλωτες ή στοχευμένες ομάδες του πληθυσμού.

Η ισόρροπη χωρική κατανομή κοινωνικών εξυπηρετήσεων, αναπτυξιακών έργων και επενδύσεων και αναβάθμιση του οικιστικού περιβάλλοντος σε όλες τις περιοχές με:

α) βελτίωση του συστήματος αστικών υποδομών και αναβάθμιση των υπηρεσιών.

β) πολιτικές για την αύξηση της προσπελασιμότητας με ΜΜΜ και μορφές βιώσιμης κινητικότητας.

γ) προώθηση πολιτικών απασχόλησης.

δ) πολιτικές στήριξης Μικρών και Μεσαίων Επιχειρήσεων (ΜΜΕ).

Η βελτίωση της ποιότητας ζωής, της καθημερινής λειτουργίας και της εικόνας της πόλης, με έμφαση στην ποικιλότητα, στη δυνατότητα πολλαπλών επιλογών, με διεύρυνση των επιλογών κατοικίας, εργασίας και αναψυχής, και στην ισότητα πρόσβασης σε βασικές υπηρεσίες και υποδομές για όλους τους κατοίκους με:

α) τον σχεδιασμό και προγραμματισμό της πολεοδομικής και οικιστικής ανάπτυξης, με προτεραιότητες την αναβάθμιση του αστικού τοπίου και της ποιότητας κατοικίας.

β) προώθηση προγραμμάτων αναπλάσεων των μειονεκτικών περιοχών.

γ) εφαρμογή κοινωνικής πολιτικής κατοικίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ **ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ – ΧΩΡΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ**

Στο παρόν κεφάλαιο διατυπώνεται το πρότυπο χωρικής οργάνωσης της Περιφέρειας, περιγράφεται η χωροταξική της οργάνωση, η άρθρωση του χώρου της Αττικής βάσει χωρικών ενοτήτων, αξόνων και πόλων ανάπτυξης, δίδονται οι κατευθύνσεις για την οργάνωση των χωρικών ενοτήτων των αξόνων και πόλων ανάπτυξης και ιεραρχείται το οικιστικό δίκτυο-δίκτυο πολεοδομικών κέντρων της.

Η οργάνωση του χώρου της Περιφέρειας γίνεται στη βάση ενός ολοκληρωμένου δικτύου περιοχών στρατηγικής σημασίας που καλούνται να προωθήσουν την κοινωνική, οικονομική και περιβαλλοντική βιωσιμότητα της όλης ανάπτυξης της Αττικής. Στο δίκτυο αυτό εστιάζουν οι δράσεις και τα μέσα για την υλοποίηση των στόχων του περιφερειακού σχεδιασμού.

Στο άρθρο 7 προβλέπεται ότι το χωρικό πρότυπο για την Αττική διαμορφώνεται σύμφωνα με τις αρχές της πολυκεντρικότητας και της συμπαγούς-συνεκτικής πόλης και με γνώμονα τον περιορισμό της κατανάλωσης φυσικών πόρων, εδαφών και ενέργειας. Αποδίδει ισότιμη βαρύτητα στον αστικό και στον εξωαστικό χώρο, με την αντιμετώπιση τους ως συμπληρωματικών συνιστωσών ενός ενιαίου λειτουργικού συνόλου.

Το χωρικό πρότυπο σηματοδοτείται από τις δύο ακόλουθες συνιστώσες:

α) Τον αστικό χώρο, που αποτελεί ένα ιεραρχημένο πολυκεντρικό σύστημα σαφώς οριοθετημένων αστικών συγκεντρώσεων. Το σύστημα αυτό συγκροτείται με κέντρο βάρους το αστικό συγκρότημα της Αθήνας που καλύπτει το Λεκανοπέδιο, καθώς και επιμέρους συμπαγείς αστικούς πυρήνες και υποδοχείς παραγωγικών δραστηριοτήτων στις περιοχές εκτός Λεκανοπεδίου. Οι πυρήνες αυτοί, μαζί με τις συναρτώμενες παραγωγικές τους ζώνες, επιδιώκεται να αναπτύξουν σχετική λειτουργική αυτοτέλεια, αλλά και οριζόντιες λειτουργικές αλληλεξαρτήσεις, στα πλαίσια του στόχου για τη συνεκτική και ισόρροπη ανάπτυξη της Αττικής.

β) Τον εξωαστικό χώρο, ο οποίος αναδεικνύεται σε ενιαία αυτόνομη οντότητα, ως ζωτικός χώρος για την ποιότητα ζωής των κατοίκων και τη διατήρηση της οικολογικής ισορροπίας, ως παραγωγικός χώρος για τη διατήρηση της πρωτογενούς παραγωγής, ως συστατικό στοιχείο της πολιτισμικής ταυτότητας και του τοπίου της Αττικής, αλλά και ως συγκριτικό αναπτυξιακό πλεονέκτημα της Περιφέρειας που βελτιώνει την ελκυστικότητα της.

Το άρθρο 8 προβλέπει ότι ο χώρος της Αττικής αρθρώνεται βάσει χωρικών ενοτήτων, αξόνων και πόλων ανάπτυξης οι οποίες αποτελούν τις περιοχές κλειδιά που αναλαμβάνουν δομικό ρόλο στη διάρθρωση του χώρου, όπου εστιάζουν οι δράσεις και τα μέσα για την υλοποίηση των στόχων του νέου ΡΣΑ, στο πλαίσιο της σύνθεσης των τομεακών πολιτικών στο χώρο.

Στην Περιφέρεια Αττικής καθορίζονται τέσσερις (4) Χωρικές Ενότητες για τη χωροταξική οργάνωση με βάση τη νέα διοικητική διάρθρωση (άρθρο 3 ν. 3852/2010, Α' 87), τη γεωγραφική διάρθρωση και το βαθμό συνεκτικότητας του αστικού ιστού. Οι τέσσερις Χωρικές Ενότητες διακρίνονται σε επιμέρους Υποενότητες ανάλογα με τα επιμέρους φυσιογνωμικά τους χαρακτηριστικά, για τη βέλτιστη οργάνωση του χώρου, τη σχετική λειτουργική αυτοτέλεια, την ισόρροπη ανάπτυξη των δυνατοτήτων και την ισότιμη διάχυση των ωφελειών από τις κατευθύνσεις και μέτρα προώθησης του παρόντος.

Στο άρθρο 9 δίνονται οι κατευθύνσεις χωρικής οργάνωσης προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι στόχοι που θέτει το νέο ΡΣΑ. Για τη χωρική οργάνωση της Περιφέρειας Αττικής συγκροτούνται οι Χωρικές Ενότητες. Η διάκριση των Χωρικών Ενοτήτων και των επιμέρους Υποενότητων βοηθά στην λειτουργική οργάνωση και τη μεγιστοποίηση των δυνατοτήτων όλων των γεωγραφικών περιοχών της Αττικής.

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

Με δεδομένη την ιδιαιτερότητα της σχετικά μεγάλης απόστασής τους από την υπόλοιπη Περιφέρεια Αττικής, τη συνακόλουθη λειτουργική τους συσχέτιση με τη γειτονική τους Περιφέρεια Πελοποννήσου και άλλες τοπικές ιδιομορφίες, θεσμοθετείται η προοπτική έκδοσης προεδρικού διατάγματος, ειδικότερα για τα νησιά των Κυθήρων και Αντικυθήρων που εξειδικεύει τις ρυθμίσεις του παρόντος νόμου, χωρίς ωστόσο να εκφεύγει των γενικών στρατηγικών του στόχων.

Στο άρθρο 10 προβλέπεται ότι για την υποστήριξη της ισόρροπης ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής, προωθείται η πολυκεντρική δομή και η ιεράρχηση ενός Οικιστικού Δικτύου Αστικών-Πολεοδομικών Κέντρων μητροπολιτικής, ευρείας και τοπικής εμβέλειας, το οποίο βασίζεται στη συμπληρωματικότητα, στην πολλαπλότητα των δραστηριοτήτων, στη διαφύλαξη της ιδιαίτερης φυσιογνωμίας και στην αξιοποίηση των συνεργειών. Ο διευρυμένος ρόλος αυτών των κέντρων ενισχύει την κοινωνική και οικονομική ζωή στην περιοχή εμβλείας τους, καθορίζοντας την εικόνα και την αναγνωρισιμότητά της. Τα κέντρα αυτά συγκεντρώνουν ευρύ φάσμα πολλαπλών δραστηριοτήτων και εξυπηρετήσεων όπως, διοικητικές υπηρεσίες, υπηρεσίες υγείας και πρόνοιας, λιανικό εμπόριο, αναψυχή, πολιτιστικές, παραγωγικές δραστηριότητες και κατοικία.

Για τη στήριξη της δυναμικότητας και της ζωτικότητας αυτών των αστικών κέντρων και τη διασφάλιση ενός συνεκτικού δικτύου υποδομών, επιδιώκεται η ενδυνάμωση των πολεοδομικών τους κέντρων, η βελτίωση, διεύρυνση και ποιοτική αναβάθμιση των αστικών ελεύθερων χώρων, καθώς και η αποθάρρυνση της περαιτέρω γραμμικής ανάπτυξής τους. Η χωροθέτηση ανταγωνιστικών δραστηριοτήτων μεγάλης κλίμακας στην άμεση περιφέρειά τους, τα αποδυναμώνει.

Για την ανάπτυξη των πολεοδομικών κέντρων επιδιώκεται η ενίσχυση των πυρηνικών κέντρων των Δήμων, η αποθάρρυνση της περαιτέρω αξονικής ανάπτυξης των κεντρικών λειτουργιών και η αποφυγή της χωροθέτησης ανταγωνιστικών δραστηριοτήτων μεγάλης κλίμακας σε περιοχές εκτός κέντρων και σε αδόμητη γη, για λόγους στήριξης της δυναμικότητας και της ζωτικότητας των κέντρων αλλά και αποτελεσματικότερης διαχείρισης του εδαφικού πόρου και της κυκλοφορίας.

Το Οικιστικό Δίκτυο, το οποίο αρθρώνεται στη βάση αρχών ισόρροπης ανάπτυξης και συμπληρωματικότητας, οργανώνεται σε τρία ιεραρχικά επίπεδα: Μητροπολιτικά Κέντρα Αθήνας – Πειραιά, Διαδημοτικά Κέντρα Ευρείας Ακτινοβολίας που αποτελούν τα δευτερεύοντα κέντρα ή συστήματα κέντρων της Χωρικής Ενότητας Λεκανοπεδίου συγκεντρώνουν πολυδιάστατη ανάπτυξη και έχουν σημαντική εμβέλεια μέσα στη Χωρική Ενότητα στην οποία ανήκουν και τα Δημοτικά Κέντρα τα οποία συνιστούν έδρες Καλλικρατικών Δήμων.

Στο άρθρο αυτό προβλέπεται η δυνατότητα χωροθέτησης νέων περιοχών κεντρικών λειτουργιών με οργανωμένη μορφή εντός αστικού ιστού ή και σε περιοχές απαξιωμένων και ανενεργών αστικών χρήσεων (brownfields). Οι περιοχές αυτές αναπτύσσονται συμπληρωματικά ως προς τα πολεοδομικά κέντρα ανάλογα με τη θέση και τη δυναμικότητα τους και συμβάλλουν στην αποσυμφόρηση των παραπάνω. Τα μεγέθη ανάπτυξης αυτών των περιοχών προκύπτουν έπειτα από εκτίμηση της συνολικής δυναμικότητας της περιοχής επιρροής και των προβλεπόμενων καταναλωτικών αναγκών, ώστε να μην υποθηκευτεί η βιωσιμότητα των υφιστάμενων κέντρων.

Για τη υλοποίηση των στόχων του παρόντος άρθρου δίνεται η δυνατότητα χρήσης των πολεοδομικών εργαλείων της κείμενης νομοθεσίας, και ιδιαίτερα των αναπλάσεων του κεφαλαίου Β του ν. 2508/97, της ΖΕΑ του ν. 1892/90, και χορήγηση ειδικών κινήτρων και ενισχύσεων σύμφωνα με τα προβλεπόμενα για τις ΖΕΚ και ΖΕΕ από το άρθρο 22 του ν. 2508/97. Ο Οργανισμός Αθήνας είναι αρμόδιος για την προώθηση των σχετικών ρυθμίσεων.

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου πρόκειται να καταρτιστεί ειδική τομεακή μελέτη και σχέδιο δράσης για το Δίκτυο Πολεοδομικών Κέντρων η οποία θα περιλαμβάνει την αξιολόγηση των προβλημάτων και της δυναμικότητας των κέντρων, την εκτίμηση των αναγκών και προοπτικών, τον καθορισμό των προτεραιοτήτων και τον προγραμματισμό εφαρμογής των μέτρων, καθώς και την επιλογή των κατάλληλων πολεοδομικών εργαλείων κατά περίπτωση. Το σχέδιο δράσης μπορεί να προβλέπει την κατάρτιση, σε πρώτη προτεραιότητα, πιλοτικών προγραμμάτων αναμόρφωσης και αναβάθμισης που θα συμβάλλουν στην εξειδίκευση και διεύρυνση των μέτρων που προβλέπονται στο παρόν.

Στο άρθρο 11 προβλέπεται ότι για την ολοκληρωμένη χωρική και οικονομική ανάπτυξη της Περιφέρειας Αττικής συγκροτείται και ενισχύεται πλέγμα αναπτυξιακών αξόνων και πόλων με στρατηγικό χαρακτήρα το οποίο εκτείνεται σε όλες τις Χωρικές Ενότητες.

Το πλέγμα των αναπτυξιακών αξόνων διαρθρώνεται σε Αναπτυξιακούς Άξονες διεθνούς και εθνικής εμβέλειας, σε Αναπτυξιακούς Άξονες μητροπολιτικής ακτινοβολίας και σε Αναπτυξιακούς Άξονες ενδοπεριφερειακής σημασίας.

Το πλέγμα των Βασικών Πόλων Ανάπτυξης οι οποίοι συντίθενται με τους άξονες ανάπτυξης και περιλαμβάνουν πλέγματα υπερτοπικών δραστηριοτήτων, είτε σύνθετα και πολυδιάστατα είτε με εξειδικευμένο προσανατολισμό, διαρθρώνεται σε Πόλους διεθνούς και εθνικής εμβέλειας, σε Πόλους εθνικής και μητροπολιτικής εμβέλειας και σε Πόλους ενδοπεριφερειακής εμβέλειας.

Κατά μήκος των ως άνω αξόνων και στους αναπτυξιακούς πόλους, για την υλοποίηση των σκοπών αυτού του άρθρου, δίνονται σαφής κατευθύνσεις προς τα κατώτερα επίπεδα σχεδιασμού.

Στο πλαίσιο της στρατηγικά προσανατολισμένης ανάπτυξης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων στο δίκτυο των Αναπτυξιακών Πόλων, στο παρόν άρθρο προβλέπονται διαδικασίες για τη διευκόλυνση της εγκατάστασης μονάδων που ασκούν δραστηριότητες σχετικές με τον κυρίαρχο χαρακτήρα του πόλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

ΟΙΚΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ, ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΑΣΤΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ

Στο άρθρο 12 προβλέπεται ότι για την προώθηση της βιώσιμης χωρικής ανάπτυξης στην Περιφέρεια υιοθετείται ένα πρότυπο οικιστικής ανάπτυξης, σύμφωνα με την αρχή της συμπαγούς πόλης, στο πλαίσιο του οποίου η κάλυψη των οικιστικών αναγκών επιδιώκεται κυρίως μέσα στην ήδη θεσμοθετημένη αστική γη. Η οικιστική ανάπτυξη διοχετεύεται καταρχήν στις υφιστάμενες πόλεις και οικισμούς με αποφυγή κατάληψης περισταστικού και εξωαστικού χώρου, ενώ οι επεκτάσεις των σχεδίων πόλης ή οι νέες αναπτύξεις είναι περιορισμένες και αποδεκτές μόνον εφόσον η αναγκαιότητα τους τεκμηριώνεται.

Στο παρόν άρθρο τίθενται επίσης, ειδικότεροι στόχοι προκειμένου να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα και η τόνωση της εσωτερικής συνοχής του συστήματος χωρικού σχεδιασμού στην Αττική.

Τα ΓΠΣ της Αττικής αποτελούν τα Πολεοδομικά Σχέδια εξειδίκευσης του νέου ΡΣΑ ανά Δήμο και αποσκοπούν στη θεσμοθέτηση των κανόνων τοπικής ανάπτυξης, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η εφαρμογή των στόχων και των κατευθύνσεων πολιτικής του νέου ΡΣΑ, καθώς και η επίτευξη χωρικής συνοχής σε ενδοπεριφερειακό και τοπικό επίπεδο. Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι του νέου ΡΣΑ και για την αποτελεσματικότερη διαχείριση του χώρου της Περιφέρειας είναι δυνατόν, με Απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΟΡΣΑ, να προσδιοριστούν ομάδες Δήμων ανά Χωρική Υποενότητα, οι οποίες οφείλουν να μελετήσουν ενιαία ή σε συνεργασία, τα ΓΠΣ, με τις προϋποθέσεις που τίθενται στο παρόν άρθρο.

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

Στο παρόν άρθρο δίδεται ο ορισμός και οι διατάξεις για την προστασία του εξωαστικού χώρου, ο οποίος προστατεύεται ως κρίσιμος παράγων για τη βιώσιμη ανάπτυξη, την οικολογική ισορροπία και την ποιότητα ζωής των κατοίκων της Αττικής.

Επιπλέον, δίνονται οι κατευθύνσεις για το Μητροπολιτικό Κέντρο της Πρωτεύουσας που συγκροτείται από τα συζυγή κέντρα Αθήνας και Πειραιά και στο πλαίσιο των μη χωρικά εξειδικευμένων, οριζόντιων δράσεων για την υλοποίηση των στόχων του νέου ΡΣΑ, προβλέπονται διατάξεις για την αναγέννηση της πόλης.

Στο άρθρο 13 προβλέπεται ότι Οι ολοκληρωμένες αναπλάσεις αποτελούν βασικό πυλώνα για την υλοποίηση των στόχων του νέου ΡΣΑ σχετικά με την αναγέννηση του υφιστάμενου οικιστικού ιστού. Οι αναπλάσεις συμπεριλαμβάνουν ένα ευρύτερο φάσμα δράσεων το οποίο περιγράφεται στο παρόν άρθρο. Η τυπολογία των περιοχών που χρήζουν παρέμβασης από την οπτική γωνία των αναπλάσεων, περιλαμβάνεται στο Παράρτημα III.

Στο άρθρο 14 προβλέπεται ότι για την υλοποίηση του στόχου της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας και του διεθνούς ρόλου της Μητρόπολης, καθώς και του ειδικότερου στόχου της επίτευξης της κοινωνικής και χωρικής συνοχής της, καθορίζονται και προωθούνται προγράμματα ειδικών παρεμβάσεων Μητροπολιτικού χαρακτήρα.

Οι Μητροπολιτικές Παρεμβάσεις είναι προγράμματα αναπλάσεων ή χωρικής αναδιάρθρωσης πολυτομεακού χαρακτήρα σε ζωτικές εκτάσεις του αστικού ιστού των οποίων τα χαρακτηριστικά περιγράφονται στο παρόν άρθρο. Μητροπολιτικές Παρεμβάσεις προωθούνται σε επιλεγμένες περιοχές.

Στο άρθρο 15 προβλέπεται ότι στο νέο ΡΣΑ επιδιώκεται η εναρμόνιση της προστασίας της φύσης και της ιστορικής - πολιτιστικής κληρονομιάς, με την οικονομική ανάπτυξη και κοινωνική συνοχή. Η διαφύλαξη, προστασία και ανάδειξη της φυσικής, ιστορικής και πολιτιστικής κληρονομιάς και της φυσιογνωμίας της πόλης ως σημαντικών πόρων για το σύνολο της κοινωνίας αφορά κυρίως την προστασία και ανάδειξη των χώρων πολιτιστικού ενδιαφέροντος, ιστορικών τόπων, μνημείων, αρχαιολογικών χώρων, παραδοσιακών οικισμών, ιστορικών κέντρων πόλεων, στοιχείων της ιστορίας της πόλης και άλλων πολεοδομικών σημείων αναφοράς.

Στο παρόν άρθρο προβλέπονται διατάξεις για την προστασία και ανάδειξη των ιστορικών κέντρων στην Αττική, την προστασία και ανάδειξη συνόλων και μεμονωμένων διατηρητέων κτιρίων και εγκαταστάσεων με αξιόλογα αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά, την ανάδειξη και διασύνδεση μνημείων και αρχαιολογικών χώρων, την χωροθέτηση πολιτιστικών χρήσεων και υποδομών και την ανάδειξη και δημιουργία «διαδρομών πολιτισμικής διαχρονικότητας».

Στο άρθρο 16 προβλέπεται ότι ο παράκτιος χώρος της Αττικής αποτελεί συγκριτικό της πλεονέκτημα και ο ολοκληρωμένος σχεδιασμός του πρόκειται να μεγιστοποιήσει τα οφέλη, οικονομικά, κοινωνικά και περιβαλλοντικά, που προκύπτουν από την αξιοποίησή του. Η εγκαθίδρυση μιας πρακτικής ολοκληρωμένου σχεδιασμού και διαχείρισης των παράκτιων ζωνών, ακολουθεί τις κατευθύνσεις των ευρωπαϊκών οργάνων και άλλων διεθνών οργανισμών. Σε αυτό το πλαίσιο τίθενται στόχοι και κατευθύνσεις γενικά για τον παράκτιο χώρο και προβλέπεται η εκπόνηση Σχεδίου Ολοκληρωμένης Διαχείρισης των Ακτών της Αττικής (ΣΟΔΑΑ). Στο παρόν άρθρο όπως και στο παράρτημά του αναφέρονται τα σχετικά με το περιεχόμενο των ΣΟΔΑΑ και τις διαδικασίες σύνταξής τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ

Το κεφάλαιο αυτό περιέχει ρυθμίσεις για την επίτευξη του στόχου της περιβαλλοντικά βιώσιμης χωρικής ανάπτυξης με αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος και της πολιτιστικής κληρονομιάς και τη διατήρηση του φυσικού χώρου και της βιοποικιλότητας και προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή.

Πρωθούνται διατάξεις για τη διαφύλαξη των εδαφικών πόρων της Αττικής ως πολύτιμων, πεπερασμένων και αναντικατάστατων και η ανάσχεση της περαιτέρω αλλοίωσης της φυσικής τους κατάστασης.

Οι διατάξεις αφορούν την:

α) Αποτελεσματική και κατ' απόλυτη προτεραιότητα προστασία και οικολογική διαχείριση των φυσικών οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας.

β) Διαμόρφωση δικτύου προστατευόμενων περιοχών στον εξωαστικό χώρο και οικολογική διαχείριση και ανάδειξη των περιοχών αυτών ως πυρήνων βιοποικιλότητας και αναβάθμισης των μικροκλιματικών συνθηκών.

γ) Διαμόρφωση εντός του αστικού ιστού ενός δικτύου ανοικτών δημόσιων χώρων πρασίνου για τη δημιουργία ευνοϊκών μικροκλιματικών συνθηκών, την εκτόνωση του θορύβου και την αναψυχή και ξεκούραση των πολιτών και τη λειτουργία τους ως «οικολογικών διαδρόμων» μεταξύ των προστατευόμενων φυσικών περιοχών.

δ) Διασφάλιση της αειφόρου ποσοτικής και ποιοτικής χρήσης των επιφανειακών, των παράκτιων και υπόγειων υδάτων, με ολοκληρωμένη διαχείριση για την πρόληψη της υποβάθμισής τους, τη διαφύλαξη και την αποκατάστασή τους.

ε) Ανάδειξη των ορεινών όγκων, όπως των Γερανείων, του Πατέρα, της Πάστρας, των ορεινών όγκων της Βόρειας Αττικής και κυρίως της Πάρνηθας) ως αδιάκοπης συνέχειας πρασίνου, υπό μορφή «πράσινου τόξου», το οποίο ξεκινά από το Σαρωνικό και τον Κορινθιακό κόλπο και καταλήγει στον Ευβοϊκό. Με το «πράσινο τόξο», αλλά και μεταξύ τους, συνδέονται οι λοιποί ορεινοί όγκοι και χώροι πρασίνου της Αττικής, όπως το Ποικίλο Όρος - Αιγάλεω, η Πεντέλη, ο Υμηττός, οι ορεινοί όγκοι Λαυρεωτικής.

Στο άρθρο 17 περιλαμβάνεται η ειδικότερη στοχοθεσία για την αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος.

Στο άρθρο 18 περιλαμβάνονται ρυθμίσεις για την προστασία των τόπων γεωμορφολογικού και τοπιακού ενδιαφέροντος, για την αποτελεσματική διατήρηση και διαχείριση της δασικής γης και την αποκατάσταση υποβαθμισμένων φυσικών περιοχών, για την ολοκλήρωση του προγράμματος προστασίας και διαχείρισης των ορεινών όγκων, για την προστασία των ευαίσθητων υγροτοπικών και παράκτιων οικοσυστημάτων, για την ανάδειξη σημαντικών βιοτόπων και τοπίων, για την αποτελεσματική και ολοκληρωμένη διαχείριση των Εθνικών και Περιφερειακών Πάρκων, των Ειδικών Ζωνών Διατήρησης και των Ζωνών Ειδικής Προστασίας, των Εθνικών Δρυμών και άλλων προστατευόμενων περιοχών της Αττικής.

Το άρθρο 19 περιέχει διατάξεις που αφορούν τον σχεδιασμό και διαχείριση των κοινόχρηστων και άλλων ελεύθερων χώρων πρασίνου στον αστικό και περιαστικό χώρο. Δίνονται κατευθύνσεις προς τα κατώτερα επίπεδα σχεδιασμού, προβλέπεται το περιεχόμενο των ειδικότερων «μελετών σχεδιασμού πλέγματος πρασίνου» και προωθούνται ειδικότερες διατάξεις προκειμένου να προωθηθεί ο σχεδιασμός του πλέγματος πρασίνου στην Περιφέρεια. Στην παρ. 8 περιλαμβάνονται προβλέψεις για τον «Φορέα Ανάπτυξης και Διαχείρισης Μητροπολιτικών και Υπερτοπικών Πάρκων Αττικής» που συστήθηκε με τη διάταξη του αρ. 59 του ν. 4002/2011.

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

Στόχος του άρθρου 20 είναι να τεθούν οι αρχές και να ορισθούν οι διαδικασίες για την βέλτιστη διαχείριση των υδάτων της Αττικής, στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του νέου ΡΣΑ. Για τον σκοπό αυτό, ο Οργανισμός Αθήνας δύναται να εισηγείται εξειδικευμένα προγράμματα μέτρων και παρακολούθησης της κατάστασης των Υδάτων, καθώς και προγράμματα ειδικών μέτρων κατά της ρύπανσης που προβλέπονται στα άρθρα 8 και 9 του Ν. 3199/2003, τα οποία εγκρίνονται από τους αρμόδιους φορείς, όπως ορίζονται στην ισχύουσα σχετική νομοθεσία. Στο πλαίσιο αυτό, προβλέπεται ολοκληρωμένο Επιχειρησιακό Σχέδιο για το συντονισμό και την εναρμόνιση μεταξύ νέου ΡΣΑ Αθήνας- Αττικής και των Σχεδίων Διαχείρισης των Λεκανών Απορροής Ποταμών των ΥΔ Αττικής, Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας και Ανατολικής Πελοποννήσου και Ανατολικής και Δυτικής Στερεάς Ελλάδας. Ακόμη προβλέπεται πρόγραμμα ειδικών μέτρων προστασίας και αποκατάστασης των υπογείων υδάτων και δημιουργίας στρατηγικών υδάτινων αποθεμάτων για την αντιμετώπιση συνθηκών λειψυδρίας, ειδικό πρόγραμμα προστασίας και αποκατάστασης υγροτόπων, πρόγραμμα σχεδιασμού και εφαρμογής συμπληρωματικών μέτρων για την προστασία και αποκατάσταση των μεταβατικών υδάτων της Αττικής, πρόγραμμα εξειδικευμένων μέτρων για την επίτευξη και διατήρηση καλής περιβαλλοντικής κατάστασης για το θαλάσσιο περιβάλλον της Περιφέρειας, εξειδικευμένο πρόγραμμα μέτρων για την ελαχιστοποίηση κατανάλωσης υδατικών πόρων κ.

Η παρ. 3 του άρθρου περιλαμβάνει διατάξεις για την προστασία και αποκατάσταση των υδατορευμάτων και την ιεράρχηση των καταγεγραμμένων από τον Οργανισμό Αθήνας υδατορευμάτων.

Με το άρθρο 21 προτείνεται η σύνταξη προγραμμάτων για την αντιμετώπιση της ρύπανσης των εδαφών, για τη βελτίωση της ποιότητας του ακουστικού περιβάλλοντος, για την περιβαλλοντικά ασφαλή διαχείριση των υγρών αποβλήτων και για την συνολική διαχείριση των στερεών αποβλήτων.

Επιπλέον, ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τις εγκαταστάσεις που συνδέονται με τη διαλογή, μεταφόρτωση, επεξεργασία και αξιοποίηση στερεών αποβλήτων και με το ενεργειακό σύστημα της Πρωτεύουσας.

Με το άρθρο 22 προωθείται από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και τον Οργανισμό Αθήνας σε συνεργασία με την Περιφέρεια Αττικής Στρατηγικό Πρόγραμμα Προστασίας και Διαχείρισης του Αττικού Τοπίου προκειμένου να ενσωματωθούν τυχόν κατευθύνσεις, όπως προκύπτουν από εξειδικεύσεις του εθνικού πλαισίου πολιτικής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ **ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ**

Για την υποστήριξη της οικονομικής ανασυγκρότησης της Περιφέρειας Αττικής, τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της και την αύξηση της απασχόλησης, προωθείται μια ολοκληρωμένη στρατηγική για ένα αναπτυξιακό πρότυπο που ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις, τόσο της οικονομικής, όσο και της περιβαλλοντικής και κοινωνικής διάστασης και βασίζεται στους τρεις άξονες: "έξυπνη", βιώσιμη, χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη. Λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι η ανταγωνιστικότητα της Αθήνας - Αττικής εξαρτάται από την ποιότητα του αστικού περιβάλλοντος και του κοινωνικού πλαισίου στο οποίο λειτουργούν οι επιχειρήσεις, καθώς και από την ποιότητα ζωής, επιδιώκεται η εναρμόνιση όλων των πολιτικών και των μέτρων που αφορούν στους παραγωγικούς τομείς, με τις κατευθύνσεις του παρόντος για την προστασία του περιβάλλοντος, τη βιώσιμη χωρική ανάπτυξη και την κοινωνική και χωρική συνοχή. Η προωθούμενη στρατηγική, στα πλαίσια της εθνικής αναπτυξιακής στρατηγικής, έχει στόχο την υποστήριξη της αναδιάρθρωσης του παραγωγικού συστήματος με βάση τρεις κύριους πυλώνες: την έρευνα, τεχνολογία, καινοτομία, τη δικτύωση, ανάπτυξη συνεργατικών σχηματισμών και την εξωστρέφεια, ως εξής:

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

α) Εστιάζει στην προώθηση της επιχειρηματικότητας, της έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης, της καινοτομίας, της πράσινης ανάπτυξης, της δημιουργικότητας και του πολιτισμού, με τη βελτίωση της ελκυστικότητας της Αττικής για την προσέλκυση δυναμικών κλάδων αιχμής, υψηλής προτεραιότητας και προστιθέμενης αξίας, καθώς και κλάδων μητροπολιτικής χωροθέτησης.

β) Υποστηρίζει την εφαρμογή πολιτικών για την ανάπτυξη και ενίσχυση συνεργατικών σχηματισμών και συστάδων (clusters) επιχειρήσεων έντασης γνώσης και καινοτομίας, με προοπτική τη συγκρότηση Περιφερειακών Πόλων καινοτομίας.

Για την ενίσχυση των κλάδων και επιχειρήσεων που παρουσιάζουν συγκριτικό πλεονέκτημα για την Αττική, ιδιαίτερα με τη βελτίωση των διαδικασιών παραγωγής και την ανάπτυξη νέων προϊόντων και υπηρεσιών, προωθείται ένα πλαίσιο κινήτρων, μέτρων και πολεοδομικών εργαλείων, καθώς και πολιτικές στήριξης και μεγέθυνσης της αγοράς προϊόντων που συμβάλλουν στην εξοικονόμηση ενέργειας και την πράσινη ανάπτυξη.

Η στρατηγική για τις αναπτυξιακές δραστηριότητες είναι χωρικά στοχευμένη, συναρτάται άμεσα με τη χωροταξική διάρθρωση της Αττικής και εστιάζει στην αξιοποίηση της δυναμικής του δικτύου Αναπτυξιακών Πόλων, ως μοχλών ανάπτυξης της Περιφέρειας. Σε αυτό το πλαίσιο συγκροτείται ένα ιεραρχημένο δίκτυο συμπληρωματικών επιχειρηματικών Υποδοχέων, με χαρακτηριστικά και λειτουργίες που μπορούν να ανταποκρίνονται σε όλους τους τύπους ζήτησης.

Η χωρική οργάνωση του δικτύου επιχειρηματικών υποδοχέων συσχετίζεται με την εξυπηρέτησή τους από Μέσα Μαζικής Μεταφοράς (ΜΜΜ) και ιδιαίτερα Μέσα Σταθερής Τροχιάς (ΜΣΤ). Συναρτάται επίσης με τη χωρική οργάνωση του χονδρεμπορίου, των αποθηκών και των συστημάτων εφοδιαστικής διαχείρισης (logistics), καθώς και με την πρόσβαση στις πύλες της Περιφέρειας.

Για την οργάνωση των αναπτυξιακών δραστηριοτήτων στο χώρο λαμβάνεται υπ' όψιν ο διπλός και διατομεακός χαρακτήρας που έχουν προσλάβει ορισμένες καινοτόμες δραστηριότητες των «νέων αστικών οικονομιών» και της δημιουργικότητας, που μπορούν να καταταγούν τόσο στο δευτερογενή όσο και στον τριτογενή τομέα, καθώς και η σε πολλές περιπτώσεις αναγκαία χωρική γειτνίαση και συνέργεια μεταξύ δραστηριοτήτων των δύο τομέων.

Η πολιτική και τα μέτρα χωρικής ανάπτυξης για τις παραγωγικές δραστηριότητες στην Αττική, εναρμονίζεται με τις κατευθύνσεις του Γενικού και των Ειδικών Πλαισίων.

Στα άρθρα του κεφαλαίου καταγράφονται οι βασικοί στόχοι, οι επιδιώξεις και οι κατευθύνσεις για την ορθολογική οργάνωση και ανάπτυξη των κύριων παραγωγικών τομέων της οικονομίας της Περιφέρειας, καθώς και για τη χωρική διάρθρωση, την εξειδίκευση και την εξασφάλιση της μεταξύ τους συμπληρωματικότητας.

Ιδιαίτερη σημασία αποδίδεται στη διευθέτηση συγκρούσεων χρήσεων γης και στη διασφάλιση προϋποθέσεων συνύπαρξης δραστηριοτήτων, λαμβάνοντας υπόψη τη μοναδικότητα και διαθεσιμότητα των πόρων για την ανάπτυξη κάθε παραγωγικής δραστηριότητας και τη στάθμιση κόστους και ωφέλειας σε κοινωνικοοικονομικό και περιβαλλοντικό επίπεδο.

Οι ρυθμίσεις του άρθρου 23 σκοπεύουν στην αποτελεσματικότερη προστασία της γεωργικής γης. Η αντίληψη της γεωργικής γης σαν σημαντικός παραγωγικός, αλλά και περιβαλλοντικός πόρος εκφράζεται με την προσπάθεια της συμβολής του στην κάλυψη των αναγκών σε αγροτικά προϊόντα της Περιφέρειας Αττικής, τη συμβολή του στη διαφύλαξη αγροτοοικοσυστημάτων, βιοποικιλότητας και τοπίου, την διατήρηση και ενίσχυση του αγροτικού τομέα, εξαίροντας την υποστηρικτική και συμπληρωματική διάστασή του στις παραγωγικές διαδικασίες του δευτερογενή και του τριτογενή τομέα.

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

Το άρθρο 24 προβλέπει ότι η στρατηγική για τις αναπτυξιακές δραστηριότητες είναι χωρικά στοχευμένη, συναρτάται άμεσα με τη χωροταξική διάρθρωση της Αττικής και τις κατευθύνσεις των ανώτερων επιπέδων σχεδιασμού. Η χωρική στρατηγική για την οικονομική ανάπτυξη της Περιφέρειας, η οποία εμπεριέχεται στο άρθρο αυτό, σκοπεύει στην υποστήριξη του αναπτυξιακού ρόλου της Αττικής, την κατάκτηση ευδιάκριτης ταυτότητας στο σύστημα των ευρωπαϊκών μητροπόλεων, αλλά και την ανάδειξη του ρόλου της ως εθνικού μητροπολιτικού κέντρου και ως πόλου διάχυσης της αναπτυξιακής δυναμικής στο σύνολο του εθνικού χώρου.

Στο άρθρο 25 προβλέπεται ότι κεντρικό άξονα του νέου ΡΣΑ αποτελεί η ανάδειξη της Περιφέρειας ως πόλου διάχυσης της αναπτυξιακής δυναμικής στο σύνολο του Εθνικού χώρου. Η χωρική στρατηγική για τις αναπτυξιακές δυνατότητες της Αττικής, με ευρύτερο στόχο την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας, άμεσα συσχετισμένη με την χωροταξική διάρθρωσή της, καθώς και τις κατευθύνσεις του Γενικού και Ειδικού Πλαισίου Βιομηχανίας αλλά και με την προϋπόθεση της προστασίας του περιβάλλοντος, συνίσταται στα εξής:

- Διαμόρφωση, μέσα από την αναπτυξιακή πολιτική και ενίσχυση του βιομηχανικού χαρακτήρα της Αττικής
- Ενίσχυση της εγκατάστασης βιομηχανικών δραστηριοτήτων, που έχουν πρωτεύουσα σημασία για την αναπτυξιακή διαδικασία και τον διεθνή ρόλο της χώρας.
- Ενίσχυση της εγκατάστασης βιομηχανικών δραστηριοτήτων, για τις οποίες η μητροπολιτική χωροθέτηση αποτελεί βασική προϋπόθεση της λειτουργίας τους.
- Επιλεκτική και σταδιακή αποκέντρωση των δραστηριοτήτων, που μπορούν να χωροθετηθούν στην περιφέρεια και δεν είναι αναγκαίες για την ολοκλήρωση της οικονομικής βάσης της Αττικής
- Ενίσχυση της βιομηχανικής ανταγωνιστικότητας μέσω της εκσυγχρονισμένης κλαδικής εξειδίκευσής της, της σύζευξης βιομηχανίας και υπηρεσιών, όπως Ε.Τ.Α., εφοδιαστική, εμπόριο και υπηρεσίες προς τις επιχειρήσεις, όπως συμβουλευτικές ή χρηματοοικονομικές, που φθάνει μέχρι τη δημιουργία υβριδικών επιχειρήσεων ή δικτύσεων.
- Προσέλκυση σύγχρονων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων διεθνούς εμβέλειας στην Αττική.
- Προσέλκυση επενδύσεων διεθνούς διαμετακομιστικού εμπορίου και δημιουργία προϋποθέσεων, για την εξέλιξη της Περιφέρειας σε διεθνή κόμβο μεταφορών και διαμετακομιστικού εμπορίου.
- Διασφάλιση επενδυτικών προγραμμάτων για την προσέλκυση λειτουργιών ερευνητικής και τεχνολογικής ανάπτυξης.
- Διαμόρφωση πολυσχιδούς πολιτιστικής ταυτότητας, για την ανάδειξη της Αττικής σε οικουμενική πολιτιστική μητρόπολη.

Οι ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου εναρμονίζονται πλήρως με τις σχετικές διατάξεις του ν. 3982/2011.

Το άρθρο 26 περιλαμβάνει διατάξεις για την ορθολογική οργάνωση των εμπορευματικών δραστηριοτήτων της Περιφέρειας. Συγκροτείται σύστημα Επιχειρηματικών Πάρκων του ν. 3982/2011, το οποίο εντάσσεται στα πλαίσια ενός ολοκληρωμένου συστήματος συνδυασμένων μεταφορών που επιδιώκεται να συμβάλει και στην αποφόρτιση του οδικού δικτύου από την κυκλοφορία βαρέων οχημάτων.

Με τις διατάξεις του άρθρου 27, ορίζεται η στρατηγική για την οργάνωση και ανάπτυξη του λιανικού εμπορίου στην Περιφέρεια. Σκοπός είναι η εξασφάλιση των προϋποθέσεων για τη διατήρηση και ανάπτυξη όλων των μορφών λιανικού εμπορίου και για την παροχή πολλαπλών επιλογών στους κατοίκους, αλλά και αυτούς που εξυπηρετούνται από την κάθε περιοχή.

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

Με το άρθρο 28 δίνονται οι επιμέρους στόχοι και οι κατευθύνσεις χωρικού σχεδιασμού για την ανάπτυξη του τουρισμού στην Αττική, προκειμένου να ενδυναμωθεί η ελκυστικότητα της Αθήνας- Αττικής ως ευρωπαϊκού μητροπολιτικού τουριστικού προορισμού με διεθνή και εθνική ακτινοβολία και να εδραιωθεί ο ρόλος της Αθήνας-Αττικής ως «Πόλης - Πύλης» σε επίπεδο χώρας για τον τουρισμό και να συγκρατηθεί κατά το δυνατόν η τουριστική κίνηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ, ΑΣΦΑΛΕΙΑ & ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Στο παρόν Κεφάλαιο περιλαμβάνονται αρχές, στόχοι, κατευθύνσεις και μέτρα της πολιτικής μεταφορών για το σύνολο της Αττικής. Η συγκρότηση της πολιτικής μεταφορών αξιοποίησε και ενσωμάτωσε: α) τις απόψεις και τον προγραμματισμό των αρμόδιων φορέων, όπως του ΥΠΟΜΕΔΙ και του ΟΑΣΑ, β) κατατεθειμένες μελέτες και επεξεργασίες ρυθμιστικού ή τομειακού χαρακτήρα, όπως του ΟΡΣΑ, συγκοινωνιακών φορέων και ΑΕΙ υπό μορφή ερευνητικών προγραμμάτων και γ) τα πορίσματα από τις επεξεργασίες ειδικής ομάδας εργασίας εξωτερικών συμβούλων που συγκροτήθηκε γι' αυτόν ακριβώς το σκοπό.

Βασική προτεραιότητα στη διατύπωση της πολιτικής μεταφορών είναι η αποκατάσταση της συνοχής μεταξύ των πολεοδομικών επιδιώξεων και των συγκοινωνιακών προγραμματισμών, μεταξύ των συγκοινωνιακών αρχών και των συγκοινωνιακών έργων σε ένα πλαίσιο ρεαλιστικής εφικτότητας με χρονικό ορίζοντα τον ορίζοντα του παρόντος ΡΣΑ. Στο πλαίσιο διατύπωσης των αρχών και στόχων της πολιτικής μεταφορών, γίνεται ρητή η υπαγωγή της πολιτικής αυτής στους ευρύτερους πολεοδομικούς στόχους της συμπαγούς ή συνεκτικής πόλης και της πολυκεντρικότητας, που συνεχούν άλλωστε το σύνολο των επιλογών του νέου ΡΣΑ.

Για τη διαμόρφωση της πολιτικής μεταφορών ελήφθησαν υπ' όψιν ορισμένες διαπιστώσεις που αφορούν ποιότητες και αστοχίες του συστήματος στην παρούσα κατάσταση.

Η πολιτική μεταφορών όπως αυτή περιγράφεται κατ' άρθρο στο παρόν διέπεται από :

- Την κατά προτεραιότητα πριμοδότηση της συγκρότησης ενός πολύ ευρύτερου αλλά και υλοποιήσιμου, από πλευράς χρονικού προγραμματισμού και προοπτικής εξεύρεσης πόρων, δικτύου υποδομών σταθερής τροχιάς. Για το σκοπό αυτό αξιοποιήθηκαν και αξιολογήθηκαν κριτικά οι τρέχοντες προγραμματισμοί των επιμέρους συγκοινωνιακών φορέων, το επίπεδο ωριμότητας των μελετών και των σχετικών χρηματοδοτήσεων και η μέχρι σήμερα εμπειρία από τα χρονοδιαγράμματα ολοκλήρωσης τέτοιων υποδομών. Βασική επιδίωξη ήταν ακριβώς να επιλεγούν έργα που είναι ρεαλιστικό να θεωρούνται υλοποιήσιμα σε ορίζοντα 10ετίας.
- Την αναγωγή σε βασικό άξονα της πολιτικής μεταφορών ρυθμίσεων και έργων στο πλαίσιο της βιώσιμης κινητικότητας, πέραν της ενίσχυσης των υποδομών μέσω σταθερής τροχιάς. Οι ρυθμίσεις αυτές περιλαμβάνουν έργα υποστήριξης των ήπιων μορφών μετακίνησης, όπως ποδήλατο, περπάτημα, δημόσια συγκοινωνία και συνδέονται οριζόντια με τις προωθούμενες αναπλάσεις στρατηγικού χαρακτήρα στο πλαίσιο του παρόντος σχεδίου νόμου ΡΣΑ.
- Στο πλαίσιο της προωθούμενης πολιτικής στάθμευσης προωθούνται μέτρα ελάφρυνσης κορεσμένων περιοχών, με έμφαση και σε περιοχές κατοικίας που παρουσιάζουν έντονα προβλήματα.

Στο νέο ΡΣΑ έχουν κατά το δυνατόν πλήρως ενσωματωθεί οι στόχοι του εθνικού πλαισίου πολιτικής για την προώθηση της «βιώσιμης αστικής κινητικότητας» στην κατεύθυνση της ανάσχεσης των αρνητικών περιβαλλοντικών συνεπειών του τομέα των αστικών μεταφορών, με έμφαση στη συνολική βελτίωση της ποιότητας ζωής στα αστικά κέντρα.

Στο άρθρο 29 θεσμοθετείται η ιεράρχηση του Συστήματος Μεταφορών της Αττικής σε τρία (3) υποσυστήματα, συμπληρωματικά μεταξύ τους:

α) Τα Υπεραστικά Δίκτυα Μαζικών Μεταφορών (Αεροδρόμια, Λιμάνια, Τερματικοί Σταθμοί Επιβατικών και Εμπορευματικών Μεταφορών).

β) Τις Δημόσιες Συγκοινωνίες Μητροπολιτικής Εξυπηρέτησης, με κορμό τα Μέσα Σταθερής Τροχιάς (ΜΣΤ) και τους Σταθμούς Μετεπιβίβασης.

γ) Το Βασικό Οδικό Δίκτυο και το Δίκτυο Υποδομής Στάθμευσης.

Διατυπώνονται επίσης, αφενός οι ειδικότεροι στόχοι της πολιτικής μεταφορών σε συνάρτηση με τους ευρύτερους πολεοδομικούς και χωροταξικούς στόχους για την Αττικής, όπως αυτοί περιγράφονται στο Κεφάλαιο Α, αφετέρου οι βασικές αρχές οργάνωσης του Συστήματος Μεταφορών, αρχές που εξειδικεύονται σε μέτρα και ρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στα επόμενα άρθρα του παρόντος Κεφαλαίου και στα Παραρτήματά τους.

Πιο συγκεκριμένα, οι ειδικότερες αρχές και στόχοι της πολιτικής μεταφορών, σε σχέση με τους ευρύτερους πολεοδομικούς και χωροταξικούς στόχους των ρυθμίσεων για την Πρωτεύουσα και, ειδικότερα σε σχέση με τους στόχους προστασίας του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος, υποστήριξης της πολιτικής κοινωνικής συνοχής, τόνωσης των αναπτυξιακών προοπτικών στο πλαίσιο υποστήριξης του προτεινόμενου Χωρικού Προτύπου και ενίσχυσης επιλεγμένων Αναπτυξιακών Πόλων όπως αυτοί ορίζονται με το παρόν, είναι :

α) Ενίσχυση της συνεκτικής πόλης και της πολυκεντρικότητας και ανάσχεση της γραμμικής ανάπτυξης κατά μήκος των οδικών αξόνων και της άναρχης ανάπτυξης στον εξωαστικό χώρο. Εφαρμογή για το σκοπό αυτό αρχών ενιαίου χωροταξικού, πολεοδομικού και κυκλοφοριακού, συγκοινωνιακού σχεδιασμού. Αναπροσανατολισμός της χωρικής ανάπτυξης με εστίαση στα επιλεγμένα κέντρα των Χωρικών Ενοτήτων και εξυπηρέτησή τους κατά προτεραιότητα από τα δίκτυα και τους σταθμούς των ΜΣΤ (Προαστιακός Σιδηρόδρομος, Μετρό, Ελαφρύ Μετρό / Τραμ). Περιορισμός της χωρικής διασποράς δραστηριοτήτων που πολλαπλασιάζουν τις μετακινήσεις με μέσα ιδιωτικής χρήσης, στην κατεύθυνση μείωσης του μήκους και του χρόνου των αναγκαίων μετακινήσεων.

β) Έμφαση και προτεραιότητα στην εξυπηρέτηση των βασικών ροών καθημερινών μετακινήσεων και μεταφορών εμπορευμάτων από τα δίκτυα Δημόσιας Συγκοινωνίας και κατά προτεραιότητα των ΜΣΤ. Ανασχεδιασμός και πύκνωση του δικτύου Δημόσιας Συγκοινωνίας Μητροπολιτικής Εξυπηρέτησης προκειμένου για την ανάληψη από αυτό ποσοστού τουλάχιστον 50% των καθημερινών μετακινήσεων.

γ) Εναρμόνιση της πολιτικής μεταφορών με την ευρύτερη πολιτική εξοικονόμησης φυσικών και οικονομικών πόρων, στο πλαίσιο της βιωσιμότητας των δημόσιων συγκοινωνιών, της αναβάθμισης του περιβάλλοντος, της μείωσης των αρνητικών επιπτώσεων σε επίπεδο εθνικής οικονομίας, της ενσωμάτωσης του περιβαλλοντικού, εξωτερικού κόστους ανά μεταφορικό μέσο, αλλά και της βελτίωσης της ποιότητας ζωής στις μητροπολιτικές και αστικές περιοχές και αντιμετώπισης του φαινομένου της κλιματικής αλλαγής, με δραστική μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα.

δ) Οργάνωση της κυκλοφορίας σε επίπεδο Δήμων, Πολεοδομικών Ενοτήτων και Γειτονιών, με βάση τις αρχές της βιώσιμης αστικής κινητικότητας με προτεραιότητα στις ήπιες μορφές μετακίνησης, όπως περπάτημα, ποδήλατο και δημόσια συγκοινωνία. Προώθηση και επικαιροποίηση κυκλοφοριακών μελετών υπαγόμενη στις κατευθύνσεις του νέου ΡΣΑ και συντονισμός τους σε συνεργασία με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, όπως ΟΤΑ, ΟΡΣΑ, ΟΑΣΑ.

ε) Προτεραιότητα σε μέτρα και έργα κατά το δυνατόν αποθάρρυνσης της χρήσης του ΙΧ αυτοκινήτου τόσο στο λεκανοπέδιο όσο και στα κέντρα των Χωρικών Ενοτήτων της Αττικής, καθώς και ελαχιστοποίησης των διαμπερών κινήσεων με αυτό το μέσο στην ευρύτερη κεντρική περιοχή της Πρωτεύουσας, με παράλληλη μέριμνα για την προσπελασιμότητα της κατοικίας και των αναγκών τροφοδοσίας των εμπορικών χρήσεων. Προγράμματα αναπλάσεων προς όφελος των ήπιων μορφών μετακίνησης και της ανάδειξης της

φυσιογνωμίας των Κέντρων Πόλης Αθήνας και Πειραιά. Εφαρμογή ανάλογης πολιτικής και στα κέντρα των Χωρικών Ενοτήτων της Αττικής.

στ) Αναβάθμιση του ρόλου της Αθήνας -Αττικής ως εθνικού και διεθνούς κόμβου μεταφορών. Χωροθέτηση των εμπορευματικών κέντρων και των βασικών μονάδων εφοδιαστικής διαχείρισης και των πρακτορείων μεταφορών, σε συνάρτηση με την ευρύτερη χωροταξική και κυκλοφοριακή οργάνωση και τους μεγάλους συγκοινωνιακούς άξονες υπεραστικών μεταφορών, για την αποτελεσματικότερη εξυπηρέτηση των αναγκών της ευρύτερης περιοχής της Πρωτεύουσας.

Το άρθρο 30 αναφέρεται στην οργάνωση συστήματος μεταφορών. Ως βασικές αρχές αναγνωρίζονται:

α) Προτεραιότητα στην επέκταση και αναβάθμιση της Δημόσιας Συγκοινωνίας μητροπολιτικής εξυπηρέτησης, με κορμό τα δίκτυα των ΜΣΤ όλων των τύπων, ανάλογα με το είδος και τα χαρακτηριστικά του προς εξυπηρέτηση συγκοινωνιακού διαδρόμου. Ιεράρχηση, καθορισμός και χωροθέτηση των επί μέρους δικτύων και μέσων με βάση τα ειδικά χαρακτηριστικά τους και τη δυνατότητα συμβολής τους στον ευρύτερο χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό.

β) Κατάλληλη αναδιάρθρωση και ενίσχυση των τοπικών και διαδημοτικών γραμμών Λεωφορείων και Τρόλεϊ έτσι ώστε να τροφοδοτούν και να συμπληρώνουν τα δίκτυα των ΜΣΤ και να διασφαλίζεται η λειτουργική διασύνδεσή τους. Δημιουργία Συγκοινωνιακών Κέντρων - Σταθμών Μετεπιβίβασης σε κομβικά σημεία διεπαφής των επί μέρους δικτύων των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς (ΜΜΜ). Προώθηση της ανάπτυξης του συστήματος στάθμευσης και μετεπιβίβασης σε ακραίους και περιφερειακούς σταθμούς των δικτύων των ΜΣΤ.

γ) Ορθολογική διαχείριση του υφιστάμενου οδικού δικτύου σε συνδυασμό με έργα και μέτρα διευκόλυνσης της παράκαμψης από το ΙΧ των κεντρικών περιοχών των επιμέρους Πολεοδομικών Ενοτήτων και αποθάρρυνσης γενικότερα της χρήσης του, ιδιαίτερα για ακτινικές και διαμπερείς ως προς την κεντρική περιοχή του Λεκανοπεδίου μετακινήσεις.

δ) Εφαρμογή των αρχών της βιώσιμης αστικής κινητικότητας και του ενιαίου πολεοδομικού και κυκλοφοριακού σχεδιασμού σε περιοχές της Πρωτεύουσας, με ανάδειξη των ήπιων μορφών μετακίνησης και της ανάκτησης του δημόσιου χώρου μέσω της αναβάθμισης και επέκτασης του δικτύου προνομιακής κίνησης των πεζών και των ποδηλάτων, χωροθέτησης μικρών κτιρίων στάθμευσης ιδιωτικής χρήσης σε περιοχές κατοικίας ώστε να απελευθερώνεται ο κοινόχρηστος χώρος.

ε) Πολιτική στάθμευσης ως συμπληρωματικό εργαλείο κυκλοφοριακής οργάνωσης και εναρμόνισης με τους στόχους του ενιαίου πολεοδομικού και κυκλοφοριακού σχεδιασμού, στην κατεύθυνση αποθάρρυνσης της χρήσης ΙΧ αυτοκινήτων σε κορεσμένες κυκλοφοριακά περιοχές, σε περιοχές καλά εξυπηρετούμενες από Δημόσια Συγκοινωνία και γενικά στις καθημερινές μετακινήσεις κατοικία και εργασία. Κατάλληλη τιμολογιακή πολιτική, προώθηση εφαρμογής συστημάτων ελεγχόμενης στάθμευσης, οριοθέτηση περιοχών στάθμευσης και εξειδίκευση της προσφοράς στάθμευσης ανά κατηγορία χρήσεων και περιοχή, με βασικό κριτήριο την προσπελασιμότητα με ΜΜΜ και τη δυνατότητα στέγασης των αυτοκινήτων στις περιοχές κατοικίας.

στ) Αναβάθμιση των υπεραστικών μεταφορικών υποδομών και βασικών τερματικών σταθμών της Πρωτεύουσας στο πλαίσιο λειτουργίας της ως μητροπολιτικού κέντρου και εθνικού και διεθνούς κόμβου μεταφορών, καθώς και στην κατεύθυνση ανάδειξής της σε κόμβο συνδυασμένων μεταφορών, οδικών, σιδηροδρομικών,θαλάσσιων και εναέριων. Βέλτιστη χρήση των υφιστάμενων οδικών υποδομών και ενίσχυση της ανάληψης μεταφορικού έργου από το δίκτυο Σιδηροδρόμου στο πλαίσιο της ευρύτερης πολιτικής για τη βιώσιμη κινητικότητα και τη μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του τομέα των μεταφορών.

ζ) Αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών και ιδιαίτερα της τηλεματικής, προς όφελος των βιώσιμων τρόπων μετακίνησης και για ενημέρωση των χρηστών. Οι εφαρμογές των νέων τεχνολογιών θα αφορούν την αποτελεσματικότερη διαχείριση της ζήτησης μετακινήσεων, της

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

κυκλοφορίας, του διατιθέμενου αποθέματος χώρων στάθμευσης, καθώς και του στόλου των επιφανειακών μέσων μετακίνησης.

η) Σύμβαση σύγχρονων προδιαγραφών από όλους τους συναρμόδιους φορείς, όπως ΥΠΕΚΑ, ΥΠΟΜΕΔΙ, ΟΡΣΑ, ΟΑΣΑ, που αφορούν σε κατευθύνσεις σχεδιασμού των μεταφορών, όπως ενίσχυση βιώσιμης κινητικότητας, διαχείριση κυκλοφορίας και στάθμευσης, καθώς και σε ζητήματα φυσικού σχεδιασμού, όπως ενιαίες προδιαγραφές σήμανσης, λειτουργικές απαιτήσεις χάραξης δικτύων ποδηλάτου και περιπάτου. Η σύμβαση ενιαίων προδιαγραφών συνιστά μια καινοτομία σε επίπεδο προωθούμενων ρυθμίσεων, που αναμένεται να διευκολύνει την παρακολούθηση, αξιολόγηση και υλοποίηση ολοκληρωμένων έργων και παρεμβάσεων σε μεγάλη κλίμακα. Σ' αυτό το πλαίσιο θα πρέπει προοπτικά να εξειδικευτούν και οι αρμοδιότητες κατασκευής και συντήρησης των επιμέρους υποδομών μεταξύ των συναρμόδιων φορέων.

Στο παρόν άρθρο θεσμοθετείται η ιεραρχημένη διάκριση μεταξύ των επιμέρους μέσων Δημόσιας Συγκοινωνίας Μητροπολιτικής Εξυπηρέτησης Αθήνας -Αττικής σε δύο (2) βασικά δίκτυα, το Πρωτεύον και το Δευτερεύον.

Στο Πρωτεύον Δίκτυο, που ορίζεται ως τέτοιο γιατί έχει τα υψηλότερα λειτουργικά χαρακτηριστικά από πλευράς στάθμης επιβατικής εξυπηρέτησης και βασίζεται σε υποδομές οριστικοποιημένες στο έδαφος, υπάγονται όλα τα ΜΣΤ (Προαστιακός Σιδηρόδρομος, Μετρό, Ελαφρύ Μετρό – Τραμ).

Το Πρωτεύον Δίκτυο συνιστά τη σπονδυλική στήλη του ενιαίου συστήματος μεταφορών και έχει ως στόχο να διεκπεραιώνει το μεγαλύτερο όγκο συλλογικών μετακινήσεων στην Αττική. Έχει κυρίως ακτινικό ανάπτυσμα ως προς τα κέντρα Αθήνας και Πειραιά, υποστηρίζοντας παράλληλα τα Περιφερειακά Κέντρα του Λεκανοπεδίου και της Αττικής. Το δίκτυο αυτό συγκροτείται από αστικές και προαστιακές γραμμές και λειτουργεί συμπληρωματικά ως εργαλείο οργάνωσης του χώρου για την υποστήριξη και τόνωση σχετικά υψηλών υφιστάμενων οικιστικών πυκνοτήτων, στην εμβέλεια επιλεγμένων σταθμών του συστήματος που ανταποκρίνονται στις επιλογές χωρικής ανάπτυξης του νέου ΡΣΑ, ιδιαίτερα δε στους στόχους της πολυκεντρικότητας και της συνεκτικής πόλης.

Το Δευτερεύον Δίκτυο έχει χαρακτήρα συμπληρωματικό και τροφοδοτικό ως προς το Πρωτεύον και αποτελείται από γραμμές Τρόλεϊ και Λεωφορείων, με ιεράρχηση μεγέθους οχημάτων και τρόπου ένταξης στην κυκλοφορία, σε λεωφορειολωρίδες ή όχι, αναλόγως του χαρακτήρα των εξυπηρετούμενων συνδέσεων. Το δίκτυο αυτό αναδιαρθρώνεται σταδιακά, ανάλογα με την εξέλιξη του Πρωτεύοντος Δικτύου, ώστε να λειτουργεί τροφοδοτικά και συμπληρωματικά ως προς αυτό. Το Δευτερεύον Δίκτυο επεκτείνεται επίσης με τοπικές ή διαδημοτικές γραμμές σύνδεσης γειτονικών Πολεοδομικών Ενοτήτων, συνοικιών, δήμων, κατά προτεραιότητα, σε κατευθύνσεις που δεν εξυπηρετούνται μέχρι σήμερα από το διατιθέμενο δίκτυο και εγκάρσια στο ανάπτυσμα του Πρωτεύοντος Δικτύου. Ειδικότερα, για τη βέλτιστη εξυπηρέτηση και αποσυμφόρηση της κεντρικής περιοχής, καταργούνται κατά το μεγαλύτερο ποσοστό οι αφετηρίες των γραμμών του Δευτερεύοντος Δικτύου που βρίσκονται σε αυτήν, ενώ παράλληλα καταργούνται ή αναπροσαρμόζονται οι γραμμές που λειτουργούν παράλληλα σε άξονες του Πρωτεύοντος Δικτύου, με βάση σχετικές εκτιμήσεις των επιπέδων εξυπηρέτησης της ζήτησης μετακινήσεων.

Στο Δευτερεύον Δίκτυο Μητροπολιτικής Εξυπηρέτησης εντάσσονται και τα Υπεραστικά Λεωφορεία Αττικής (ΚΤΕΛ Αττικής).

Το Πρωτεύον Δίκτυο τροφοδοτείται από ακτινικές και εγκάρσιες γραμμές του Δευτερεύοντος Δικτύου σε κομβικά σημεία – σταθμούς μετεπιβίβασης. Τα κυριότερα κέντρα ανταπόκρισης,

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

τόσο μεταξύ γραμμών του Πρωτεύοντος Δικτύου, όσο και με γραμμές του Δευτερεύοντος Δικτύου και με το οδικό δίκτυο, προκειμένου για τη δυνατότητα μετεπιβίβασης από ΙΧ, αναπτύσσονται σε επτά (7) οργανωμένα Συγκοινωνιακά Κέντρα.

Ειδικότερα, για τις προαστιακές συνδέσεις της Πρωτεύουσας και του Λιμένα του Πειραιά με τα κυριότερα Περιφερειακά Κέντρα εκτός Λεκανοπεδίου και τον Διεθνή Αερολιμένα Αθηνών, βασικό μέσο είναι ο Προαστιακός Σιδηρόδρομος, το ΜΣΤ με τα υψηλότερα λειτουργικά χαρακτηριστικά, το δίκτυο του οποίου εκτείνεται μέχρι τα βασικά οικιστικά κέντρα των όμορων νομών, Θήβα, Χαλκίδα και Κόρινθο – Λουτράκι.

Το Πρωτεύον Δίκτυο μητροπολιτικής εξυπηρέτησης, διακρίνεται στο εσωτερικό του σε τρία (3) επιμέρους δίκτυα που ιεραρχούνται παρακάτω. Οι συγκεκριμένες γραμμές που επιλέγονται για το δίκτυο της 10ετίας μέχρι το 2021, έχουν προκύψει από επεξεργασία και αξιολόγηση των υφιστάμενων προγραμματισμών των επιμέρους συγκοινωνιακών φορέων και εκτιμήσεις των προοπτικών αναγκών εξυπηρέτησης του προτεινόμενου δια του παρόντος χωρικού προτύπου.

Στο Άρθρο αυτό θεσμοθετούνται συγκεκριμένες θέσεις ως Σταθμοί Μετεπιβίβασης επιτελικού χαρακτήρα, δεδομένου ότι η δυνατότητα μετεπιβίβασης τουλάχιστον από τα ΙΧ και τα δίκυκλα αυτονοήτως προβλέπεται σε όλους τους σταθμούς του Προαστιακού και του Μετρό τουλάχιστον, καθώς και συγκεκριμένοι Σταθμοί που μπορούν να λειτουργήσουν ως Συγκοινωνιακά Κέντρα με παροχή επιπλέον εξυπηρετήσεων σε επίπεδο χρήσεων. Οι προτεινόμενοι Σταθμοί Μετεπιβίβασης εξυπηρετούν την αποτελεσματικότερη ανταπόκριση των γραμμών του Πρωτεύοντος Δικτύου μεταξύ τους, με το Δευτερεύον Δίκτυο, καθώς και με τα δίκτυα Υπεραστικών ΜΜΜ, και χωροθετούνται σε ορισμένα σημεία διεπαφής τους με προοπτική εξυπηρέτησης σε χώρους στάθμευσης ΙΧ και δίκυκλων. Οι Σταθμοί αυτοί χωροθετούνται κατά προτεραιότητα σε κομβικές ή ακραίες και περιφερειακές θέσεις του συστήματος και κατόπιν σχετικής μελέτης σκοπιμότητας. Πρόκειται για δώδεκα (12) Σταθμούς Μετεπιβίβασης που εξειδικεύονται ως προς τις δυνατότητες μετεπιβίβασης μεταξύ των μέσων στο Παράρτημα του παρόντος Άρθρου.

Στο πλαίσιο του νέου ΡΣΑ εισάγεται η θεσμοθέτηση ενός ιεραρχημένου δικτύου κύριων οδικών αξόνων στην Αττική που παραλαμβάνουν τις βασικές ροές διαπεριφερειακής και μητροπολιτικής κλίμακας. Το δίκτυο αυτό, που είναι επιπέδου ΡΣΑ, θεσμοθετείται ως Βασικό Οδικό Δίκτυο και ιεραρχείται στο εσωτερικό του πρωτίστως βάσει της θέσης και της λειτουργίας που επιτελεί ο κάθε άξονας στο πολεοδομικό ανάπτυγμα της Αττικής και, δευτερευόντως, στα γεωμετρικά και λειτουργικά του χαρακτηριστικά. Οι επεξεργασίες που προηγήθηκαν ανέδειξαν τη σκοπιμότητα περιορισμού των επεκτάσεων σε επίπεδο σημαντικών οδικών αξόνων, ενώ για ορισμένους από τους άξονες που γίνονται αντιληπτοί ως τέτοιοι ανακύπτει στη σημερινή συγκυρία η ανάγκη πολεοδομικής τους αναβάθμισης και κυκλοφοριακής τους «υποβάθμισης» και αποφόρτισης.

Με δεδομένο το μεσοπρόθεσμο ορίζοντα αναφοράς του παρόντος και την ανάγκη ορθολογικής κατανομής των μεσοπρόθεσμα περιορισμένων πόρων και δυνατοτήτων επένδυσης σε έργα βελτίωσης του συστήματος μεταφορών, επελέγησαν ορισμένα από τα πιο ώριμα από μελετητική σκοπιά έργα οδικών επεκτάσεων, ενώ βασική προτεραιότητα αποδίδεται στην ορθολογική διαχείριση της υφιστάμενης οδικής υποδομής με τοπικές παρεμβάσεις λειτουργικής της αναβάθμισης.

Η πολιτική στάθμευσης αποτελεί και νοείται στα πλαίσια του παρόντος ως εργαλείο υποστήριξης των στόχων του πολεοδομικού και κυκλοφοριακού σχεδιασμού, προκειμένου να επιτευχθεί η αποθάρρυνση της χρήσης ΙΧ αυτοκινήτων κατά προτεραιότητα σε κορεσμένες

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

κυκλοφοριακά περιοχές του Λεκανοπεδίου. Παράλληλα, η λήψη ειδικών μέτρων ελέγχου της τήρησης των κανονισμών στάθμευσης αποτελεί βασική συνιστώσα των μέτρων για την ανάκτηση και αναβάθμιση του δημόσιου χώρου της πόλης. Στο παρόν άρθρο περιλαμβάνονται κατευθύνσεις για την πολιτική στάθμευσης οι οποίες πρέπει να εξειδικευτούν με σχετικές μελέτες που θα εμποτεύσουν ανάλογα με την κλίμακα του χώρου και των ρυθμίσεων οι συγκοινωνιακοί φορείς ή οι δήμοι.

Στην παρ. 6 κωδικοποιούνται υπό μορφή προτεραιοτήτων με μεσοπρόθεσμο ορίζοντα υλοποίησης τον ορίζοντα αναφοράς του νέου ΡΣΑ βασικοί στόχοι και παρεμβάσεις υποστήριξης της βιώσιμης κινητικότητας, σε συνεργασία με τον στόχο βελτίωσης της ποιότητας ζωής.

Το άρθρο 31 περιέχει προβλέψεις για την ασφάλεια και προστασία από σεισμούς και άλλους γεωλογικούς κινδύνους, καθώς επίσης και για την πρόληψη και αντιμετώπιση των τεχνολογικών και βιομηχανικών ατυχημάτων.

Με άρθρο 32 επιδιώκεται η εξασφάλιση της αναγκαίας κοινωνικής υποδομής σε όλες τις περιοχές της Περιφέρειας Αττικής, προκειμένου να βελτιωθεί η ποιότητα ζωής των κατοίκων. Στην παρ. 1, περιλαμβάνονται ρυθμίσεις για τις ανάγκες αγοράς γης για κοινωφελείς χρήσεις, στην παρ. 2 προωθείται η χωρική κατανομή των υποδομών υγείας του δημόσιου τομέα μείζονος σημασίας στο σύνολο της Αττικής, με την παρ. 3 οργανώνεται το δίκτυο προνοιακών δομών σε επίπεδο Χωρικών Ενοτήτων σε συσχετισμό με το δίκτυο υποδομών υγείας και με την παρ.6 επιχειρείται να επιλυθεί το ζήτημα της χωροθέτησης κοινωνικών υποδομών μεγάλης κλίμακας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η **ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΝΕΟΥ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΑΘΗΝΑΣ-ΑΤΤΙΚΗΣ**

Το Κεφάλαιο αυτό περιλαμβάνει ρυθμίσεις απαραίτητες, ώστε να εξασφαλιστεί η εφαρμογή του παρόντος νόμου.

Με το άρθρο 33 ανατίθεται η εφαρμογή του νέου Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας- Αττικής στον Οργανισμό Ρυθμιστικού Σχεδίου και Προστασίας Περιβάλλοντος Αθήνας, όπως αυτός ιδρύθηκε με το άρθρο 5 του ν. 1515/1985.

Το άρθρο 34 περιλαμβάνει τις ρυθμίσεις εκείνες που είναι απαραίτητες για την επίτευξη των στόχων του νέου ΡΣΑ, κατά συνέπεια για την εφαρμογή του. Η παρ. 1 περιλαμβάνει τις προβλέψεις προκειμένου να γίνει η σύνδεση του νέου ΡΣΑ με τις αναπτυξιακές πολιτικές και προγράμματα. Με την παρ. 2 προσδιορίζονται οι κατευθύνσεις την παρακολούθηση της εφαρμογής του νέου ΡΣΑ. Η παρ. 3 περιλαμβάνει τις συνέπειες που απορρέουν από την θεσμοθέτηση του νέου ΡΣΑ προς τα κατώτερα επίπεδα σχεδιασμού.

Στο άρθρο 35 ορίζεται ότι για την προώθηση των στρατηγικών στόχων και για την εφαρμογή του νέου Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας - Αττικής, απαιτείται η σύνταξη ολοκληρωμένου Προγράμματος Δράσης το οποίο θα εξειδικεύει τις αναγκαίες ενέργειες του Οργανισμού και όλων των αρμοδίων φορέων για την επίτευξη των στόχων του νέου ΡΣΑ. Επίσης προσδιορίζονται Τομείς Προτεραιότητας και εξειδικευμένα Σχέδια Δράσης για κάθε Τομέα

Προβλέπεται η έγκρισή του σε διάστημα έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, με απόφαση Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και των συναρμόδιων υπουργών μετά από γνωμοδότηση του Συμβουλίου Ρυθμιστικού Σχεδίου και

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

Προστασίας Περιβάλλοντος Αθήνας. Για το Πρόγραμμα Δράσης καταρτίζονται από τον ΟΡΣΑ ανά διετία, εκθέσεις εφαρμογής. Οι εκθέσεις λαμβάνονται υπόψη για τη συνολική αξιολόγηση της εφαρμογής του νέου ΡΣΑ.

Το άρθρο 36 εξειδικεύει το ρόλο, το περιεχόμενο και τη δομή των σχεδίων δράσης για την εφαρμογή του νέου Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας - Αττικής.

Στο άρθρο 37, περιγράφεται η οργάνωση του «Παρατηρητηρίου Περιβαλλοντικών Χωρικών και Κοινωνικοοικονομικών Εξελίξεων» στον ΟΡΣΑ με την δημιουργία βάσης δεδομένων με γεωχωρική πληροφορία για την παρακολούθηση και αξιολόγηση των χωρικών, κοινωνικοοικονομικών, αναπτυξιακών και περιβαλλοντικών δεδομένων της Αττικής και των στοιχείων της θεσμικής πορείας εφαρμογής του νέου ΡΣΑ από τα υποκείμενα επίπεδα σχεδιασμού. Περιγράφεται επίσης, το αναγκαίο σύστημα παρακολούθησης και αξιολόγησης που περιλαμβάνει εξειδικευμένους και γενικούς δείκτες, τις διαδικασίες συλλογής, επεξεργασίας και παρακολούθησης στοιχείων και πληροφοριών καθώς και τους εμπλεκόμενους φορείς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ

ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ

ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΡΣΑ

Το άρθρο 38 περιλαμβάνει την ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης, καθώς και τους όρους, περιορισμούς και κατευθύνσεις για την προστασία και διαχείριση του περιβάλλοντος, που προέκυψαν κατά τη διαδικασία περιβαλλοντικής αξιολόγησης του νέου ΡΣΑ, σύμφωνα με την κοινή υπουργική απόφαση ΥΠΕΧΩΔΕ/ΕΥΠΕ/οικ.107017/2006 (Β'2006), με την οποία ενσωματώθηκε η υπ' αριθμ. 2001/42/ΕΚ οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕΛ 197/30/21.7.2001) και αφού τηρήθηκαν οι διαδικασίες διαβούλευσης με τις συναρμόδιες υπηρεσίες και το ενδιαφερόμενο κοινό.

Στο άρθρο 39 καταγράφεται το σύστημα παρακολούθησης των σημαντικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων από την εφαρμογή του νέου ΡΣΑ, όπως προβλέπεται στην κοινή υπουργική απόφαση ΥΠΕΧΩΔΕ/ΕΥΠΕ/οικ.107017/2006 (Β'2006), με την οποία ενσωματώθηκε η υπ' αριθμ. 2001/42/ΕΚ οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕΛ 197/30/21.7.2001) και αφού τηρήθηκαν οι διαδικασίες διαβούλευσης με τις συναρμόδιες υπηρεσίες και το ενδιαφερόμενο κοινό.

Στο άρθρο 40 ορίζεται ότι αναπόσπαστο τμήμα του παρόντος νόμου αποτελούν τα εξής:

α) δεκαέξι (16) συνοδευτικά παραρτήματα, που περιλαμβάνουν ενδεικτικές ειδικές κατευθύνσεις και ρυθμίσεις, προγράμματα και έργα τα οποία προάγουν τη στρατηγική και τους στόχους του νέου ΡΣΑ σε χωρικό και τομεακό επίπεδο, ως εξής :

αα) Παράρτημα Ι, επί του άρθρου 4, με τίτλο: Ισόρροπη οικονομική ανάπτυξη, ενίσχυση του διεθνούς ρόλου της Αθήνας - Αττικής, βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, αύξηση της παραγωγής και της απασχόλησης σε όλους τους τομείς δραστηριοτήτων

ββ) Παράρτημα ΙΙ, επί του άρθρου 12, με τίτλο: Οικιστική Ανάπτυξη και Πολεοδομική Οργάνωση

γγ) Παράρτημα ΙΙΙ, επί του άρθρου 13, με τίτλο: Αστική αναζωογόνηση

δδ) Παράρτημα ΙV, επί του άρθρου 14, με τίτλο: Μητροπολιτικές Παρεμβάσεις

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

εε) Παράρτημα V, επί του άρθρου 15, με τίτλο: Προστασία και ανάδειξη των ιστορικών και πολιτιστικών πόρων και των πολιτιστικών υποδομών

στστ) Παράρτημα VI, επί του άρθρου 16, με τίτλο: Ολοκληρωμένος σχεδιασμός και διαχείριση του παράκτιου χώρου

ζζ) Παράρτημα VII, επί του άρθρου 18, με τίτλο: Προστασία του φυσικού χώρου και της βιοποικιλότητας και προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή

ηη) Παράρτημα VIII, επί του άρθρου 19, με τίτλο: Οργάνωση πλέγματος πρασίνου

θθ) Παράρτημα IX, επί του άρθρου 20, με τίτλο: Διαχείριση υδάτων

ιι) Παράρτημα X, επί του άρθρου 21, με τίτλο: Περιβαλλοντικές υποδομές και παρακολούθηση κατάστασης περιβάλλοντος

ια) Παράρτημα XI, επί του άρθρου 22, με τίτλο: Αττικό Τοπίο

ιβ) Παράρτημα XII, επί του άρθρου 23, με τίτλο: Πρωτογενής Τομέας Παραγωγής

ιγ) Παράρτημα XIII, επί του άρθρου 28, με τίτλο: Τουρισμός

ιδ) Παράρτημα XIV, επί του άρθρου 30, με τίτλο: Οργάνωση Συστήματος Μεταφορών

ιε) Παράρτημα XV, επί του άρθρου 31, με τίτλο: Ασφάλεια και Προστασία

ιστ) Παράρτημα XVI, επί του άρθρου 32, με τίτλο: Κοινωνικές εξυπηρετήσεις

β) εννέα (9) διαγράμματα κλίμακας 1:100.000, που απεικονίζουν ενδεικτικά τις κατευθύνσεις και τις προτάσεις, που περιλαμβάνονται στο παρόν και τα παραρτήματα με τίτλο:

αα) Στρατηγικό Σχέδιο

ββ) Χωρικές Ενότητες

γγ) Χωροταξική Οργάνωση- Αναπτυξιακοί Πόλοι και Άξονες

δδ) Προστασία και Αναβάθμιση Περιβάλλοντος

εε) Πολιτισμός και Αττικό Τοπίο

στστ) Οργάνωση Παραγωγικών Δραστηριοτήτων

ζζ) Μέσα Σταθερής Τροχιάς

ηη) Κύριο Οδικό Δίκτυο

θθ) Δομικό Σχέδιο Χωρικής Οργάνωσης

ΜΕΡΟΣ 2^ο

Νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Με το ν. 1561/1985 «Ρυθμιστικό σχέδιο και πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής της Θεσσαλονίκης και άλλες διατάξεις» (Α'148) προσδιορίστηκε το Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης (Ρ.Σ.Θ.) ως το σύνολο των στόχων, κατευθύνσεων, προγραμμάτων και μέτρων, που είναι αναγκαία για τη χωροταξική και πολεοδομική οργάνωση, στα πλαίσια των πενταετών προγραμμάτων οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, της Ευρύτερης Περιοχής Θεσσαλονίκης (Ε.Π.Θ.). Ως τέτοια είχε οριστεί η περιοχή που περιλαμβάνεται στα διοικητικά όρια των τότε Δήμων Αμπελοκήπων, Ελευθερίου - Νέου Κορδελιού, Ευόσμου, Θεσσαλονίκης, Καλαμαριάς, Κουφαλίων, Μενεμένης, Νεάπολης, Πολίχνης, Πυλαίας, Σταυρούπολης, Συκεών, Τριανδρίας και των τότε Κοινοτήτων Αγγελοχωρίου, Αγίου Αθανασίου, Αγίου Αντωνίου, Αγίας Παρασκευής, Αγίου Παύλου, Αγίας Τριάδος, Αγκιάλου, Αδένδρου, Ανατολικού, Ασβεστοχωρίου, Βαθυλάκκου, Βαλτοχωρίου, Βασιλικών, Βραχιάς, Γεφύρας, Διαβατών, Ελεούσας, Εξοχής, Επανωμής, Θέρμης, Καλοχωρίου, Καρδίας, Κάτω Σχολαρίου, Κυμίνων, Λειβαδίου, Μεσημερίου, Μικρού Μοναστηρίου, Νέας Ευκαρπίας, Νέας Κερασιάς, Νέας Μαγνησίας, Νέας Μεσημβρίας, Νέας Μηχανιώνας, Νέας Ραιδεστού, Νέας Φιλαδέλφειας, Νέας Χαλκηδόνας, Νέου Ρυσίου, Νεοχωρούδας, Νέων Επιβατών, Νέων Μαλγάρων, Ξηροχωρίου, Πανοράματος, Παρθενίου, Πενταλόφου, Περαιάς, Περιστεράς, Πλαγιαρίου, Προχώματος, Σίνδου, Σουρωτής, Ταγαράδων, Τριλόφου, Φιλύρου, Χαλάστρας, Χορτιάτη, Ωραιοκάστρου.

Το Ρ.Σ.Θ. απέβλεπε κατά κύριο λόγο στο σχεδιασμό και προγραμματισμό της Ευρύτερης Περιοχής της Θεσσαλονίκης μέσα στα πλαίσια της εθνικής χωροταξικής πολιτικής, ως χωροταξικής υποεπένδυσης της Κεντρικής Μακεδονίας, στη χωροταξική διάρθρωση των τομέων παραγωγής, του συστήματος μεταφορών, της λοιπής τεχνικής υποδομής και του κοινωνικού εξοπλισμού, καθώς και στην πολιτική γης και κατοικίας, στη λήψη μέτρων και στο σχεδιασμό για τη χωροταξική και τη νέα πολεοδομική δομή της πόλης και στο σχεδιασμό περιοχών ή ζωνών ειδικού ενδιαφέροντος ή ειδικών προβλημάτων, στη λήψη μέτρων, όρων και περιορισμών για την εξασφάλιση της προστασίας του περιβάλλοντος, στο συντονισμό των προγραμμάτων και των μελετών που έχουν σχέση με το Ρ.Σ.Θ. και εκπονούνται από όλους τους άλλους φορείς, και στον καθορισμό των απαιτούμενων για την εφαρμογή παρεμβάσεων, προτεραιοτήτων πραγματοποίησης και χρηματοδότησης, και θεσμικών, οικονομικών και διοικητικών μέτρων.

Το Πρόγραμμα Προστασίας Περιβάλλοντος περιελάμβανε τα μέτρα και τις κατευθύνσεις για την αναβάθμιση και προστασία του φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος της Ευρύτερης Περιοχής της Θεσσαλονίκης. Κατά κύριο λόγο περιελάμβανε μέτρα για την οικολογική ανασυγκρότηση της Θεσσαλονίκης, την προστασία γεωργικής γης, δασών, υδροβιοτόπων και άλλων στοιχείων φυσικού περιβάλλοντος, την προστασία τοπίου, ακτών και ειδικών περιοχών φυσικού κάλλους, την προστασία της ιστορικής και πολιτιστικής κληρονομιάς, τον περιορισμό της ρύπανσης από κάθε πηγή και ιδίως την αντιμετώπιση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, της ρύπανσης του εδάφους και των νερών και της ηχορύπανσης, και την αναβάθμιση ιδιαίτερα υποβαθμισμένων περιοχών.

Με τον ίδιο νόμο συστήθηκε ο Οργανισμός Ρυθμιστικού Σχεδίου και Προστασίας Περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής Θεσσαλονίκης με την επωνυμία «Οργανισμός Θεσσαλονίκης» (ΟΡ.ΘΕ.). Ο Οργανισμός είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, έχει την έδρα του στη Θεσσαλονίκη και εποπτεύεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Έργο του είναι η παρακολούθηση της εφαρμογής και η εξασφάλιση της

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

πραγματοποίησης του Ρυθμιστικού Σχεδίου, η εκπόνηση και η μέριμνα για την έγκριση των Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων (Γ.Π.Σ.) της Ευρύτερης Περιοχής της Θεσσαλονίκης, η μέριμνα για την εναρμόνιση με το Ρυθμιστικό Σχέδιο και το Πρόγραμμα Προστασίας Περιβάλλοντος των επιμέρους προγραμμάτων των οικείων φορέων, η παρακολούθηση της ποιότητας του περιβάλλοντος, η εκπόνηση προδιαγραφών περιβαλλοντικών μελετών και η μέριμνα για τη μελέτη και εφαρμογή μέτρων για την προστασία του περιβάλλοντος, καθώς και ο έλεγχος έργων και δραστηριοτήτων με επιπτώσεις στο περιβάλλον της Ευρύτερης Περιοχής της Θεσσαλονίκης.

Ήδη έχει παρέλθει εικοσιπενταετία από την ψήφιση του ν. 1561/1985 και είναι αναγκαία η νομοθετική παρέμβαση για ένα Νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης που να λαμβάνει υπόψη τα νέα δεδομένα που έχουν έκτοτε προκύψει:

- (α) οι εκτεταμένες αλλαγές που επήλθαν στη συνολική φυσιογνωμία, στα παραγωγικά και οικονομικά χαρακτηριστικά, στο μέγεθος του πληθυσμού και στην κοινωνική σύνθεση του, στη χωρική οργάνωση των αστικών και μη λειτουργιών, στην κατάσταση των υποδομών και στο φυσικό και δομημένο περιβάλλον στην ευρύτερη περιοχή Θεσσαλονίκης
- (β) η συνεχής επέκταση του αστικού ιστού πέραν των ορίων του Πολεοδομικού Συγκροτήματος ή ακόμη και της Περιαστικής Ζώνης Θεσσαλονίκης και δημιουργία εκτεταμένων λειτουργικών συνδέσεων της ευρύτερης περιοχής Θεσσαλονίκης με άλλα περιμετρικά αστικά κέντρα της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, γεγονός που εκ των πραγμάτων επιβάλλει τόσο τη χωρική επέκταση του Ρυθμιστικού όσο και τη λεπτομερέστερη εξειδίκευση των στόχων, κατευθύνσεων, προγραμμάτων των μέτρων που είναι αναγκαία για τη χωροταξική και πολεοδομική οργάνωση, την αναβάθμιση και προστασία του φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος και την οικολογική ανασυγκρότηση, τον περιορισμό της ρύπανσης από κάθε πηγή και την αναβάθμιση ιδιαίτερα υποβαθμισμένων περιοχών
- (γ) η πρόοδος που συντελέστηκε στη διαμόρφωση, νομοθέτηση και εξειδίκευση των εθνικών και των ευρωπαϊκών πολιτικών τόσο στον τομέα της πολεοδομίας και χωροταξίας όσο και, ιδιαίτερα, σε αυτόν της προστασίας του περιβάλλοντος, που θέτουν πλέον συγκεκριμένες δεσμεύσεις και νέες κατευθύνσεις και μέτρα πολιτικής, όπως οι ν. 2508/1997 (Α'124), 2742/1999 (Α' 207) και οι ν. 1650/1986 (Α'160), 3937/2011 (Α'60), 4014/2011 (Α'209).
- (δ) η εμπειρία από την εφαρμογή του Ρ.Σ.Θ. και τη λειτουργία του αρμόδιου Οργανισμού Θεσσαλονίκης αλλά και τις αλλαγές που έχουν επέλθει στις δομές σχεδιασμού και εφαρμογής πολεοδομικής, χωροταξικής, περιβαλλοντικής και αναπτυξιακής πολιτικής, ιδιαίτερα με την ενδιάμεση ψήφιση και εφαρμογή των δύο αυτοδιοικητικών μεταρρυθμίσεων (ν. 2539/1997, Α' 244 για το σχέδιο «Καποδίστριας» και ν. 3852/2010, Α'87 για το πρόγραμμα «Καλλικράτης»), οι οποίες συν τοις άλλοις τροποποιούν εκ των πραγμάτων τα όρια της θεσμοθετημένης Ευρύτερης Περιοχής Θεσσαλονίκης.

Για τους παραπάνω λόγους, με την με αρ. πρ. 167725/15.09.2003 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. εντάχθηκε στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Περιβάλλον 2000-2006 η μελέτη «Επικαιροποίηση του Ρυθμιστικού Σχεδίου Θεσσαλονίκης», η οποία ολοκληρώθηκε με βάση τις διατάξεις του ν. 3316/2005 και παρελήφθη από την Εκτελεστική Επιτροπή του Οργανισμού Θεσσαλονίκης με την 3/26/23-10-2009 απόφαση της. Η μελέτη τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση η οποία έληξε στις 15/6/2011. Τα πορίσματα της διαβούλευσης έτυχαν της αναγκαίας επεξεργασίας κατά τρόπον ώστε να διαμορφωθεί το παρόν Σχέδιο Νόμου «Νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης».

Το σχέδιο νόμου ορίζει τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΟΡΙΣΜΟΙ, ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Με το άρθρο 42 ως «νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης» ορίζεται το σύνολο των κατευθύνσεων πολιτικής, στόχων, προτεραιοτήτων, προγραμμάτων και μέτρων που είναι αναγκαία για τη χωροταξική και οικιστική οργάνωση, την οικονομική ανασυγκρότηση και την περιβαλλοντική προστασία της περιοχής, σύμφωνα με τις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης. Ως περιοχή αναφοράς για την εφαρμογή των διατάξεων του ορίζεται η «Περιοχή Εφαρμογής του νέου ΡΣΘ», εντός των διοικητικών ορίων των δήμων της Περιφερειακής Ενότητας Θεσσαλονίκης, της Περιφερειακής Ενότητας Χαλκιδικής, της Περιφερειακής Ενότητας Κιλκίς, καθώς και των δήμων Πέλλας της Περιφερειακής Ενότητας Πέλλας, Αλεξάνδρειας της Περιφερειακής Ενότητας Ημαθίας και Πύδνας – Κολινδρού της Περιφερειακής Ενότητας Πιερίας. Ως χρονικός ορίζοντας για την υλοποίηση των στόχων του ορίζεται η δεκαπενταετία (έως το 2029), ενώ προβλέπεται η ανά πενταετία συνολική αξιολόγηση της εφαρμογής του και η δυνατότητα προσαρμοστικών επιλογών.

Με το άρθρο 43 ως συνολική στρατηγική του νέου Ρυθμιστικού Σχεδίου Θεσσαλονίκης ορίζεται η επιδίωξη της βιώσιμης ανάπτυξης, στα πλαίσια της οποίας η οικονομική ανάπτυξη, η κοινωνική συνοχή και η προστασία του περιβάλλοντος οφείλουν να αποτελούν αναπόσπαστες, ισότιμες και αλληλοσυμπληρούμενες συνιστώσες, και προσδιορίζονται ως στρατηγικοί στόχοι η προώθηση της ανάπτυξης, ανταγωνιστικότητας και καινοτομίας και η ενίσχυση της διεθνοποίησης, η προώθηση της χωρικής και της κοινωνικής συνοχής, η βελτίωση της ποιότητας ζωής, η εξασφάλιση της οικολογικής ισορροπίας και η προστασία των φυσικών και πολιτιστικών πόρων.

Με το άρθρο 44 ορίζονται ως γενικοί στόχοι της στρατηγικής για την προώθηση της ανάπτυξης, ανταγωνιστικότητας και καινοτομίας και την ενίσχυση της διεθνοποίησης, η ενίσχυση του ρόλου της Θεσσαλονίκης ως πύλης της Ευρώπης και της χώρας και ως περιφερειακού μητροπολιτικού πόλου της Ευρώπης, και η αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων και πόρων, η διατήρηση και ενίσχυση της πολυτομεακής παραγωγικής βάσης και η ανταγωνιστική και καινοτόμος αναδιάρθρωση του παραγωγικού και οικονομικού ιστού, και τίθενται συγκεκριμένοι ειδικοί στόχοι.

Με το άρθρο 45 ορίζονται ως γενικοί στόχοι της στρατηγικής για την προώθηση της χωρικής και κοινωνικής συνοχής και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής, η άμβλυνση των κοινωνικών ανισοτήτων από περιοχή σε περιοχή και η καταπολέμηση των φαινομένων κοινωνικού αποκλεισμού που έχουν χωρική διάσταση, η διεύρυνση των ευκαιριών απασχόλησης και ο προσανατολισμός της αγοράς εργασίας σε επιλεγμένους δυναμικούς κλάδους και η προώθηση της αστικής αειφορίας για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής και την κοινωνική ευημερία των πολιτών, και τίθενται συγκεκριμένοι ειδικοί στόχοι.

Με το άρθρο 46 ορίζονται ως γενικοί στόχοι της στρατηγικής για την εξασφάλιση οικολογικής ισορροπίας και την προστασία των φυσικών και πολιτιστικών πόρων, η προώθηση ενός προτύπου βιώσιμης χωρικής ανάπτυξης με βασικούς άξονες την αναδιάρθρωση και τη βελτιστοποίηση της χρήσης και αξιοποίησης της πολεοδομημένης γης, την ανάσχεση της εξάπλωσης και διάχυσης του οικιστικού ιστού και την αντιμετώπιση του μη δομημένου περιβάλλοντος ως κρίσιμου παράγοντα για τη βιωσιμότητα, η θεώρηση του φυσικού και του ανθρωπογενούς περιβάλλοντος ως αναντικατάστατου οικολογικού, πολιτιστικού και κοινωνικού αποθέματος, η ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης και των αρχών της αειφορίας στο σύνολο των πολιτικών και η εναρμόνιση της προστασίας της φύσης με την οικονομική ανάπτυξη και τη χωρική συνοχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΧΩΡΙΚΗ ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΡΣΘ

Με το άρθρο 47 ορίζονται επιμέρους Χωρικές Ενότητες. Καταρχήν η Χωρική Ενότητα Μητροπολιτικού Κέντρου που περιλαμβάνεται εντός των ορίων των δήμων Θεσσαλονίκης, Καλαμαριάς, Κορδελιού – Ευόσμου, Νεάπολης – Συκεών, Παύλου Μελά, Αμπελοκήπων - Μενεμένης, Πυλαίας – Χορτιάτη, Χαλκηδόνος, Δέλτα, Θέρμης, Θερμαϊκού, και των δημοτικών ενοτήτων Καλλιθέας και Ωραιοκάστρου του δήμου Ωραιοκάστρου. Στην υπόλοιπη Περιοχή Εφαρμογής του ΡΣΘ ορίζονται η Χωρική Ενότητα Ευρύτερης Ζώνης Λιμνών, η Χωρική Ενότητα Χαλκιδικής, η Χωρική Ενότητα Κιλκίς και η Χωρική Ενότητα Δυτικής Ζώνης Αξιού. Εντός της Χωρικής Ενότητας Μητροπολιτικού Κέντρου διακρίνονται χωρικές Υποενότητες, με σκοπό την αναλυτικότερη εξειδίκευση του χωροταξικού – πολεοδομικού σχεδιασμού και προγραμματισμού: η Χωρική Υποενότητα Πολεοδομικού Συγκροτήματος Θεσσαλονίκης (ΠΣΘ) και Περιαστικής Ζώνης (ΠΖΘ) και η Χωρική Υποενότητα Λοιπής Περιοχής. Εντός των λοιπών Χωρικών Ενοτήτων ορίζονται επίσης ιδιαίτερες Χωρικές Υποενότητες, στη βάση της αναπτυξιακής φυσιογνωμίας και δυναμικής κάθε Ενότητας.

Με το άρθρο 48 ορίζονται ως πλαίσιο και γενικοί στόχοι της χωρικής οργάνωσης του νέου ΡΣΘ η ρύθμιση των λειτουργικών εξαρτήσεων και επιρροών μεταξύ της Χωρικής Ενότητας Μητροπολιτικού Κέντρου και λοιπών Χωρικών Ενοτήτων, η ενίσχυση της πολυκεντρικότητας και η εξισορρόπηση των σχέσεων μεταξύ Μητροπολιτικού Κέντρου και κέντρων των λοιπών Χωρικών Ενοτήτων, η διατήρηση των τοπικών παραγωγικών πλεονεκτημάτων στις Χωρικές Ενότητες εκτός Μητροπολιτικού Κέντρου, η ενίσχυση της συνοχής, λειτουργικότητας και ελκυστικότητας όλων των αστικών και οικιστικών συγκεντρώσεων και η υιοθέτηση της αρχής της «συμπαγούς πόλης», η επιβολή κατάλληλων ρυθμίσεων χρήσεων γης, η ανάσχεση της εξάπλωσης και διάχυσης αστικών χρήσεων σε εκτός σχεδίου περιοχές και η κατά το δυνατόν διατήρηση του αγροτικού και οικολογικού χαρακτήρα της μη αστικοποιημένης γης, η δημιουργία οργανωμένων υποδοχέων για μεταποιητικές, εμπορικές, διαμετακομιστικές και επιχειρηματικές χρήσεις, ο ενιαίος σχεδιασμός και προστασία των στοιχείων του φυσικού περιβάλλοντος και η διασφάλιση της συνέχειας των οικοσυστημάτων και ο ενιαίος σχεδιασμός και προστασία των στοιχείων του ιστορικού και περιβάλλοντος.

Με το άρθρο 49 ορίζονται οι στόχοι και οι επιλογές χωρικής οργάνωσης καταρχήν για τη Χωρική Ενότητα Μητροπολιτικού Κέντρου όπου και διακρίνονται εξειδικεύσεις για το Πολεοδομικό Συγκρότημα Θεσσαλονίκης (ΠΣΘ.), τον πόλο της ανατολικής Θεσσαλονίκης και τον πόλο της δυτικής Θεσσαλονίκης. Ακολούθως ορίζονται οι στόχοι και οι επιλογές χωρικής οργάνωσης για τις Χωρικές Ενότητες Ευρύτερης Ζώνης Λιμνών, Χαλκιδικής, Κιλκίς και Δυτικής Ζώνης Αξιού, με τις αναγκαίες εξειδικεύσεις στις επιμέρους Υποενότητες.

Με το άρθρο 50 προωθείται η οργάνωση ενός ιεραρχημένου συστήματος αστικών κέντρων, μέσω της οποίας επιδιώκεται η ενίσχυση της εσωτερικής συνοχής και λειτουργικότητας της Περιοχής Εφαρμογής και κάθε Χωρικής Ενότητας -Υποενότητας, η εξισορρόπηση των σχέσεων και συνδέσεων μεταξύ Χωρικής Ενότητας Μητροπολιτικού Κέντρου και λοιπών Χωρικών Ενοτήτων, η διασφάλιση συμπληρωματικότητας στους ρόλους και τις λειτουργίες μεταξύ των αστικών κέντρων, και ιεραρχούνται τα αστικά κέντρα της Περιοχής Εφαρμογής ως προς το ρόλο τους και την εμβέλειά τους κατά τρόπον ώστε να προκύπτει αντίστοιχη κατάλληλη πολεοδομική και λειτουργική οργάνωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΑ

Με το άρθρο 51 τίθεται ως στόχος του νέου ΡΣΘ η συμβολή στη βιώσιμη και συμβατή με τις αρχές της προστασίας του περιβάλλοντος ανάπτυξη και ανασυγκρότηση της οικονομίας της περιοχής μέσω της κατάλληλης χωρικής οργάνωσης όλων των σχετικών πολιτικών και παρεμβάσεων της ελληνικής πολιτείας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ορίζονται αναπτυξιακές κατευθύνσεις και προτεραιότητες όσον αφορά στη στήριξη του αγροτικού, δευτερογενούς και τριτογενούς τομέα, και στη δημιουργία των αναγκαίων υποδομών στήριξης της πολιτικής για πλήρη απασχόληση, ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και αντιμετώπιση του κοινωνικού αποκλεισμού.

Με το άρθρο 52 ορίζονται οι κατευθύνσεις για την οργάνωση των χρήσεων γης, τη θέσπιση ειδικών όρων και την εξασφάλιση των κατάλληλων υποδομών ως προς τις παραγωγικές δραστηριότητες και υπηρεσίες στον πρωτογενή, στον δευτερογενή και στον τριτογενή τομέα, κατά τρόπον ώστε να υποστηρίζεται η παραγωγή σε συνάφεια με τη χωρική δομή και οργάνωση του νέου ΡΣΘ. Ειδικότερα ορίζονται πολυκεντρικό πρότυπο χωρικής οργάνωσης της βιομηχανίας και οργάνωση των χρήσεων γης έτσι ώστε να προωθείται ο εξορθολογισμός της διαδικασίας χωροθέτησης μέσω, μεταξύ άλλων, της οργάνωσης υποδοχέων, ενός ιεραρχημένου δικτύου επιχειρηματικών ζωνών και της αναβάθμισης περιοχών γενικής κατοικίας με υπερσυγκέντρωση μεταποιητικών μονάδων. Προωθούνται μεταξύ άλλων η συγκρότηση ιεραρχημένου συστήματος εμπορευματικών κέντρων και ζωνών χονδρεμπορίου, η δημιουργία και συμπλήρωση κέντρων καινοτομίας, θερμοκοιτίδων, τεχνολογικών πάρκων και συναφών εγκαταστάσεων, η δημιουργία και συμπλήρωση επιχειρηματικών ζωνών, ορίζονται περιοχές με υπερσυγκέντρωση τουριστικής δραστηριότητας και προβλέπεται η εκπόνηση ειδικών σχεδίων δράσης στα πλαίσια ενός προγράμματος δράσεων του ΟΡ.ΘΕ.

Με το άρθρο 53 οργανώνεται χωρικά το σύστημα μεταφορών σε συνέργια με τους πολεοδομικούς, χωροταξικούς και περιβαλλοντικούς στόχους, με στόχο την εξασφάλιση ασφαλούς και βιώσιμης μετακίνησης, την ενίσχυση του μεριδίου μεταφορικού έργου των μέσων μαζικής μεταφοράς (ΜΜΜ), τη μείωση του αρνητικού εξωτερικού κόστους από τις μεταφορές, την ισότιμη πρόσβαση των κατοίκων στα δίκτυα, την προώθηση της πολυτροπικότητας και της διατροπικότητας. Το σύστημα μεταφορών στην περιοχή ευθύνης του ΟΡ.ΘΕ. απαρτίζεται από τέσσερα (4) βασικά υποσυστήματα: Υποσύστημα Δημοσίων Συγκοινωνιών (Υ.Δ.Σ.), Υποσύστημα Ατομικών Επιβατικών Μεταφορών προσώπων (Υ.Α.Ε.Μ.), Υποσύστημα Ήπιων Τρόπων Μετακίνησης προσώπων, Υποσύστημα Εμπορευματικών Μεταφορών (Υ.Ε.Μ.). Για το καθένα από αυτά προσδιορίζονται ειδικοί στόχοι, απαιτήσεις και κατευθύνσεις για την ανάπτυξη των σχετικών υποδομών και την ανάληψη ευθύνης από τους αρμόδιους εμπλεκόμενους φορείς.

Με το άρθρο 54 τίθενται οι στόχοι, στην περιοχή εφαρμογής του νέου ΡΣΘ, για τα ενεργειακά δίκτυα και τηλεπικοινωνίες, το δίκτυο ηλεκτροδότησης, το δίκτυο φυσικού αερίου και το δίκτυο τηλεπικοινωνιών.

Με το άρθρο 55 ορίζονται οι κατευθύνσεις, οι ειδικές πολιτικές, τα εργαλεία και η ευθύνη των εμπλεκόμενων φορέων για την αντιμετώπιση των φυσικών και τεχνολογικών κινδύνων και ατυχημάτων και για την ασφάλεια και προστασία από σεισμούς, πλημμυρικά φαινόμενα, βιομηχανικά ατυχήματα, πυρκαγιές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ

Με το άρθρο 56 ορίζεται ότι σε ολόκληρη την περιοχή εφαρμογής του νέου ΡΣΘ, ο σχεδιασμός, η διαχείριση και κάθε ρυθμιστική παρέμβαση που αφορά στην αστική ανάπτυξη, οφείλει να συνδέει τις περιβαλλοντικές πολιτικές με τις οικονομικές και κοινωνικές πολιτικές και με την πολιτική των μεταφορών, σε μία ολοκληρωμένη και ενεργό αντιμετώπιση της αστικής ανάπτυξης, με γενικές κατευθύνσεις πολιτικής αστικής ανάπτυξης την ανασχεση των τάσεων κατάληψης αγροτικής και αδόμητης γης από αστικές χρήσεις, την υιοθέτηση της αρχής της «συμπαγούς» πόλης και την αποτροπή της συνεχούς οικιστικής και αστικής εξάπλωσης, τη διατήρηση επαρκών αποθεμάτων γης, και τον έλεγχο της κατάτμησης και της εκτός σχεδίου δόμησης, την αναζωογόνηση των κέντρων των πόλεων και την αναβάθμιση και λειτουργική αξιοποίηση των ιστορικών κέντρων με την χρήση εκτός των άλλων του μηχανισμού των Σχεδίων Ολοκληρωμένων Αστικών Παρεμβάσεων (ΣΟΑΠ). Ως ειδικότερες κατευθύνσεις ορίζονται η υιοθέτηση της αρχής της πολυκεντρικής δομής, η ενίσχυση των τοπικών κέντρων επιπέδου Πολεοδομικής Ενότητας, η υλοποίηση αστικών αναπλάσεων μέσω ενεργοποίησης πολεοδομικών εργαλείων και μηχανισμών, η οργάνωση του εσωτερικού κυκλοφοριακού δικτύου.

Με το άρθρο 57 τίθεται το πλαίσιο για την πολιτιστική ανάπτυξη, την ανάδειξη και την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς. Η ανάδειξη συνδέεται ενεργά με άλλα προγραμματικού, επιχειρησιακού και πολεοδομικού χαρακτήρα μέτρα και προωθούνται μελέτες και παρεμβάσεις κατά επιμέρους τομέα, όπως σε αρχαιολογικούς χώρους, μνημεία, παραδοσιακούς οικισμούς, ιστορικά κέντρα, σύνολα αρχιτεκτονικού ενδιαφέροντος, καθώς και η σύνταξη ειδικών σχεδίων δράσης.

Με το άρθρο 58 τίθεται το πλαίσιο για την οργάνωση του αστικού και περιαστικού πρασίνου, με στρατηγικούς στόχους την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής και τη βελτίωση των περιβαλλοντικών συνιστωσών του αστικού περιβάλλοντος, την εξασφάλιση επαρκών χώρων και δικτύων αστικού και περιαστικού πρασίνου σε όλα τα αστικά κέντρα, τη διασύνδεση των χώρων πρασίνου μεταξύ τους, τη σύνδεση του πρασίνου με λειτουργίες αναψυχής, ελεύθερου χρόνου και πολιτισμού και τη συνολική αναβάθμιση του πράσινου αποθέματος των πόλεων και την εφαρμογή των αρχών της οικολογικής δόμησης και του βιοκλιματικού σχεδιασμού. Προβλέπονται για όλα τα αστικά κέντρα της περιοχής ευθύνης του ΡΣΘ, στρατηγικά και επιχειρησιακά σχέδια για τη δημιουργία και αναβάθμιση των αστικών και περιαστικών πράσινων υποδομών.

Με το άρθρο 59 τίθεται το πλαίσιο για τις λοιπές κοινωνικές υποδομές και εξυπηρετήσεις: τη διοίκηση, την εκπαίδευση, υγεία, πρόνοια και τον αθλητισμό, και ορίζονται ειδικότερες απαιτήσεις για την έγκριση χωροθέτησης των σχετικών εγκαταστάσεων.

Με το άρθρο 60 προβλέπεται, με ευθύνη του ΟΡ.ΘΕ., η εφαρμογή ενιαίας και συνεκτικής αστικής πολιτικής, φυσικού σχεδιασμού και σχετικών σχεδίων δράσης, προς την κατεύθυνση της διασφάλισης συνοχής, λειτουργικότητας, οργάνωσης και υψηλής ποιότητας φυσικού περιβάλλοντος και περιβάλλοντος ζωής. Οριοθετείται και ρυθμίζεται η εξάπλωση των αστικών χρήσεων γης ως προς τις περιοχές προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος, διατυπώνεται και συγκροτείται αστική – μητροπολιτική πολιτική και προγράμματα και σχέδια δράσης στο σύνολο της Ενότητας ΠΣΘ και ΠΖΘ. Ορίζεται ενιαία αντιμετώπιση, προγραμματισμός και φυσικός σχεδιασμός του συνόλου της περιοχής του ΠΣΘ και της ΠΖΘ με ειδικότερους στόχους για την αστική και πολεοδομική ανασυγκρότηση, την ανάπτυξη αστικού και περιαστικού πρασίνου, τις αστικές μεταφορές, την ανάδειξη και αξιοποίηση των πολιτιστικών και ιστορικών πόρων, και τίθενται προτεραιότητες όπως ο στρατηγικός πολεοδομικός ανασχεδιασμός του θαλάσσιου μετώπου, ο σχεδιασμός και η υλοποίηση της

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

μετεγκατάστασης της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, ο σχεδιασμός και η υλοποίηση Μητροπολιτικού Πάρκου πρασίνου και πολιτισμού, ο σχεδιασμός της απόδοσης και χρήσης των ζωτικών για την πόλη χώρων στρατοπέδων, η δημιουργία Ζώνης Καινοτομίας, η αναδιοργάνωση και επανάχρηση διαθέσιμων εκτάσεων, τόσο στο δυτικό όσο και στον ανατολικό τομέα του Πολεοδομικού Συγκροτήματος Θεσσαλονίκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ

Στο άρθρο 61 τίθεται το πλαίσιο περιβαλλοντικής πολιτικής στην περιοχή του νέου ΡΣΘ με την εξασφάλιση συνθηκών βιώσιμης ανάπτυξης, ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης στην άσκηση των οικονομικών, κοινωνικών και εν γένει αναπτυξιακών δραστηριοτήτων και στην εξυπηρέτηση των λειτουργιών και αναγκών στο σύνολο των χωρικών και τομεακών σχεδιασμών. Η πολιτική για την προστασία του περιβάλλοντος οργανώνεται βάσει του Προγράμματος Προστασίας του Περιβάλλοντος (ΠΠΠ). Γενικοί στόχοι του Προγράμματος Προστασίας Περιβάλλοντος είναι η διασφάλιση της ανθρώπινης υγείας από τις αρνητικές επιπτώσεις που προκαλεί η εκπομπή στο περιβάλλον ουσιών ή ενέργειας που παράγονται ή μεταφέρονται στην περιοχή, η προστασία της λειτουργίας του συνόλου των οικοσυστημάτων και η αποκατάσταση φαινομένων υποβάθμισής τους και η προστασία από φυσικές ή τεχνολογικές καταστροφές, η αποτελεσματική και ολοκληρωμένη διαχείριση αποβλήτων και απορριμμάτων, η προώθηση της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης.

Στο άρθρο 62 οι πολιτικές του ΠΠΠ ομαδοποιούνται σε θεματικές ενότητες: (α) πρόληψη και περιορισμός των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, (β) προστασία της ποιότητας της ατμόσφαιρας και του πληθυσμού από την έκθεση στο θόρυβο, στις ακτινοβολίες και στα αερο-αλλεργιογόνα, (γ) προστασία της βιοποικιλότητας, (δ) προστασία και διατήρηση των εδαφικών και υδατικών πόρων, (ε) ολοκληρωμένη διαχείριση της παράκτιας ζώνης.

Το άρθρο 63 ορίζει στόχους, ειδικά προγράμματα και μέτρα για την πρόληψη και τον περιορισμό των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής: πρόληψη και περιορισμός εκπομπών αερίων με υιοθέτηση καινοτόμων πολιτικών και πρακτικών, έγκαιρη και αποτελεσματική προετοιμασία για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, συνεισφορά στους στόχους του Εθνικού Σχεδίου Δράσης. Ορίζονται μέτρα κατά τύπο οικοσυστημάτων και διατάξεις για τη χωροθέτηση εγκαταστάσεων ΑΠΕ.

Με το άρθρο 64 τίθενται οι ειδικότεροι στόχοι και ρυθμίζονται θέματα μέτρων πρόληψης, περιορισμού, παρακολούθησης και καταγραφής της ατμοσφαιρικής ρύπανσης και του θορύβου σε όλη την περιοχή εφαρμογής του νέου ΡΣΘ, μέσα από τον καθορισμό σχεδίων μεσοπρόθεσμου ή βραχυπρόθεσμου χαρακτήρα για συγκεκριμένες ζώνες και την πρόβλεψη επιβολής μέτρων, και ορίζονται οι σχετικές αρμοδιότητες και συναρμοδιότητες. Συστήματα παρακολούθησης και καταγραφής της ποιότητας του αέρα και της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στην περιοχή του νέου ΡΣΘ, λειτουργούν σήμερα από την Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, το δήμο Θεσσαλονίκης και το δήμο Δέλτα. Το γεγονός αυτό δημιουργεί την ανάγκη να εγκατασταθεί ενιαίο ολοκληρωμένο σύστημα παρακολούθησης της ποιότητας του αέρα.

Στο άρθρο 65 ορίζονται οι στόχοι για την Προστασία της βιοποικιλότητας, ρυθμίζονται θέματα προστατευόμενων περιοχών σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3937/2011 (Α΄ 60), ορισμού περιοχών ως Περιφερειακών Πάρκων και Τοπίων Ιδιαίτερου Φυσικού Κάλλους, παρακολούθησης των σημαντικών ειδών χλωρίδας και πανίδας και διασφάλισης επαρκών συνθηκών διατήρησης, και ορίζονται ειδικά μέτρα ανά αντικείμενο προστασίας ή είδος

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

οικοσυστήματος: δάση και δασικές εκτάσεις, υγροτοπικά οικοσυστήματα, αγροτικά οικοσυστήματα.

Για τα δάση και τις δασικές εκτάσεις οι διατάξεις των άρθρων 13 και 14 του ν. 3889/2010 έχουν τροποποιηθεί και ισχύει επιπροσθέτως και η μεταβατικού περιεχομένου ρύθμιση των παρ. 3 και 4 του άρθρου 13 του ν. 4164/2013 (Α' 156).

Το άρθρο 66 θέτει το στρατηγικό στόχο για την προστασία και διατήρηση των υδατικών πόρων μέσω της ορθολογικής διαχείρισης των πόρων και της αειφορικής χρήσης των αποθεμάτων, ενσωματώνει τις προβλέψεις του Σχεδίου Διαχείρισης των Λεκανών Απορροής Ποταμών της Κεντρικής Μακεδονίας, ορίζει σχέδια ειδικά για τα διασυνοριακά ποτάμια και τους θαλάσσιους αποδέκτες τους και μέτρα για τη διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης ειδικών δραστηριοτήτων.

Με το άρθρο 67 προσδιορίζονται οι στόχοι και τα ειδικότερα μέτρα για την προστασία των εδαφικών πόρων και των υπογείων υδάτων.

Στο άρθρο 68 εξειδικεύονται οι κατευθύνσεις για τα Δίκτυα υποδομών προστασίας περιβάλλοντος: δίκτυα ύδρευσης, δίκτυα αποχέτευσης, εφαρμογή του Περιφερειακού Σχεδίου Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων (Π.Ε.Σ.Δ.Α.) Κεντρικής Μακεδονίας και των Εθνικού Σχεδίου και Ειδικών Εθνικών Σχεδίων Διαχείρισης Αποβλήτων που θα εκπονηθούν κατ' εφαρμογή του νόμου πλαισίου για τη Διαχείριση Αποβλήτων, δίκτυα απορροής ομβρίων υδάτων και αντιπλημμυρική προστασία.

Το άρθρο 69 προβλέπει Ολοκληρωμένη Διαχείριση της Παράκτιας Ζώνης (Ο.Δ.Π.Ζ.) με στόχο την εφαρμογή μιας ολοκληρωμένης πρακτικής διαχείρισης του πολυσύνθετου βιολογικού, γεωφυσικού, αισθητικού, κοινωνικού, πολιτισμικού και οικονομικού κεφαλαίου και αποθέματος για την εξασφάλιση της αειφορίας. Ο ΟΡ.ΘΕ. αναλαμβάνει συντονιστικό ρόλο μεταξύ των αρμόδιων διοικητικών φορέων ώστε να εξασφαλίζεται ο βέλτιστος συντονισμός και η συμπληρωματικότητα των εφαρμοζόμενων πολιτικών. Ορίζονται ειδικές προβλέψεις για παράκτιες τουριστικές ζώνες, για τη Δυτική Παράκτια Ζώνη Θερμαϊκού, για την Ανατολική Παράκτια Ζώνη Θερμαϊκού και για την παράκτια ζώνη της Χαλκιδικής, και ενισχύονται οι χερσαίοι και θαλάσσιοι μηχανισμοί ελέγχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Με το άρθρο 70 ανατίθεται η εφαρμογή του νέου Ρυθμιστικού Σχεδίου Θεσσαλονίκης στον Οργανισμό Ρυθμιστικού Σχεδίου και Προστασίας Περιβάλλοντος Θεσσαλονίκης, όπως αυτός ιδρύθηκε με το άρθρο 5 του ν. 1561/1985.

Με το άρθρο 71 επανιδρύεται το Συμβούλιο Ρυθμιστικού Σχεδίου και Προστασίας Περιβάλλοντος Θεσσαλονίκης ως όργανο για την παρακολούθηση και αξιολόγηση της πραγματοποίησης των στόχων του Ρυθμιστικού Σχεδίου. Το Συμβούλιο συγκροτείται από το Δήμαρχο Θεσσαλονίκης ως Πρόεδρο, από τον Πρόεδρο της Εκτελεστικής Επιτροπής του Οργανισμού Θεσσαλονίκης ως Εκτελεστικό Αντιπρόεδρο, από έναν εκπρόσωπο από τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, από τους Δημάρχους Αμπελοκήπων - Μενεμένης, Δέλτα, Θέρμης, Καλαμαριάς, Κορδελιού - Ευόσμου, Νεάπολης - Συκεών, Παύλου Μελά, Πυλαίας-Χορτιάτη, Ωραιοκαστρου, από έναν εκ των Δημάρχων (α) Βόλβης, Θερμαϊκού, Λαγκαδά, Χαλκηδόνας, (β) Κιλκίς, Παιονίας, (γ) Πέλλας, Πύδνας-Κολινδρού, Αλεξάνδρειας, (δ) Αριστοτέλη, Κασσάνδρας, Νέας Προποντίδας, Πολυγύρου, Σιθωνίας, από έναν εκπρόσωπο της

Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, από έναν εκπρόσωπο της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης και από έναν εκπρόσωπο καθενός από το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Θεσσαλονίκης, Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης, Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος – Τμήμα Κεντρικής Μακεδονίας, Ένωση Ελλήνων Χημικών – Περιφερειακό Τμήμα Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας. Το Συμβούλιο γνωμοδοτεί προς τα Υπουργεία Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας για θέματα που αφορούν στο νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο, στην προστασία του περιβάλλοντος και στην ανάπτυξη της περιοχής, εγκρίνει το Πρόγραμμα Δράσης για το νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης, αξιολογεί την ετήσια έκθεση εφαρμογής του και υποβάλλει συστάσεις στους εμπλεκόμενους φορείς και υπηρεσίες, εγκρίνει την περιοδική συνολική αξιολόγηση της εφαρμογής του νέου ΡΣΘ, γνωμοδοτεί για θέματα μείζονος σημασίας που σχετίζονται με ειδικές χρήσεις και έργα στην περιοχή και εισηγείται σχετικώς προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Το άρθρο 72 προβλέπει, για την προώθηση των στρατηγικών στόχων και για την εφαρμογή του νέου Ρυθμιστικού Σχεδίου Θεσσαλονίκης, την ανά πενταετία σύνταξη ολοκληρωμένου προγράμματος δράσης το οποίο εξειδικεύει τις αναγκαίες ενέργειες του Οργανισμού και όλων των αρμοδίων φορέων για την επίτευξη των στόχων, ορίζει τομείς προτεραιότητας και προσδιορίζει για κάθε τομέα προτεραιότητας εξειδικευμένα σχέδια δράσης.

Το άρθρο 73 εξειδικεύει τις απαιτήσεις και το περιεχόμενο και τη δομή των σχεδίων δράσης για την εφαρμογή του νέου Ρυθμιστικού Σχεδίου Θεσσαλονίκης.

Το άρθρο 74 προσδιορίζει, για τις ανάγκες παρακολούθησης και αξιολόγησης του νέου Ρυθμιστικού Σχεδίου και του Προγράμματος Προστασίας Περιβάλλοντος και με στόχο την αποτελεσματικότερη εφαρμογή τους και την υλοποίηση προσαρμοστικών επιλογών ή την ανά πενταετία συνολική αξιολόγηση του, ένα ειδικό σύστημα παρακολούθησης και αξιολόγησης το οποίο αναφέρεται στην καθιέρωση συστήματος εξειδικευμένων και γενικών δεικτών, στις αναγκαίες κατάλληλες διαδικασίες, στις ετήσιες εκθέσεις παρακολούθησης, στους φορείς που εμπλέκονται στην τήρηση και παροχή των αναγκαίων στοιχείων.

Το άρθρο 75 διευκρινίζει θέματα αρμοδιοτήτων και αποφάσεων του Οργανισμού. Γενικά πολεοδομικά σχέδια, Σχέδια Χωρικής και Οικιστικής Οργάνωσης Ανοικτής Πόλης, σχέδια ανάπτυξης περιοχών δεύτερης κατοικίας, ζώνες οικιστικού ελέγχου, περιοχές του άρθρου 24 του ν. 1650/1986 (Α' 160) και των άρθρων 10, 11 και 12 του ν. 2742/1999 (Α' 207) ή άλλα σχέδια χρήσεων γης που εγκρίνονται μετά την έναρξη ισχύος του νόμου, καθώς και οι κανονιστικές και ατομικές πράξεις, οφείλουν να εναρμονίζονται προς τις επιλογές του νέου Ρυθμιστικού Σχεδίου, ενώ εγκεκριμένα κατά την έναρξη ισχύος του νόμου σχέδια εφόσον αποκλίνουν από τις κατευθύνσεις του νέου ΡΣΘ τροποποιούνται ή αναθεωρούνται με τη διαδικασία που ορίζεται στις διατάξεις που τα διέπουν. Για την εκπόνηση και έγκριση Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων (ΓΠΣ) και Σχεδίων Χωρικής και Οικιστικής Οργάνωσης Ανοικτής Πόλης (Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.) στην περιοχή ευθύνης του νέου Ρυθμιστικού Σχεδίου Θεσσαλονίκης τηρούνται οι σχετικές διατάξεις των νόμων 1337/1983 (Α' 33) και 2508/1997 (Α' 124). Η έγκρισή τους γίνεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής μετά από σχετική γνωμοδότηση της Εκτελεστικής Επιτροπής του Οργανισμού. Προσδιορίζονται επίσης οι περιπτώσεις παρεμβάσεων και μέτρων και έργων για την υλοποίηση των οποίων απαιτείται η πρότερη γνώμη της Εκτελεστικής Επιτροπής του Οργανισμού.

Με το άρθρο 76 επιβάλλεται η περιοδική, ανά πενταετία, συνολική αξιολόγηση της εφαρμογής του νέου Ρυθμιστικού Σχεδίου Θεσσαλονίκης και ορίζονται οι σχετικές αρμοδιότητες και διαδικασίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΡΣΘ

Η Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων του νέου ΡΣΘ εγκρίνεται σύμφωνα με τα άρθρα 77 και 78.

Το άρθρο 77 περιλαμβάνει την ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης, καθώς και τους όρους, περιορισμούς και κατευθύνσεις για την προστασία και διαχείριση του περιβάλλοντος, που προέκυψαν κατά τη διαδικασία περιβαλλοντικής αξιολόγησης του νέου ΡΣΘ, σύμφωνα με στην κοινή υπουργική απόφαση ΥΠΕΧΩΔΕ/ΕΥΠΕ/οικ.107017/2006 (Β'2006), με την οποία ενσωματώθηκε η υπ' αριθμ. 2001/42/ΕΚ οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕΛ 197/30/21.7.2001) και αφού τηρήθηκαν οι διαδικασίες διαβούλευσης με τις συναρμόδιες υπηρεσίες και το ενδιαφερόμενο κοινό.

Στο άρθρο 78 καταγράφεται το σύστημα παρακολούθησης των σημαντικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων από την εφαρμογή του νέου ΡΣΘ, όπως προβλέπεται στην κοινή υπουργική απόφαση ΥΠΕΧΩΔΕ/ΕΥΠΕ/οικ.107017/2006 (Β'2006), με την οποία ενσωματώθηκε η υπ' αριθμ. 2001/42/ΕΚ οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕΛ 197/30/21.7.2001) και αφού τηρήθηκαν οι διαδικασίες διαβούλευσης με τις συναρμόδιες υπηρεσίες και το ενδιαφερόμενο κοινό.

Στο άρθρο 79 ορίζεται ότι αναπόσπαστο τμήμα του παρόντος νόμου αποτελούν το διάγραμμα με τίτλο "Νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης", κλίμακας 1 : 200.000 και τα τρία (3) συνοδευτικά παραρτήματα ως εξής:

Παράρτημα XVII, επί του άρθρου 53, Μεταφορές και δημόσια συγκοινωνία

Περιλαμβάνει τις ειδικές παρεμβάσεις και ρυθμίσεις ως προς το Υποσύστημα Δημόσιων Συγκοινωνιών (Υ.Δ.Σ.) Θεσσαλονίκης και το Υποσύστημα Ατομικών Επιβατικών Μεταφορών (Υ.Α.Ε.Μ.)

Παράρτημα XVIII, επί του άρθρου 57, Πλαίσιο για την πολιτιστική ανάπτυξη, την ανάδειξη και την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς, και του άρθρου 60, Εφαρμογή ολοκληρωμένης αστικής πολιτικής στο Πολεοδομικό Συγκρότημα Θεσσαλονίκης (ΠΣΘ) και στην Περιαστική Ζώνη Θεσσαλονίκης (ΠΖΘ)

Περιλαμβάνει τις κατευθύνσεις και μέτρα για την ανάδειξη και προστασία των μνημείων, των ιστορικών τόπων και των πολιτιστικών πόρων της Χωρικής Ενότητας Μητροπολιτικού Κέντρου, και τις κατευθύνσεις και μέτρα για την ανάδειξη και προστασία των πολιτιστικών πόρων στις υπόλοιπες Χωρικές Ενότητες της περιοχής εφαρμογής.

Παράρτημα XIX, επί άρθρου 64, Προστασία της ποιότητας της ατμόσφαιρας και του πληθυσμού από την έκθεση στο θόρυβο, τις ακτινοβολίες και τα αεροαλλεργιογόνα, άρθρου 67, Προστασία εδαφικών πόρων και υπόγειων υδάτων και άρθρου 68, Δίκτυα υποδομών προστασίας περιβάλλοντος

Περιλαμβάνει τα μέτρα και τις δράσεις αντιμετώπισης της ατμοσφαιρικής ρύπανσης και του θορύβου στην περιοχή του νέου ΡΣΘ, τα μέτρα και δράσεις για την προστασία των εδαφών, και τα έργα προτεραιότητας για την πρόληψη των πλημμυρικών φαινομένων.

ΜΕΡΟΣ 3^ο

ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Με τη ρύθμιση του άρθρου 81 προβλέπεται η παραχώρηση κατά χρήση τμήματος πάρκου ή άλσους στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού ή στα αναφερόμενα στη διάταξη νομικά πρόσωπα ως και η αλλαγή χρήσης τμήματος πάρκου ή άλσους για την εκσυγχρονισμό, τη βελτίωση, συμπλήρωση και ασφαλή λειτουργία νομίμως υφισταμένων ή για την ανέγερση νέων αθλητικών εγκαταστάσεων, ήτοι για την εκτέλεση έργων, τα οποία εξυπηρετούν το σκοπό ίδρυσης του πάρκου ή άλσους και διευκολύνουν τη σωματική άσκηση, την αναψυχή και την πνευματική ανάταση του ανθρώπου. Η μεταβολή της χρήσης πάρκου ή άλσους για την ανωτέρω αιτία προβλέπεται όλως εξαιρετικώς, εφόσον η εκτέλεση του έργου στη συγκεκριμένη θέση είναι απολύτως αναγκαία και υπό την σωρευτική πλήρωση αυστηρών προϋποθέσεων, που καθορίζονται στην προτεινόμενη ρύθμιση, ώστε να διασφαλίζεται η ακεραιότητα του πάρκου ή άλσους ως δασικού οικοσυστήματος. Από την ανωτέρω ρύθμιση περί της κατ' εξαίρεση επέμβασης σε πάρκα και άλση για την ανέγερση αθλητικών εγκαταστάσεων εξαιρούνται τα μειωμένα σε αριθμό και έκταση πάρκα και άλση των ιδιαίτερα επιβαρυσμένων δήμων Αθήνας, Πειραιά και Θεσσαλονίκης.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ
ΤΡΟΦΙΜΩΝ

ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ
ΔΙΚΤΥΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΑΥΤΑΡΗΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ & ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ
ΠΟΛΙΤΗ

ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ- ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ